

Giới thiệu Hiệp Võ Tung Hoành Convert

Mười năm trước trên giang hồ từng xuất hiện quá một người một thân hắc y một thanh bảo kiếm người này kêu Trung Nguyên Nhất Điểm Hồng.

Trên giang hồ có trong đó công nhận nhất Bá Đạo bình khí, trong đó một loại là Bá Vương Thương

Năm gần đây có hai vị dùng đao cao thủ lực lượng mới xuất hiện, như sao băng giống nhau chiếu sáng giang hồ, bọn họ gọi là Đinh Ninh, Bành Thập Tam Tiên Sinh

Gần nhất mười năm, trên giang hồ công nhận có tam đại kiếm khách: Tạ Hiểu Phong, Diệp Cô Thành, Tây Môn Xuy Tuyết

Đây là một cái anh hùng thời đại, đây là một kẻ mạnh thời đại, ở thời đại này trung Sở Phong lặng yên xuất hiện ở cái này trên giang hồ.

Nếu bạn đã đọc qua tác phẩm Diên Phúc Vũ Hiệp Thế Giới của tác giả Đồng Lăng Bất Tiểu Sinh thì không nên bỏ tác phẩm mới này

P.s Đặt gạch trước mong huynh đệ đừng chen

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q1 Ngang Trời Xuất Thế Chương 1 Đoạt Mệnh Nhất Kiếm

Chương 1 Đoạt Mệnh Nhất Kiếm

Cát vàng, cuồng phong.

Cát vàng cuốn cuồng phong, phiến vân trần như cũ là trăm năm bất biến khí tượng, cát bụi đầy trời.

Ban ngày, bởi vì đầy trời cát bụi, nơi này làm buồn bán người cũng không nhiều lắm, bởi vậy có vẻ phá lệ tịch lãnh.

Hôm nay cùng thường lui tới nhìn qua giống nhau, nhưng trên thực tế có chút bất đồng. Nếu hỏi nơi nào bất đồng, kia chỉ cần tròn mắt người đều hẳn là nhìn ra được ít nhất có một chút là bất đồng —— ngày thường ban ngày thời điểm trên đường phố là có người, phiến vân trần trên cũng hẳn là có cái từ tiếng khóc, phụ nữ mắng to thanh, nam nhân cùng uống rượu nói chuyện phiếm thanh âm, nhưng hôm nay những người này này đó thanh âm toàn bộ đều biến mất.

Này tòa tuy rằng cũng không lớn, nhưng cũng liền mấy ngàn người trần nhô người trên tựa hồ trong một đêm toàn bộ đều biến mất.

Trong một đêm tiêu diệt trần nhô thượng mọi người này đã là một kiện thực chuyện khó khăn, nhưng làm trần nhô người trên trong một đêm biến mất, này nếu không hao phí đại lượng nhân lực vật lực tài lực, kia quả thực là một kiện không có khả năng làm được sự tình, ít nhất là nhân lực vô pháp làm được sự tình, nhưng có tình xuất hiện loại chuyện này, bởi vậy kia tựa hồ dự báo một loại khả năng —— có một vị đại nhân vật coi trọng nơi này, bởi vậy thỉnh trần nhô thượng tất cả mọi người tạm thời biến mất, hơn nữa nhất định là hạ đạt mệnh lệnh, nếu trần nhô bề trên nếu không rời đi, kia chỉ có đi tìm chết.

Nếu không phải này mệnh lệnh, không có cái nào người là nguyện ý rời đi chính mình gia, cho dù nhà này ở người ngoài trong mắt xem ra là như vậy đơn sơ, như vậy không đáng giá nhắc tới.

Trên đường phố đã không ai, cho dù nhất phần hoa nhất náo nhiệt phi vân phố cũng không ai, từng nhà cũng đều không ai, thậm chí một cái cầu cũng không có, nói đúng ra một cái sông cầu cũng không có, bởi vì có không ít cầu đã nằm ở trong sân, bị chiếu đập lên.

Này đó súc vật không phải bị chặt đứt đầu, chính là chia năm xẻ bảy, rõ ràng xuống tay sát cầu người tuyệt đối không phải bình thường người, người thường tuyệt đối là không có nhanh như vậy đao pháp, như vậy sắc bén kiếm pháp.

Bởi vậy chẳng lẽ không phải có thể suy đoán ra tiếp quản này tòa trần nhô người nhất định là một cái có quyền thế người.

Tự Đại Trần lập quốc, nhất thống thiên hạ tới nay, trên đời này tựa hồ chưa từng có xuất hiện quá loại chuyện này.

Trần người coi trọng luật pháp, không cần vạn bất đắc dĩ, không có cái nào người là dám vi phạm thượng Thừa tướng chế định hạ luật pháp, cho dù những cái đó danh chấn một phương võ đạo tông sư, một lòng theo đuổi Thiên đạo các đại nhân vật cũng tuyệt không dám như thế tùy ý làm bậy, nhưng hôm nay loại chuyện này đích đích xác xác đã xảy ra, đến tốt cùng là người nào ở như thế tùy ý làm bậy, tổn hại đế quốc luật pháp đâu?

Không có người biết, bởi vì trần nhô thượng đã không có người, thậm chí điều thủ kêu to cũng không có, nơi này phảng phất đã trở thành một tòa tử

thành.

Một canh giờ sau, trần nhỏ trung xuất hiện thanh âm, một con cầu kêu thanh âm.

Vẫn luôn nhìn qua phi thường gây nhưng cũng phi thường cao cầu ở phi vân trên đường lớn tiếng gầm lên, nó vì cái gì gầm rú đâu? Nó vì cái gì còn sống đâu?

Nó gầm rú chỉ là bởi vì thấy từng nhà trong sân không ít cầu chia năm xẻ bảy nằm trên mặt đất, máu tươi còn không có làm! Nó sợ dĩ còn sống chỉ là bởi vì mang theo hấn đi vào này gian trần nhỏ người trên căn bản là không phải trần nhỏ này người trên.

Đây là một cái đã bị lạc con đường người —— phạm là trần nhỏ người trên tuyệt đối sẽ không ở ngay lúc này xuất hiện, lại còn có sẽ mang lên một đầu thổ cầu, như thế quang minh chính đại xuất hiện.

Đốc đốc đốc thanh âm đập vào đá xanh trên sàn nhà.

Một người chống một cây cây gậy trúc, nắm một cái cầu bước trên trần nhỏ này.

Người này tựa hồ cũng không biết chính mình mang theo chính mình cầu đã đi vào Diêm Vương trong tầm mắt, hấn chống cây gậy trúc gõ mặt đất, tìm kiếm phía trước con đường, hấn mỗi một bước đều đi được rất chậm, hơn nữa thực ổn, trúc bỗng huy động đến cũng thực ổn.

Thân là một cái người mù, đã mất đi đôi mắt, chẳng lẽ không phải muốn vững chắc một ít?

Hấn là một cái người mù, ở hấn rất sớm rất sớm thời điểm cũng đã mù, đến nay đã mù ba mươi mấy năm. Hấn tự nhiên là không nghĩ đương một cái người mù, làm một cái người mù thật sự quá không có phương tiện, nhưng chuyện này cũng đã không phải hấn có thể lựa chọn, tuy rằng hấn giờ này khác này muốn biết nơi này đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì cái này quen thuộc trần nhỏ thượng thể nhưng không có một đỉnh điểm thanh âm, những cái đó lão bà bà cười to thanh âm đâu? Những cái đó phụ nữ nhóm cãi nhau cãi nhau thanh âm đâu? Những cái đó nhi đồng chơi đùa chơi nháo thiên chân vô tà thanh âm đâu? Những cái đó các nam nhân cho nhau thổi phồng khoác lác thanh âm đâu? Những cái đó thanh âm vì cái gì đều không thấy.

Người đâu, người rút cuộc đều đi nơi nào?

Người mù chống trúc bỗng, hấn tận lực không cho chính mình sợ hãi run rẩy, nhưng có đôi khi sợ hãi run rẩy là người chính mình đều không chế không được, thí dụ như giờ này khắc này hấn cũng đã không chế không được thân thể của mình, hấn cảm giác hấn toàn thân trên dưới đều đã bần rùn, bần rùn đến cơ hồ đều không thể động đậy, nhưng hấn cần thiết còn phải đi, hấn cần thiết muốn đi tìm được một gian tiệm cơm, hấn đã đói bụng, hấn đã đói bụng ba ngày, hấn cần thiết muốn ăn cơm, lại không ăn cơm hấn chỉ sợ cũng muốn chết.

Chỉ là hấn mới đi rồi hai bước, người cũng đã đi không dạng.

Một tiếng cầu kêu, một tiếng thê lương cầu kêu.

Cầu dừng bước chân, người mù biết hấn cầu tuyệt đối sẽ không dễ dàng dừng lại bước chân, bởi vì này cầu phải vì hấn dẫn đường, nhưng lúc này cầu dừng lại.

Cầu dừng lại trong nháy mắt, hấn liền cảm giác chính mình cổ phảng phất bị đến cắt quá giống nhau, ngay sau đó một cổ dòng nước liền vọt tới hấn trên mặt.

Kia không phải bình thường thủy, mà là máu tươi, hấn có thể cảm giác chính mình cầu đã nằm trên mặt đất, mà đầu đều đã không thấy.

Giờ khắc này manh giả rút cuộc không chịu nổi trong lòng sợ hãi, đã xụi lơ ngã xuống trên mặt đất.

Phịch một tiếng thật mạnh té lăn quay trên mặt đất.

Manh giả trừng lớn đôi mắt, tuy rằng hấn cái gì đều nhìn không thấy, nhưng đây là người sợ hãi thời điểm bình thường biểu tình, một đôi màu trắng trông mất liệu mạng nhìn xung quanh bên ngoài thế giới, nhưng hấn cái gì đều nhìn không thấy, trước mắt chỉ là một mảnh hắc ám.

Bất quá hấn hấn là muốn may mắn hấn cái gì đều nhìn không thấy, nếu không hấn nhất định sẽ dọa ngất xỉu đi, bởi vì trước mặt hấn đã đứng thẳng một người, một cái trần trụ thượng thân, dáng người cường tráng đại hấn, cái này đại hấn đầy mặt dữ tợn, trong tay dẫn theo một phen Quỷ Đầu Dao, đao thượng còn giữ huyết, một khuôn mặt thượng tràn ngập tà ác tươi cười nhìn cuộn tròn ở góc che lại chính mình đầu manh giả.

“Người mù? Thú vị, lão tử giết qua không ít người, lúc này đây thế nhưng giết một cái người mù, người mù, làm đại gia vì ngươi giải thoát đi.” Ngón ngữ còn chưa tắt, ánh đao chột lóe, huyết quang cũng tùy theo vừa hiện.

Manh giả phát ra cuộc đời tới nay cuối cùng một tiếng thét chói tai tràn ngập trần nhỏ này, nhưng lập tức liền biến mất, chỉ có trên mặt đất máu tươi cùng với cái kia bộ dây thừng chết cầu cùng với một cây màu xanh lá trúc bỗng chứng minh nơi này đích xác có một người đã chết.

Đại hấn trong mắt hiện lên một mặt huyết quang, hấn bỗng nhiên xoay người nhìn một gốc cây cây liễu, nói đúng ra là nhìn cây liễu phía sau cái kia một thân thanh y nghiêm nhiên đã cùng cây liễu hòa hợp nhất thể người, người này nhìn qua hai mươi bảy tám tuổi, một trương tái nhợt mặt, một ngum tuyết trắng kiêu, trường thân đứng ở cây liễu trước.

Đương đại hán tầm mắt nhìn lại đây thời điểm, người nọ đôi mắt cũng không mang theo một đỉnh điểm cảm tình nhìn phía đại hán.

Đại hán nắm chặt nắm tay, giờ này khắc này đã vô cùng phần nộ rồi, nhưng ở cái này người trẻ tuổi trước mặt lại cũng không thể không áp lực chính mình phần nộ, hung hăng đá một chân trên mặt đất người mù, chầm chọc nói: “Khi nào đoạt mệnh kiếm khách cũng thích thượng cày cường lãng nhược khi dễ một cái người mù.”

Vừa rồi chỉ có ánh đao, không có kiếm quang, nhưng đại hán minh bạch giết người người đều không phải là là hắn, mà là cái này thanh y nhân.

Thật nhanh kiếm, hào lãnh người, không hổ là đoạt mệnh kiếm khách!

Thanh y nhân biểu tình không có một đỉnh điểm biến hóa, nhàn nhạt nói: “Ta liền tính muốn cùng ngươi đoạt giết người cũng sẽ không cùng ngươi đoạt sát một cái người mù, ta chỉ biết cùng ngươi cướp sát tam thiếu gia.”

Tam thiếu gia, nghe thấy tên này vị này dáng người khôi vồ nhìn qua vô cùng tàn bạo cùng bá đạo đại hán toàn thân thể nhưng run lên, phảng phất tên này mang theo một loại phi thường thần kỳ ma lực, lệnh người không tự chủ được tâm sinh kính sợ.

Đại hán hít một hơi thật sâu, lạnh lùng nhìn thanh y nhân nói: “Một khi đã như vậy vậy ngươi vì cái gì giết hắn?”

Thanh y nhân ngôn ngữ thực ngắn gọn, hán lạnh lùng nhìn đại hán nói: “Bởi vì ngươi vô nghĩa quá nhiều, hơn nữa chúng ta thời gian cũng hoàn toàn không nhiều, ngươi hẳn là biết tam thiếu gia là một cái cái dạng gì người, hôm nay hẳn là nhất định sẽ đến đến phiên vân trấn.”

Điểm này đại hán cũng là không thể không thừa nhận, nhưng hắn trong lòng tức giận như cũ khó bình: “Chẳng lẽ ngươi cho rằng hắn sẽ ở ta sát cái này người mù thời điểm đi vào phiên vân trấn?”

Thanh y nhân trong giọng nói như cũ không có một đỉnh điểm cảm xúc, hán lạnh lùng nói: “Ta không biết, ta vừa rồi chỉ biết là một sự kiện, nếu vừa rồi hắn tới, ta đây này nhất kiếm liền không phải khoảnh khắc cái người mù, mà là giết chết ngươi. Mà ta hiện tại cũng chỉ biết một sự kiện, hiện tại ngươi nếu ngươi không đem nơi này rửa sạch sạch sẽ, ta cũng sẽ giết chết ngươi.”

Hắn tựa hồ là ở chứng minh hắn không có nói láo, hắn tay đã cầm chuôi kiếm, đại hán lập tức cảm giác được một cỗ lửa sém lông mày sát khí.

Đại hán cong hạ thân nâng lên người mù thì thể, cũng nâng lên cái kia thô cẩu hướng về một mảnh rừng rậm trung đi đến, đối với đoạt mệnh kiếm khách liễu vô tình hắn biết được cũng không nhiều, nhưng hắn vẫn là biết một sự kiện, đó chính là đoạt mệnh kiếm khách một khi nói muốn giết ngươi, kia tuyệt đối liền không phải lại nói lời nói dối, bởi vậy hắn cũng tuyệt đối không dám đem người này lời nói coi như lời nói dối.

Hắn tuy rằng là Thiên La Trại Trại Chủ, nhưng hắn tự nhận không có nắm chắc có thể thắng đến quá liễu vô hận, bởi vậy hắn chỉ có nghe Liễu Vô Hận nói, ngoan ngoãn ngồi xong này đó vốn không phải hắn thân phận nên làm sự tình.

Hắn không muốn chết, nhưng nếu hắn không nghe đoạt mệnh kiếm khách nói, vậy nhất định sẽ chết.

Vô lâm luôn luôn là cường giả vi tôn, không có người dám vi phạm này một cái chí lý.

Thanh y nhân cũng chính là Liễu Vô Hận lạnh lùng nhìn Hùng Bách Lý đem đường phố rửa sạch sạch sẽ, trên mặt cũng không có toát ra một đỉnh điểm dư thừa biểu tình, chỉ là nhàn nhạt nói: “Hiện tại ngươi có thể theo ta đi.”

Hùng Bách Lý nói: “Đi nơi nào?”

Liễu Vô Hận nói: “Mấy ngày nay ngươi nhất muốn nhìn thấy người ai ta đây mang ngươi thấy được chính là ai.”

Giờ phút này, một cái tên xuất hiện ở Hùng Bách Lý trong lòng —— Tra tiên sinh. Nghĩ đến này tên, Hùng Bách Lý giống như thấy thần chỉ giống nhau, trên mặt toát ra một loại nói không nên lời thành kính cùng kính.

Trên đời này ai không biết Thiên La Trại Trại Chủ Hùng Bách Lý là nhất không đem đạo lý nhất bá đạo nhất cần quấy thích nhất động bất động giết người cả nhà người, bởi vậy không có người có thể tưởng tượng đến ra như vậy một cái tàn bạo người thể nhưng có như vậy thành kính cung kính thời điểm.

Tra tiên sinh, cái này tra tiên sinh đến tột cùng là người nào đâu?

Liễu Vô Hận không có nói một lời, chẳng qua dư quang thoáng nhìn hùng vạn dặm biểu tình khi cũng không khỏi trong lòng một ngưng

Chương 2, Sở Phong

Phiên vân trấn nhất nổi danh từ lâu là Phi Vân Lâu.

Phi Vân Lâu là phiên vân trấn nhất nổi danh cũng là nhất khí phái từ lâu, chỉ là nếu Phi Vân Lâu từ lâu lão bản xuất hiện ở Phi Vân Lâu cũng tuyệt đối nhận không ra này Phi Vân Lâu chính là hắc từ lâu.

Không phải bởi vì Phi Vân Lâu đã cũ nát bất kham, mà là Phi Vân Lâu trải qua một phen trang sức, nhìn qua kim bích huy hoàng, thậm chí so với thành Lạc Dương trung nhất nổi danh từ lâu Nhất Phẩm Cư cũng tuyệt không kém cỏi nhiều ít, hơn nữa Phi Vân Lâu có không ít mỹ điểm vô cùng mỹ nhân, này đó da thịt như băng tuyết tựa sữa bò nữ nhân làm nhà giàu nhân gia thị nữ làm được sự tình, bọn họ hoặc bụng mâm hoặc làm người rót rượu hoặc hát hay múa giỏi, trên mặt đều mang theo vô cùng ánh mặt trời vô cùng sáng lạn tươi cười.

Giờ này khắc này chỉ cần có người xâm nhập cái này địa phương có lẽ đều sẽ nghĩ làm nơi này là thiên đường. Bất quá đi vào nơi này người cũng không thể không thừa nhận nơi này thật là thiên đường, bởi vì không thừa nhận nơi này là thiên đường người nhất định sẽ chết, bởi vì nơi này ở tra tiên sinh.

Tra tiên sinh tự nhiên cũng là một người, một cái ở trong chốn vô lâm chẳng những có quyền thế lại còn có rất có tiền người, cũng đúng là bởi vì vị này tra tiên sinh có trở lên này ba loại đặc điểm, bởi vậy tra tiên sinh mới có thể làm Thiên La bang bang chủ khí thế kiêu ngạo không ai bì nổi Hùng Bách Lí khom lưng uốn gối, giống như thậm chí giống nhau đối này quỳ bái.

Bởi vậy tra tiên sinh cũng mới có thể làm kiếm pháp vô cùng cao minh, nghe nói lúc ấy được xưng tụng Kiếm Pháp Nhanh Nhất Kiếm Khách Đoạt Mệnh Kiếm Khách Liễu Vô Hận mới rút kiếm tương trợ.

Liễu Vô Hận mang theo Hùng Bách Lí xuất hiện ở Phi Vân Lâu thời điểm, tra tiên sinh đang ở hip mắt hưởng thụ các nữ nhân nhu tình mật ý, hắc vọng đều không có vọng Hùng Bách Lí cùng với Liễu Vô Hận liếc mắt một cái.

Liễu Vô Hận cũng không có vọng Tra Khiếu Thiên liếc mắt một cái, hắc trực tiếp ở phụ cận trước bàn ngồi xuống, Hùng Bách Lí cũng tương ngồi xuống, nhưng hắc không dám, hắc là biết Tra Khiếu Thiên rời đi, bởi vậy hắc không dám ngồi, hắc chỉ có thể cung cung kính kính thành thành thật thật thẳng tắp đứng ở một bên, chờ đợi Tra Khiếu Thiên đem đỉnh đầu thượng sự tình vội xong lại để ý tới hắc.

Đi qua nửa canh giờ, tra tiên sinh Tra Khiếu Thiên tựa hồ mới nhớ tới Liễu Vô Hận cùng với Hùng Bách Lí tới, một đoạn này thời gian Tra Khiếu Thiên thậm chí sắp đem một cái mỹ điểm vũ mị nữ nhân áo trên cỡi, nhưng vô luận là Liễu Vô Hận vẫn là Hùng Bách Lí lại xem cũng không có xem một cái.

Người trước khinh thường, người sau không dám.

Tra Khiếu Thiên thực vừa lòng, hắc nhẹ nhàng gõ tam hạ mặt bàn, kia hai mươi mấy vị mỹ nữ liền ở tam tức không đến thời gian lui xuống.

Có thể ở tam tức không đến thời gian rời khỏi Phi Vân Lâu, đây là người thường làm không được, chỉ có người mang võ công nhân tài có thể làm được đến, lại còn có cần thiết huấn luyện có tổ, rõ ràng này hai mươi ba cái nữ nhân đều là trải qua khắc nghiệt huấn luyện nữ nhân, nếu không cũng sẽ không nhanh như vậy biến mất.

Bất quá Hùng Bách Lí không có xem một cái, hắc vẫn luôn cúi đầu đứng ở Tra Khiếu Thiên trước mặt.

Tra Khiếu Thiên trên mặt mang theo tươi cười, hắc nhìn Hùng Bách Lí, hiển nhiên đối Hùng Bách Lí thái độ phi thường vừa lòng, ở hắc xem ra Hùng Bách Lí vị này thuộc hạ chẳng những phi thường có bản lĩnh, hơn nữa thực thành thật trung thành, như vậy thuộc hạ hắc mới có thể vừa lòng.

Tuy rằng hắc có đôi khi cũng sẽ dùng một ít không quá vừa lòng thuộc hạ, nhưng những cái đó thuộc hạ trên cơ bản là rất khó có thể ở chấp hành một lần quan trọng bí mật nhiệm vụ về sau có thể tồn tại xuống dưới.

“Ngươi có biết hay không ta vì cái gì thỉnh ngươi tới?” Tra Khiếu Thiên nhìn Hùng Bách Lí sau một lúc lâu, hắc mở miệng, hắc thanh âm hơi mang khăn khăn, có một loại mạc danh uy nghiêm.

Hùng Bách Lí quả nhiên thực thành thật, hắc trả lời nói thành thật mà ngắn gọn: “Bởi vì tra tiên sinh phải đối phó Mộ Dung Thanh Thành Mộ Dung tam thiếu gia.”

“Ngươi có biết hay không Mộ Dung Thanh Thành là người nào?”

“Hắn là Mộ Dung thế gia đương đại gia chủ, mà Mộ Dung thế gia là vô lâm tứ đại thế gia chi nhất.”

“Bởi vậy ngươi có biết hay không chúng ta lần này đối phó Mộ Dung là cử tử nhất sinh?”

“Biết.”

“Thực hảo, ngươi hiện tại nếu rời khỏi còn kịp, ngươi có thể đi rồi.” Tra Khiếu Thiên trên mặt không có nhiều ít biểu tình đối với Hùng Bách Lí phát phát tay.

Hùng Bách Lí giờ phút này phảng phất hóa thành một tôn điều khắc, toàn thân trên dưới không có bất luận cái gì động tác, thẳng tắp đứng ở Tra Khiếu Thiên trước mặt.

Tra Khiếu Thiên trên mặt như cũ không có bất luận cái gì biến hóa, hần lạnh lùng nhìn đứng ở trước mặt hần Tra Khiếu Thiên nói: “Ngươi vì cái gì không đi?”

Hùng Bách Lí nói: “Bởi vì ta phải đối phó Mộ Dung Thanh Thành.”

Tra Khiếu Thiên không nói gì, hần nhìn Hùng Bách Lí sau một lúc lâu mới mỉm cười thờ dài: “Hào, ngươi hiện tại có tư cách ngồi xuống.”

Hùng Bách Lí ngồi xuống, hần ngồi xuống thời điểm phía sau lưng thượng lưu lại hần đã làm hần quần áo ướt đẫm, giờ này khắc này đối mặt Tra Khiếu Thiên hần mới rút cuộc minh bạch vì cái gì trên giang hồ anh hào nhân vật đối mặt vị này Tra Thiên Vương đều sẽ như vậy bất kham một kích, người này trên người uy nghiêm khí thế thật sự quá nặng quá nặng, nặng đến không có vài người có thể thừa nhận được.

Tra Khiếu Thiên đã không có nhìn hần, hần tầm mắt đã nhìn phía Liễu Vô Hận, hần nhìn chăm chú Liễu Vô Hận, nói: “Liễu tiên sinh biết ta vì cái gì thỉnh ngươi tới sao?”

Liễu Vô Hận không có xem Tra Khiếu Thiên liếc mắt một cái, cho dù Tra Khiếu Thiên là đương kim nhất có quyền thế Vãn Thiên Bang bang chủ, người giang hồ xưng Tra thiên vương, Liễu Vô Hận như cũ không có xem Tra Khiếu Thiên, hần thanh âm lãnh nếu huyền băng, nhàn nhạt trả lời: “Ta chỉ có thể nói nếu ngươi muốn đối phó người là tam thiếu gia, ngươi cần bản không cần mời ta tới, thủ hạ của ngươi những người đó đã vậy là đủ rồi.”

Tra Khiếu Thiên trong mắt hiện lên một mặt ánh sáng, mỉm cười nói: “Ngươi cho rằng ta thỉnh ngươi tới không phải vì đối phó Mộ Dung Thanh Thành?”

Liễu Vô Hận nhàn nhạt nói: “Ta nguyên bản cho rằng ngươi mời ta tới là phải đối phó Mộ Dung Thanh Thành, nhưng hiện tại xem ra tuyệt không phải.”

Tra Khiếu Thiên như cũ vẻ mặt mỉm cười, nói: “Vậy ngươi cho rằng ta thỉnh ngươi tới là vì đối phó ai?”

Liễu Vô Hận nhàn nhạt nói: “Đỉnh Ninh.”

Đỉnh Ninh, nghe thấy tên này Tra Khiếu Thiên trên mặt tươi cười biến mất.

Hùng Bách Lí nghe thấy tên này, mở ra đôi tay cầm lòng không đậu xiết chặt thành nắm tay.

Vô luận là Tra Khiếu Thiên vẫn là Hùng Bách Lí hai người trên mặt đều toát ra vô cùng ngưng trọng thần sắc, chỉ có Liễu Vô Hận bất động.

Liễu Vô Hận trong mắt đã có quang, một mặt rất ít thấy hưng phấn quang mang.

Hần thật sự là không thể không hưng phấn, hần thành danh giang hồ mười năm, này mười năm gian hần một người nhất kiếm giết qua không ít người, đến nay đều khó gặp gỡ địch thủ, mà vị này căn dặn tuyệt đối có tư cách làm đối thủ của hần, hần hiện tại thậm chí có thể tưởng tượng đến ra hần nhất kiếm chặt đứt Đỉnh Ninh đao, nhất kiếm chọc thủng Đỉnh Ninh yết hầu tình cảnh, hần đã vắng lặng nhiều năm tâm vẫn là nhin không được kích động lên.

Tra Khiếu Thiên nhìn như cũ vẻ mặt đạm mạc Liễu Vô Hận, nhưng hần có thể nhìn ra được vị này bị dự vì thiên hạ đệ nhất sát thủ tuyệt thế kiếm khách trong mắt hưng phấn, sớm tại hai mươi năm trước hần còn độc thân hành tẩu giang hồ thời điểm trong mắt cũng có loại này đối mặt mạnh mẽ đối thủ hưng phấn, chẳng qua hiện tại hần đã là Vãn Thiên bang bang chủ, đối mặt loại này đáng sợ đối thủ, hần đã không có loại này hưng phấn.

Hần âm thầm thờ dài, nhưng thực mau liền điều chỉnh tốt cảm xúc, nói: “Năm gần đây lấy đao nổi tiếng giang hồ cao thủ không ít, mà trong đó nhất nổi danh người lại chỉ có hai người —— Đỉnh Ninh cùng với Bành Thập Tam tiên sinh! Hai người tuổi tác tính cách đều không tương đồng, duy nhất tương đồng đến là hai người ngang trời xuất thế, sáng tạo ra một loại lệnh người nhìn lên chiến tích, lệnh thiên hạ dùng đao cao thủ không thể không nhìn lên.”

Liễu Vô Hận cũng không thể không đồng ý những lời này, hần thanh âm như cũ lãnh khốc, nhưng rõ ràng đã toát ra một mặt nhân khí, lạnh lùng nói: “Mộ Dung Thanh Thành cùng ngươi lựa chọn ở phiên vân trấn quyết chiến sự tình đã thiên hạ đều biết, căn dặn không có khả năng không biết, mà căn dặn là Mộ Dung Thanh Thành bằng hữu, bởi vậy hần không thể không tới, không thể không đề cập tới hần đao tới.”

Tra Khiếu Thiên mỉm cười nhìn Liễu Vô Hận nói: “Bởi vì ngươi cho rằng ta thỉnh ngươi tới chính là vì đối phó Đỉnh Ninh?”

Liễu Vô Hận nói: “Không phải?”

Tra Khiếu Thiên cười khê lắc đầu: “Không phải.”

Liễu Vô Hận sự tình lại đã phát sinh biến hóa, hần nhìn Tra Khiếu Thiên tuy rằng đã rất bình tĩnh, nhưng ánh mắt cũng đã trở nên có chút kinh ngạc.

Hần kiếm còn ở bên hông, người cũng như cũ ngồi lập đến thẳng tắp, đôi mắt cũng nhìn Tra Khiếu Thiên, thực mau liền hỏi đệ nhị câu: “Vậy ngươi vì cái gì mời ta tới.”

Tra Khiếu Thiên mỉm cười nói: “Đoạt mệnh kiếm khách nhất kiếm đoạt mệnh, trên giang hồ hạ tựa hồ rất ít có so ngươi kiếm còn muốn mau người.”

Liễu Vô Hận không nói gì, hần căn bản không cần phải nói lời nói, hần kiếm đích xác thực mau, mau đến kiếm đâm vào người yết hầu lại rút ra, người nọ

thứ kiếm ra đều sẽ không đổ máu, chỉ biết lưu lại nhất điểm hồng điểm, như vậy kiếm không thể không tính mau, bởi vậy trên giang hồ đem hán bầu thành thiên hạ đệ nhất khoái kiếm đều không phải là là không có đạo lý.

Tra Khiếu Thiên tiếp tục nói: “Nhưng ta biết có một người kiếm có lẽ so người kiếm còn nhanh?”

Liễu Vô Hận như cũ không nói gì, bắt quá hán đôi mắt đã nhìn chăm chăm Tra Khiếu Thiên .

Tra Khiếu Thiên có thể cảm giác Liễu Vô Hận trong ánh mắt chiến ý cùng sát khí, một cổ làm hán đều cảm lòng không đậu sinh ra hàn ý sát khí.

Hán như cũ mỉm cười ngâm khê nói: “Sở Quốc Xuân Vũ, Tịch Tịch Lãnh Phong, Tuyết Thế Bảo Kiếm, Tái Kiến Vô Tung .”

Tổng cộng mười sáu chữ.

Phi thường bình thường tùy ý mười sáu chữ, nhưng này mười sáu chữ nói ra khẩu thời điểm, vô luận là Húng Bách Lí vẫn là Liễu Vô Hận trong mắt đều toát ra không gì sánh kịp khiếp sợ thần sắc, lấy một loại phi thường không thể tưởng tượng phi thường kinh hãi ánh mắt nhìn Tra Khiếu Thiên.

Tra Khiếu Thiên trên mặt như cũ mang theo ý cười, nhưng trong mắt lại toát ra một mặt phi thường rõ ràng bắt quá kính sợ cùng kiêng kị.

Giờ khắc này thiên địa phẳng phát đều yên lặng ở, chờ Liễu Vô Hận nói ra hai chữ, thiên địa mới khôi phục vận chuyển: “Sở Phong?”

Tra Khiếu Thiên , không ai bì nổi Tra Thiên vương đã đứng lên, trong mắt hán đã toát ra tôn kính cùng kính sợ thần sắc, hán nhẹ giọng thờ dài: “Trừ bỏ Sở Phong bên ngoài, ta rút cuộc nghĩ không ra người nào kiếm có thể so người kiếm còn nhanh.”

Sở phong một cái tràn ngập ma lực tên, tên này xuất hiện trong nháy mắt, làm cho cả Phi Vân Lâu đều lâm vào một loại quỷ dị hít thở không thông bên trong.

Tra kêu trời, Liễu Vô Hận, Hùng Bách Lí đều là trên giang hồ nhất đẳng nhất cao thủ, nhưng nghe thấy tên này về sau thế nhưng có vẻ vô cùng tôn kính, này đến tột cùng là một cái cái dạng gì người đâu?

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3, Tam chiến

Nếu nói năm gần đây như sao băng giống nhau quét khỏi với giang hồ có một không hai khách Đình Ninh làm đoạt mệnh kiếm khách Liễu Vô Hận sinh ra đáng sợ chiến ý, kia cái này kêu Sở Phong người lại lệnh Đình Ninh vô cùng kiêng kị cùng tôn kính, rõ ràng ở Liễu Vô Hận trong mắt cái này kêu Sở Phong người đều không phải là là hiện tại hán có thể khiêu khích hoặc khiêu chiến.

Liễu Vô Hận đã đứng thẳng đứng dậy, đương hán nghe thấy Sở Phong này hai chữ thời điểm người cũng đã đứng thẳng đứng dậy, hán đôi mắt đỏ đậm nhìn như cũ ngồi nghiêm chỉnh Tra Khiếu Thiên, hán nói: “Sở Phong là ba năm trước đây quét khỏi với giang hồ, hán xuất hiện ở trên giang hồ số lần cũng không nhiều, ba năm thời gian hán tổng cộng cùng người tiến hành rồi tam tràng quyết đấu, có phải hay không?”

Tra Khiếu Thiên gật đầu: “Là, theo ta được biết hán tổng cộng chỉ cùng người giao thủ ba lần, bắt quá mỗi lần đều có thể coi như kinh thiên động địa, lệnh người kinh ngạc cảm thán không thôi, cũng đúng là bởi vì này ba lần quyết chiến, Sở Phong bị đẩy thượng không gì sánh kịp vị trí.”

Liễu Vô Hận không có nghe Tra Khiếu Thiên mặt sau ngôn ngữ, hán lạnh lùng nói: “Trên giang hồ có phải hay không có bảy loại cực kỳ bá đạo đáng sợ binh khí, trong đó một loại có phải hay không kêu Bá Vương Thương (súng)?”

Tra Khiếu Thiên gật đầu: “Là, Bá Vương Thương (súng) trường một trượng ba thước bảy tấc ba phần, trọng bảy mươi tam cân bảy lượng tam tiền, có thể coi như nhất bá đạo vũ khí, đặc biệt là từ Đại Vương Tiêu Cục Tiêu Đầu Vương Vạn Vũ sử dụng thời điểm, trên giang hồ hạ rất ít có người có thể tiếp được hai mươi chiêu, nhưng mà Sở Phong lần đầu tiên khiêu chiến người là Bá Vương Thương (súng) chủ nhân Vương Vạn Vũ.”

Liễu Vô Hận nói: “Một trận chiến này hán thắng?”

Tra Khiếu Thiên nói: “Hán thắng, Sở Phong ở Vương Vạn Vũ sử dụng ra Bá Vương Thương pháp nhất tinh hoa thứ mười ba chiêu thời điểm đánh bại Vương Vạn Vũ, một trận chiến này lúc sau trên giang hồ liền hoàn toàn nhớ kỹ Sở Phong người này.”

Liễu Vô Hận nói: “Một trận chiến này lúc sau qua nửa năm Sở Phong có phải hay không mới xuất hiện ở người giang hồ tầm nhìn?”

Tra Khiếu Thiên gật đầu: “Đúng vậy, hơn nữa hai tháng sau hán khiêu chiến vị thứ hai cao thủ.”

Liễu Vô Hận nói: “Người này có phải hay không không tước phi tử Mai Ngâm Tuyết?”

Tra Khiếu Thiên gật đầu: “Đúng vậy, Mai Ngâm Tuyết có thể coi như võ lâm bên trong lợi hại nhất đáng sợ nhất khó nhất trên nữ nhân, mười năm trước hán cũng đã ở trên giang hồ thành danh, này mười năm chỉ gian có không biết nhiều ít mơ ước nàng sắc đẹp nam nhân trên cơ bản đều chết ở thủ hạ của hán, không ít cao thủ vì tìm nữ nhân này báo thù cũng đều chết ở nữ nhân này trong tay, này có thể coi như võ lâm cuối cùng nhất giàu có truyền kỳ sắc thái nữ nhân.”

Liễu Vô Hận nói: “Sở Phong phía trước có phải hay không phạm là khiêu chiến quá Mai Ngâm Tuyết người có phải hay không đều đã chết?”

Tra Khiếu Thiên nói: “Đều không ngoại lệ, phạm là khiêu chiến quá Mai Ngâm Tuyết người đều chỉ có chết, chẳng qua Sở Phong không có chết.”

Liễu Vô Hận lạnh lùng hỏi: “Sở Phong vì cái gì không có chết? Là bởi vì hán thắng qua Mai Ngâm Tuyết vẫn là vì cái gì mặt khác nguyên nhân?”

Tra Khiếu Thiên lắc đầu: “Ta không biết, ta chỉ biết là ba tháng về sau Sở Phong còn xuất hiện ở trên giang hồ, hơn nữa bên người có một vị mang theo khăn che mặt nhưng như cũ có thể nhìn ra được khuynh quốc khuynh thành lệnh chúng sinh khuynh đảo nữ nhân, trên giang hồ người đều cho rằng nàng chính là Mai Ngâm Tuyết.”

Liễu Vô Hận mắt lạnh nhìn chằm chằm Tra Khiếu Thiên nói: “Chẳng lẽ ngươi cũng không biết trận chiến ấy Sở Phong là thắng hay bại?”

Tra Khiếu Thiên rất ít cười khổ, nhưng lúc này đây lại cười khổ, hán cười khổ nhìn Liễu Vô Hận, chỉ nói một câu nói liền phong bế Liễu Vô Hận miệng, hán nói: “Trên giang hồ có ai dám bước vào Tử Trúc Lâm nửa bước?”

Liễu Vô Hận quả nhiên ngậm miệng lại, Tử Trúc Lâm là một cái thực duyên dáng tên, nhưng cái này địa phương lại cũng là trên giang hồ đáng sợ nhất lợi hại nhất nữ nhân Mai Ngâm Tuyết cư trú, ngày đó Sở Phong hòa Mai Ngâm Tuyết giao thủ chính là ở chỗ này.

Nơi này là giang hồ cấm địa, cũng là nam nhân cấm địa, không có bất luận kẻ nào có thể xâm nhập trong đó còn có thể ra tới, mà Sở Phong là duy nhất ngoại lệ.

Tra Khiếu Thiên đôi tay đã nắm chặt, con ngươi đều sắp hướng hốc mắt trung rót ra tới, hán thật sâu hít vào một hơi, mới nói: “Sở Phong nhất nổi danh một trận chiến đều không phải là là đánh bại Vương Vạn Vũ hoặc cùng không tước phi tử Mai Ngâm Tuyết giao thủ, mà là đệ tam chiến.”

Liễu Vô Hận nói: “Năm trước, Sở Phong cùng bị dự vì kiểm pháp tạo nghệ đẳng phong tạo cực đương thời tam đại kiếm khách chỉ nhất Diệp Cô Thành ở Tử Kim Sơn giao thủ, một trận chiến này thậm chí kinh động đương kim thiên tử, này chiến cũng bị võ lâm dự vì trăm năm tới nay trận chiến đầu tiên.”

Tra Khiếu Thiên gật đầu, hán nặng nề mà thở dài: “Quyết chiến phía trước không có dự đoán được sáng chế không người nhưng phá có một không hai tuyệt học Thiên Ngoại Phi Tiên Diệp Cô Thành thể nhưng sẽ thua ở mới ra đời bất quá mấy năm thanh niên kiếm khách tay, nhưng mà ngày đó Diệp Cô Thành đích xác bại, hơn nữa đem trong tay chuỗi này bội kiếm tặng cho Sở Phong.”

Liễu Vô Hận trong mắt hiện lên một mặt âm đạm thần sắc, tựa hồ tiếc hận vị kia kinh tài tuyệt đỉnh kiếm khách chỉ tử, vẫn là bởi vì Sở Phong đáng sợ, nhưng thực mau hán liền khôi phục lãnh khốc, hán nhàn nhạt nói: “Từ đây lúc sau Sở Phong liền tuyệt tích với giang hồ phía trên, nhưng người này lại bằng vào đánh bại Diệp Cô Thành, bị dự vì lúc ấy tam đại kiếm khách chỉ nhất, nổi bật đến nay Độc Nhất Vô Nhị”

Tra Khiếu Thiên nói: “Đúng vậy, là cái dạng này.”

Liễu Vô Hận nhìn Tra Khiếu Thiên, bàn tay tiến ống tay áo lấy ra một trương mười vạn lượng ngân phiếu, lạnh lùng nhìn Tra Khiếu Thiên, nhàn nhạt nói: “Làm chúng ta này một hàng sinh ý người thu tiền bán bộ hán là lui, ta lấy tiền lúc sau cũng chưa từng có lui quá, nhưng lần này ta không thể không phá lệ.”

Tra Khiếu Thiên nhìn liếc mắt một cái trên mặt bàn ngân phiếu, hán không có động, chỉ là thực ưu nhã cười nhìn Liễu Vô Hận nói: “Vì cái gì?”

Liễu Vô Hận nói: “Ta không có nắm chắc giúp ngươi ứng phó Sở Phong, nếu ta thật muốn giúp ngươi ứng phó Sở Phong, kia cũng không hán là gần chỉ là mười vạn lượng bạc mà thôi, mười vạn lượng là mua không được ta Liễu Vô Hận cái đầu trên cổ.”

Tra Khiếu Thiên gật gật đầu, hán thừa nhận: “Mười vạn lượng tự nhiên là mua không được đoạt mệnh kiếm khách đầu người, hơn nữa Liễu Vô Hận đối mặt Sở Phong kiếm nhất định sẽ bại, bại liền nhất định sẽ chết.”

Này vốn là là hán không muốn nghe nói, trước kia Liễu Vô Hận nghe thấy có người như thế đối hán nói chuyện, hán liền trích rót người kia đầu, nhưng hôm nay không có. Hán không có động thủ không phải bởi vì Tra Khiếu Thiên là võ lâm tam đại bang phái kéo dài qua nam bắc mười ba tỉnh Văn Thiên Bang bang chủ, mà là hán nghe ra Tra Khiếu Thiên lời nói có ẩn ý.

Quả nhiên hơi hơi tạm dừng sau một lúc lâu, Tra Khiếu Thiên lại mở miệng: “Bạc ngươi đã trả lại cho ta, liền đại biểu chúng ta hiện tại cũng không phải thuê quan hệ, hiện tại ngươi vị khách nhân này có phải hay không có thể ngồi xuống, nghe một chút ta vị này chủ nhân gia giảng một giảng vì cái gì Sở Phong sẽ tham gia ta cùng Mộ Dung Thanh Thành chỉ gian quyết chiến đâu?”

Liễu Vô Hận đối với một chút cũng phi thường tò mò, Sở Phong là một cái thần bí kỳ quái người, hán rất ít cùng trên giang hồ danh nhân có lui tới, tựa hồ

căn bản chưa từng có gặp qua Mộ Dung Thanh Thành, nhưng hẳn lại vì cái gì muốn giúp Mộ Dung Thanh Thành đối phó Tra Khiếu Thiên đâu? Hẳn không rõ, hơn nữa rất hiếm khi.

Người một khi không rõ, hơn nữa rất hiếm khi, kia hẳn rất muốn biết, mà lúc này có người chuẩn bị nói ra bí mật này, vậy người là nghe vẫn là không nghe đâu? Đại bộ phận người đều là sẽ lựa chọn nghe, bởi vậy Liễu Vô Hận ngồi xuống.

Hùng Bách Lí cũng ngồi xuống.

Liễu Vô Hận đứng lên kia trong nháy mắt, Hùng Bách Lí cũng đã đứng lên, Tra Khiếu Thiên cũng không có đối hẳn nói cái gì, nhưng hẳn đã đứng lên, hẳn vô luận như thế nào đều là không thể làm người này rời đi Phi Vân Lâu, hẳn tuyệt đối không thể làm Liễu Vô Hận đem Tra Khiếu Thiên bí mật tiết lộ đi ra ngoài, nếu không bị chết liền không phải Liễu Vô Hận, mà là hẳn.

Hắn tuy rằng là không nghĩ đối phó Liễu Vô Hận, nhưng nếu Liễu Vô Hận phải đi, hẳn cũng cũng chỉ có thể đối phó Liễu Vô Hận.

May mắn Liễu Vô Hận không có đi, nếu không Hùng Bách Lí cũng cảm giác chính mình tám chín phần mười muốn chết, hẳn xem qua Liễu Vô Hận đoạt mệnh kiếm pháp, cực kỳ đáng sợ, hẳn không có nửa điểm nắm chắc có thể ứng phó.

Tra Khiếu Thiên trên mặt trước sau đều mang theo nhàn nhạt mỉm cười, hẳn còn không có sáng lập hội thiên bang thời điểm, trên mặt còn không có nhiều như vậy tươi cười, sáng lập về sau trên mặt mới toát ra nhiều như vậy tươi cười, bởi vì hẳn biết tươi cười có thể che dấu người cảm xúc, bởi vậy hẳn thường xuyên cười.

Hắn nói: “Sở Phong chưa từng có gặp qua Mộ Dung Thanh Thành, hẳn cùng Mộ Dung Thanh Thành có thể nói không có một định điểm quan hệ, bất quá hẳn cùng Mộ Dung Thanh Thành bằng hữu nhưng thật ra có chút quan hệ.”

Liễu Vô Hận nhíu nhíu mày, nói: “Người là nói vị kia lực lượng mới xuất hiện thanh niên đạo khách Đình Ninh?”

Tra Khiếu Thiên gật đầu, “Không tôi chính là vị kia Đình Ninh, nghe nói Sở Phong thiếu Đình Ninh một ân tình, một cái Sở Phong vô luận như thế nào đều sẽ còn nhân tình, đến nỗi Sở Phong vì cái gì thiếu Đình Ninh ân tình này, ta suy đoán hẳn là cùng một cái kêu Lâm Hoàn Ngọc nữ nhân có quan hệ.”

Lâm Hoàn Ngọc? Liễu Vô Hận suy nghĩ một chút, nói: “Nghe nói Sở Phong ở cùng Mai Ngâm Tuyết quyết chiến phía trước có một cái mỹ điểm động lòng người nữ nhân thiết kế ám sát Sở Phong, nhưng cuối cùng chẳng những không có ám sát Sở Phong, hơn nữa ở Sở Phong gặp gỡ nguy hiểm thời điểm lấy tánh mạng cứu Sở Phong một mạng, nữ nhân này có phải hay không chính là Lâm Hoàn Ngọc?”

Tra Khiếu Thiên vỗ tay cười nói: “Người quả nhiên không hồ là giang hồ Bách Hiểu Sinh bằng hữu, biết đến sự tình cũng thật không ít, không tôi, nữ nhân này chính là Lâm Hoàn Ngọc.”

Liễu Vô Hận lại nói: “Lâm Hoàn Ngọc cùng Đình Ninh có cái gì quan hệ?”

Tra Khiếu Thiên nhàn nhạt nói: “Ta không biết, ta chỉ biết là Lâm Hoàn Ngọc là Đình Ninh tỷ tỷ, không biết là cùng cha khác mẹ vẫn là cùng mẹ khác cha hoặc là một mẹ đẻ ra tỷ tỷ.”

Liễu Vô Hận cũng không kỳ quái, bởi vì trên giang hồ cho tới nay mới thôi còn không có người kia biết Đình Ninh thân thế.

Hắn nói: “Bởi vậy Sở Phong vì hoàn lại Lâm Hoàn Ngọc ân tình liền sẽ cứu Đình Ninh một mạng?”

Tra Khiếu Thiên nói: “Nếu một cái cứu tánh mạng của người nữ nhân trước khi chết thỉnh cầu người chiếu cố hẳn đệ đệ, người có thể hay không nguyện ý đâu?”

Liễu Vô Hận trầm mặc.

Ân nhân hơn nữa là sắp chết đi ân nhân thỉnh cầu tự nhiên là rất khó cự tuyệt.

Tra Khiếu Thiên chậm rì rì nói: “Cũng đúng là bởi vì Mộ Dung Thanh Thành cùng Đình Ninh là bằng hữu, Đình Ninh cùng Lâm Hoàn Ngọc là tỷ đệ, Lâm Hoàn Ngọc cùng Sở Phong chi gian này một loạt liên hệ, bởi vậy ta không thể không tìm người.”

Liễu Vô Hận ánh mắt thực lý trí rất bình tĩnh nhìn Tra Khiếu Thiên nói: “Người tìm ta chẳng lẽ cho rằng ta có thể ngăn cản Sở Phong?”

Tra Khiếu Thiên đứng dậy khoanh tay mà đứng cười ha ha thanh, nói: “Trên trời dưới đất có thể giết chết Sở Phong người tự nhiên không phải không có, nhưng người này tuyệt đối không phải người Liễu Vô Hận, người Liễu Vô Hận còn không xứng!”

Liễu Vô Hận không có phản bác, hẳn chỉ là nhìn Tra Khiếu Thiên.

Tra Khiếu Thiên chậm rì rì nói: “Ta thỉnh người tới là bởi vì Sở Phong, nhưng thỉnh người đối phó người lại là Đình Ninh, chỉ cần Đình Ninh không xuất hiện ở phiên vân trấn, chỉ cần Đình Ninh không có nguy hiểm, kia Sở Phong lại như thế nào sẽ đi quản Mộ Dung Thanh Thành nhân sự đâu? Hiện tại người hẳn là minh bạch ta vì cái gì là cho người mười vạn lượng, mà không phải năm mươi vạn lượng đi?”

Liễu Vô Hận không nói gì, hẳn cũng đứng thẳng đứng dậy, chỉ là lúc này đây hẳn không có nghĩ rời đi, mà là đem Tra Khiếu Thiên trên bàn bạc cầm lấy thu vào trong túi, hẳn khe khẽ thở dài nói: “Khó trách người có thể từ một kẻ hèn dưng không đến hai mươi năm thời gian nội bàn tay trần sáng tạo kéo

dài qua Việt Nam Bắc mười ba tỉnh Văn Thiên Bang cái này bang phái, người thật sự từng có người chỗ.”

Tra Khiếu Thiên cười ha ha, ngửa đầu uống xong trên bàn một chén rượu, một trương ưu nhã khuôn mặt thượng lưu lộ ra một loại không gì sánh kịp khí phách.

Đây là kiêu hùng bá chủ mới có được khí chất.

Tra Khiếu Thiên tự nhiên là hoàn toàn xứng đáng kiêu hùng bá chủ, điểm này là bất luận kẻ nào đều không thể không thừa nhận. ....

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4, Thần Quang Nhãn Kiếm

Đêm, lạnh như lưỡi dao đêm.

Không trăng không sao, phong ở lãnh dạ trung tùy ý bay múa, cuồng sa cuốn thiên ở trần nhỏ trung tàn sát bừa bãi vô sợ, bất quá này đó đều không có một đỉnh điểm quan hệ, bởi vì trần nhỏ này thượng căn bản không có người, tuy rằng ở ba ngày trước trần nhỏ thượng còn có người, nhưng hôm nay trần nhỏ thượng cũng đã không ai, một người cũng đã không có.

Ít nhất nhìn không thấy một người.

Phong ở bóng đêm bên trong phát động, lá cây sà sạt rung động, phảng phất như lệ quỷ kêu khóc, mà ở ở ngay lúc này tình mạch giống nhau trần nhỏ thượng bỗng nhiên nhớ tới một loại phi thường kỳ lạ thanh âm.

Độc độc độc!

Một kiện cũ nát sân, một người toàn thân đều là máu tươi người thể nhưng từ trên mặt đất bò lên, đem trên mặt kia chỉ cẩu bỏ qua, trong tay nắm một cây màu xanh lá trúc bồng trên mặt đất độc độc độc điểm. Trúc bồng gỗ ở đá xanh trên đường phố, thanh âm cũng không trọng, vừa lúc gió êm dịu thanh dung hợp ở bên nhau, nếu không phải thấy vị này manh giả, tuyệt đối không có khả năng ý thức được vị này manh giả thể nhưng ở gỗ mặt đất.

Giờ này khắc này vô luận là hùng vạn dặm vẫn là liễu vô hận thấy một màn này đều sẽ kinh ngạc không thôi, không thể tưởng tượng. Người này không phải người khác đúng là bọn họ ban ngày thời điểm đối phó đến vị kia manh giả.

Ở bọn họ trong mắt vị này manh giả đã chết, nhưng vị này manh giả vì cái gì còn chưa chết đâu? Liễu vô hận kiếm thực mau, hấn được xưng là đoạt mệnh kiếm khách, nhất kiếm chém ra trong nháy mắt liền có thể trí người vào chỗ chết, hấn đã đối với vị kia manh giả yết hầu chém ra kiếm, nhưng vị kia manh giả vì cái gì không có chết, lúc ấy hấn kiếm rõ ràng đã đâm xuyên qua manh giả yết hầu, hơn nữa manh giả ngã xuống nháy mắt hấn còn thấy manh giả yết hầu trước để lại một cái phi thường rõ ràng điểm đỏ, đây là hấn giết người lúc sau độc hữu dấu hiệu.

Trên người lưu lại loại này dấu hiệu người nhất định đã chết, nhưng vị này manh giả cố tình không có chết. Giờ này khắc này chống trúc bồng gỗ mặt đất, hành tẩu ở vắng vẻ trên đường phố manh giả đến tốt cùng là người vẫn là quỷ đâu?

Manh giả hành tẩu tốc độ nhìn qua thực thông thả, bất quá lại rất mau biến mất ở phiến vân trần này dài nhất phi vân phố, đi vào một cái phi thường lớn lên hẻm nhỏ, ở hẻm nhỏ cuối cùng một gian trước cửa phòng ngừng lại.

Hấn gõ gõ môn.

Hấn tổng cộng gõ ba lần, mỗi một lần gõ cửa số lần bất đồng, khoảng cách cũng bất đồng, nhìn qua phảng phất tùy ý mà làm, nhưng lại tựa hồ ẩn chứa nhất định quy luật.

Lần đầu tiên gõ cửa không có người đáp lại, lần thứ hai nhà cửa trung cũng không có một đỉnh điểm tiếng vang, chỉ có đương tiếng thứ ba gõ xong đại môn đã bị đẩy ra, một cái nhìn qua ít nhất đã có bảy tám mươi tuổi hàm răng đều đã lão rút lão nhân ăn mặc một kiện hồng toàn bộ chỉ có mười bảy tám tuổi tiểu nữ hài mới có thể ăn mặc quần áo liệt kia một ngum thừa không dưới mấy viên hàm răng nhìn manh giả.

Bà lão trên mặt tươi cười thực sáng lạn, hip mắt nhìn manh giả, đối với manh giả gật đầu nói: “Tới?”

Manh giả tùy tay chống trúc bồng mỉm cười đối với bà lão nói: “Tam thẩm gần nhất còn hảo sao?”

Bà lão cười nói: “Hảo, thực hảo, ta ăn ngon, ngủ ngon, hơn nữa thân thể còn hảo, người đầu, người đương người mù nhiều năm như vậy còn được không?”

Người mù hẳn là nhất không hy vọng người khác xưng hô bọn họ người mù, bởi vì hạt vốn là là bọn họ khuyết tật, có khuyết tật người tự nhiên là không muốn người khác nhắc tới bọn họ khuyết tật, chỉ là cái này người mù tựa hồ một chút cũng không thèm để ý, trên mặt thậm chí còn mang theo một loại nói không nên lời đắc ý tươi cười, hẳn nói: “Ta đương người mù tuy rằng không tốt, nhưng may mắn ta là người mù, nếu không ta mạng nhỏ liền khó giữ được, bởi vậy cũng còn tính hảo, hẳn đâu? Tam thiếu gia còn được không?”

Bà lão quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái phía sau sân, chậm rãi nói: “Hắn thực lười, mỗi ngày liền biết ngồi, liền tính biết người đã đến rồi, hẳn cũng không có lên ý tứ, bất quá người đã đến rồi, nàng cuối cùng muốn động nhất động.”

Manh già gật đầu, hẳn nói: “Đúng vậy, ta tới, hẳn ít nhất muốn giặt giặt.”

Đại môn mở ra sau một lúc lâu, môn lập tức liền khép lại, thiên địa trong nháy mắt lại vô cùng an tĩnh xuống dưới.

Này gian nhà ở nhìn qua cũng không như thế nào, thậm chí có chút cũ nát, nhưng chỉ cần có người đi vào này gian nhà ở liền sẽ bị nhà ở nội xa hoa kinh ngạc cảm thán.

Này gian to rộng nhà ở nội mỗi một khối trên mặt đất đều dán lên màu xanh lá gạch men sứ, mỗi một chỗ hắc ám góc đều điểm thượng một cây lại viên lại thô màu đỏ ngon nết, bởi vậy cho dù ở đêm tối, phòng lại cũng cùng ban ngày giống nhau sáng ngời.

Nhưng bên ngoài người là tuyệt đối nhìn không thấy bên trong tinh xảo cùng huy hoàng, bởi vì cửa sổ đều đã bị bịt kín bảy tám phần miếng vải đen, bởi vậy vô luận như thế nào xem, nơi này đều cùng người thường gia giống nhau.

Manh già trong tay cầm trúc bồng, hẳn không có hướng lúc trước đi ở trên đường phố gõ mặt đất, mà là nắm bà lão tay đi ở bà lão phía trước.

Một cái người mù như thế nào có thể cho người ta dẫn đường đâu? Người mù tự nhiên là rất khó làm được loại chuyện này, nhưng vị này manh già lại làm được, này cực kỳ không thể tưởng tượng, chẳng qua không thể tưởng tượng sự tình đã xảy ra, hơn nữa bà lão không có một đỉnh điểm kinh ngạc, phảng phất này vốn là là hết sức bình thường sự tình.

Phòng rất lớn, lão nhân nện bước không mau, bởi vậy hai người đi được thời gian cũng trường, bất quá lộ luôn có đi xong thời điểm, manh già nắm lão nhân đi vào giữa phòng, hẳn tùy tùy tiện tiện nhìn liếc mắt một cái phòng nội kia tinh xảo bài trí, rồi sau đó nhìn phía trước cái kia ngồi ở một trương cực kỳ đẹp để quý giá được khảm có các loại châu báu dựa ghế người kia.

Cái kia tuổi còn trẻ, sắc mặt lại vô cùng tái nhợt, toàn thân trên dưới không nhúc nhích, nhìn qua giống như người chết giống nhau anh tuấn người thanh niên.

Người thanh niên trông thấy manh già ở hai vị toàn thân trên dưới đều bao vây đến kín mít lam y nhân nâng ngồi thẳng, rồi sau đó trên mặt bài trừ vẻ mặt sáng lạn tươi cười, có chút gấp không chờ nổi hỏi: “Tiên sinh có phải hay không đã gặp qua Tra Khiếu Thiên bọn họ?”

Manh già lắc đầu, tùy tùy tiện tiện tìm một phen ghế dựa ngồi xuống, nói: “Ta cũng không có thấy bọn họ, chẳng qua ta thấy hai người.”

Người thanh niên tựa hồ đối cái gì đều phi thường tò mò, bởi vậy hỏi: “Người thấy người nào?”

“Đoạt mệnh kiếm khách Liễu Vô Hận, thiên la trại chủ Hùng Vạn Dậm.”

Người thanh niên nheo lại mắt, phảng phất lại kích động đi lên, hẳn nói: “Có phải hay không vị kia thích nhất kiếm đoạt mệnh, ở người yết hầu thượng lưu lại nhất điểm hồng sắc vết máu đoạt mệnh kiếm khách Liễu Vô Hận?”

“Đúng vậy.”

“Có phải hay không vị kia nhân xưng hùng bá thiên hạ Hùng Bách Lý?”

Manh già nghe thấy cái này buồn cười xưng hô cũng cười, hẳn nói: “Đúng vậy.”

Người thanh niên càng cao hứng, hẳn tay nâng nâng, nói: “Kia bọn họ có phải hay không hướng người ra tay?”

Manh già gật đầu nói: “Đúng vậy, Tra Khiếu Thiên mệnh lệnh bọn họ thanh không trấn nhỏ này người trên, người mù cũng tự nhiên là người, bởi vậy bọn họ tự nhiên đối ta ra tay.”

Người thanh niên thân hình làm được càng thẳng tắp, thậm chí đôi tay đều từ ghế trên nâng lên, vỗ vỗ tay nói: “Đoạt mệnh kiếm khách Liễu Vô Hận, hùng vạn dậm hai người kia nhìn thấy tiên sinh danh khí đều phải hủy trong một sớm, bọn họ tự tin đã giết chết người lại không có nghĩ đến hiện tại còn hảo sinh sôi tồn tại.”

Manh già hơi hơi mỉm cười nói: “Bọn họ kỳ thật cũng hoàn toàn không tính thân bại danh liệt, bởi vì bọn họ gặp gỡ người là ta, đối bọn họ hiểu biết ta!”

Người thanh niên lại cười cười nói: “Đúng vậy, rất khó có người nào gặp gỡ người không có hại, trên giang hồ tựa hồ đến nay mới thôi còn không có cái nào người sẽ cho rằng Thần Quang Nhân Kiếm Lam Nhất Trần lam đại tiên sinh là một cái người mù đi?”

Manh già nói: “Đại khái không có.”

Người thanh niên lại nói: “Bởi vậy ngươi lần này làm bộ người mù, bởi vậy cũng liền không có bất luận kẻ nào có thể nghĩ đến ra ngươi chính là Thần Quang Nhãn Kiếm Lam Nhất Trần.”

Lam Nhất Trần nói: “Đúng vậy, đại khái là cái dạng này.”

Người thanh niên lại nói: “Liễu Vô Hận, Hùng Bách Lí không thể tưởng được, kia Tra Khiếu Thiên cũng là trăm triệu không thể tưởng được.”

Lam Nhất Trần nhẹ nhàng gõ gõ trong tay trúc bồng, nhàn nhạt nói: “Bọn họ thậm chí hẳn là không thể tưởng được ta loại người này sẽ xuất hiện ở loại địa phương này.”

Người thanh niên cũng không thể không thừa nhận, hắn nói: “Trên giang hồ mỗi người đều biết lam đại tiên sinh trời sinh tính tiêu dao, thích lưu luyến với Giang Nam nơi, là tuyệt đối tưởng tượng không đến ngài sẽ đến nơi này.” Hắn nói nơi này, trên mặt tươi cười liền biến mất, nhàn nhạt nói: “Đúng là bởi vì Tra Khiếu Thiên tưởng tượng không đến điểm này, bởi vậy một trận chiến này Tra Khiếu Thiên nhất định thua.”

Hắn nói được thực khẳng định, cũng thực tự tin, bất quá Lam Nhất Trần lại đánh gãy thanh niên ngôn ngữ, hắn nói: “Chưa chắc? Tra Khiếu Thiên chưa chắc sẽ thua, thua có lẽ là chúng ta.”

“Chúng ta, thua vì cái gì là chúng ta? Chẳng lẽ là bởi vì hắn thủ hạ đám kia có thể nữ giả nam trang Đông Doanh ninja sao?”

Lam Nhất Trần lạnh lùng cười, nói: “Đám kia Đông Doanh ninja sai lầm lớn nhất chính là không hẳn là xuất hiện ở chỗ này, có lẽ hẳn là nói bọn họ sai lầm lớn nhất chính là làm ta xuất hiện ở chỗ này, bởi vậy bọn họ này đàn Đông Doanh ninja ở trước mặt ta cũng cũng chỉ có thể vĩnh viễn trở thành chịu đựng, tuyệt đối không có cơ hội ra tay.”

Thanh niên tin tưởng, hắn nhìn Lam Nhất Trần lại nói: “Chẳng lẽ là bởi vì liễu vô hận cùng hùng vạn dặm?”

Lam Nhất Trần lại lắc đầu, hắn nói: “Liễu Vô Hận kiếm pháp tuy rằng bất phàm, nhưng đối phó hắn đều không phải là không có biện pháp, Hùng Bách Lí đao pháp tuy rằng không tồi, bất quá khó có thể so được với căn bản.”

Thanh niên nghi hoặc, hắn nhìn luôn luôn không yêu nói giỡn Lam Nhất Trần nói: “Một khi đã như vậy, vậy ngươi vì cái gì nói Tra Khiếu Thiên chưa chắc sẽ bại đâu?”

Lam Nhất Trần bình tĩnh nhìn thanh niên, nói: “Mộ Dung công tử, ngươi chẳng lẽ cho rằng lúc này đây vạn chúng chú mục quyết đấu, Tra Khiếu Thiên cũng chỉ mang đến như vậy một chút người?”

Mộ Dung công tử, người này tự nhiên chính là cùng Tra Khiếu Thiên quyết đấu Mộ Dung Thanh Thành.

Mộ Dung Thanh Thành trên mặt ý cười đã không có, hắn nhìn Lam Nhất Trần lý trí phân tích nói: “Lần này Tra Khiếu Thiên mang đến người tuy rằng không nhiều lắm, nhưng tuyệt đối coi như trong tình anh tinh anh, đặc biệt là đám kia Tra Khiếu Thiên tiêu phí số tiền lớn mời đến cao thủ, nếu không phải lam đại tiên sinh tương trợ, ta cũng khó có thể ứng phó.”

Điểm này Lam Nhất Trần cũng gật đầu, Đông Doanh ninja lợi hại nhất không phải võ công, mà là thủ đoạn giết người, xuất quỷ nhập thần thủ đoạn giết người, tuy rằng này đó thủ đoạn là từ giữa nguyên võ học trung diễn biến ra tới, nhưng lại đại bộ phận đều là Trung Nguyên nhân chưa từng nhìn thấy chưa từng nghe thấy.

Lam Nhất Trần nói: “Những người này tuy rằng thực không tồi, nhưng theo ta được biết đều không phải Tra Khiếu Thiên át chủ bài.”

Mộ Dung Thanh Thành nhìn Lam Nhất Trần, hắn cơ hồ muốn nhảy dựng lên, nói: “Ngươi biết Tra Khiếu Thiên át chủ bài, ngươi sao có thể biết Tra Khiếu Thiên át chủ bài?”

Lam Nhất Trần nói: “Một lần ngoài ý muốn cơ hội.”

Mộ Dung Thanh Thành biểu tình ngưng trọng lên, hỏi: “Tra Khiếu Thiên át chủ bài là cái gì?”

“Một người?”

“Người nào?”

“Bá vương thương (súng).”

“Bá vương thương (súng)?” Mộ Dung Thanh Thành thiếu chút nữa ngồi dậy tới, hắn nhìn Lam Nhất Trần nói: “Chính là bá vương thương (súng) chủ nhân Vương Vạn Vũ?”

Lam Nhất Trần gật đầu nói: “Đúng vậy, đúng là Vương Vạn Vũ.”

Mộ Dung Thanh Thành cười khổ, cười khổ nhìn Lam Nhất Trần, này trong nháy mắt hẳn cả người đều đã xụi lơ đi xuống

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5, Bá Vương Thương

“Trên trời dưới đất có mấy côn Bá Vương Thương?”

“Không biết.”

“Kia bị xếp vào bảy loại vũ khí chi nhất Bá Vương Thương có phải hay không chỉ có một cây?”

“Đúng vậy.”

“Kia côn Bá Vương Thương (súng) là cái dạng gì?”

“Trường một thước ba thước bảy tấc ba phần, trọng bảy mươi tam cân ba lượng bảy tiền, người thường rất khó có thể huy động hấn, mà vận dụng tự nhiên người trên giang hồ hạ chỉ có Vương Vạn Vũ một người.”

“Trên trời dưới đất có bao nhiêu cái kểu Vương Vạn Vũ người?”

“Không thể số kể, nhưng Bá Vương Thương (súng) chủ nhân Vương Vạn Vũ lại chỉ có một.”

“Có phải hay không người trong miệng Vương Vạn Vũ.”

“Đúng vậy.”

Mộ Dung Thanh Thành xụi lơ ở đẹp đẽ quý giá ghé trên sau một lúc lâu hấn mở miệng Văn Lam Nhất Trần mấy vấn đề, rồi sau đó lại xụi lơ ngã xuống ghé trên, toàn thân trên dưới phảng phất một đỉnh điểm sức lực cũng đã không có.

Lam Nhất Trần cũng không sót ruột, hấn chậm rãi chà lau trong tay trúc bông, hấn tin tưởng Mộ Dung Thanh Thành nhất định sẽ mở miệng, nếu Mộ Dung Thanh Thành thật đã không mở miệng, kia Mộ Dung Thanh Thành cũng đã từ bỏ cầu sinh.

Thực mau, Mộ Dung Thanh Thành mở miệng, hấn cũng không nguyên ý chết, tuy rằng hấn sống được rất thống khổ, nhưng hấn vẫn là nguyên ý tồn tại. Bởi vậy hấn mở miệng nhìn Lam Nhất Trần nói: “Vương Vạn Vũ làm người chính trực, coi như trong chốn võ lâm thái sơn bắc đẩu, vì cái gì sẽ trợ giúp Tra Khiếu Thiên, chẳng lẽ hấn cũng đã thần phục với Văn Thiên Bang?”

Lam Nhất Trần lắc đầu: “Hấn tự nhiên là không có thần phục với Văn thiên bang, hấn lúc này đây bang chủ Tra Khiếu Thiên hấn là vì một người.”

“Người nào?”

Lam Nhất Trần thần sắc nghiền ngẫm nhìn Mộ Dung Thanh Thành nói: “Người cho rằng đương kim trên đời còn có cái gì người có thể lệnh Vương Vạn Vũ, nhớ mãi không quên?”

Mộ Dung Thanh Thành lập tức buột miệng thốt ra nói: “Sở Phong.”

Lam Nhất Trần khe khẽ thở dài nói: “Đúng vậy, trừ bỏ Sở Phong trên đời tuyệt đối không có bất luận cái gì một người có thể lệnh Vương Vạn Vũ, rồi đi Đại vương tiêu cực, cũng đúng là bởi vì Sở Phong, Vương Vạn Vũ mới rời đi Đại vương tiêu cực.”

Mộ Dung Thanh Thành đã nở nụ cười khổ, hấn lắc đầu thở dài: “Ta không rõ, ta thật sự một chút cũng không rõ, chuyện này cùng Sở Phong có cái gì quan hệ, này rõ ràng là ta cùng Tra Khiếu Thiên quyết đấu.”

Lam Nhất Trần như cũ vẻ mặt bình tĩnh, hấn nói: “Nếu muốn minh bạch chuyện này, kia chỉ cần biết một sự kiện là được.”

“Chuyện gì?”

“Người hảo bằng hữu Đinh Ninh có một cái muội muội chuyện này.”

Mộ Dung Thanh Thành trong mắt lại toát ra không thể tưởng tượng thần sắc, hấn nói: “Đinh Ninh có một cái muội muội, ta như thế nào không biết?”

Lam Nhất Trần hơi hơi mỉm cười: “Trên giang hồ người không biết sự tình không biết có bao nhiêu, cũng không kém này một kiện, hơn nữa Đinh Ninh muối muối đã chết.”

“Đã chết?”

Lam Nhất Trần tiếp tục nói: “Không tồi, đã chết, lại còn có là chết ở Sở Phong trong lòng ngực, nàng là vì Sở Phong mà đã chết.”

Mộ Dung Thanh Thành trầm mặc, hần trầm mặc thật lâu thật lâu mới lại một lần nhìn chăm chú Lam Nhất Trần nói: “Sở Phong tuy rằng là một cái kỳ nhân, nhưng hần trọng tín dụng, giảng nghĩa khí, bởi vậy nếu ta suy đoán đến không sai Đinh Ninh muối muối chết phía trước nhất định thành cầu Sở Phong chiếu cố Đinh Ninh, mà lúc này đây ta cùng Tra Khiếu Thiên quyết chiến đã kinh động giang hồ, Đinh Ninh nhất định sẽ đến, mà Đinh Ninh một khi tới kia tự nhiên sẽ có nguy hiểm, bởi vậy Sở Phong cũng nhất định sẽ xuất hiện, như thế tự nhiên cũng liền dẫn ra Vương Vạn Vũ.”

Lam Nhất Trần vỗ vỗ tay, phi thường tán thưởng nhìn Mộ Dung Thanh Thành, thở dài: “Quả thực không một là đương đại Mộ Dung gia chủ, trí tuệ quả thực phi tầm thường nhân có thể cập.”

Mộ Dung Thanh Thành lại khôi phục bình tĩnh, bình tĩnh nhìn Lam Nhất Trần nói: “Nếu Sở Phong sẽ đến, kia một trận chiến này ta căn bản là không có bại lý do, một trận chiến này bị bại người vẫn là Tra Khiếu Thiên, chẳng lẽ người cho rằng Vương Vạn Vũ mấy năm nay võ học tạo nghệ tiến bộ vượt bậc có thể đánh bại Sở Phong?”

Lam Nhất Trần lắc lắc đầu: “Bá Vương Thương (sủng) lợi hại ta là biết đến, nhưng Sở Phong lợi hại ta cũng là biết đến, ta tin tưởng Bá Vương Thương (sủng) có thể thắng qua mặt khác hai vị cùng Sở Phong chạy song song với kiếm khách, cũng không tin Vương Vạn Vũ có thể thắng qua Sở Phong, chỉ là ta vẫn người nếu Sở Phong từ đầu đến cuối căn bản không xuất hiện, mà Vương Vạn Vũ từ đầu đến cuối đều xuất hiện đâu? Vậy người phản thắng có bao nhiêu?”

Mộ Dung Thanh Thành nhú mày, nhưng thực mau ánh mắt sáng lên, nói: “Ý của người là nói Tra Khiếu Thiên thỉnh người ngăn cản Đinh Ninh tới phiên vân trấn, bởi vậy Sở Phong tự nhiên liền không khả năng xuất hiện?”

Lam Nhất Trần gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Mộ Dung Thanh Thành không rõ: “Mặc dù là liễu vô hận ngăn cản được Đinh Ninh, kia Vương Vạn Vũ không có thấy Sở Phong kia cũng tuyệt đối là sẽ không động thủ, bởi vậy một trận chiến này ta như thế nào sẽ bại?”

Lam Nhất Trần nhẹ giọng thở dài nói: “Nguyên bản hần là là cái dạng này, cho dù đoạt mệnh kiếm khách liễu vô hận ngăn trở ở Đinh Ninh, người cũng hần là không bị thua, chỉ tiếc trong đó xuất hiện một chút tiểu sai lầm.”

“Cái gì sai lầm?”

Lam Nhất Trần nói: “Người có biết hay không Vương Vạn Vũ được đến tin tức là cái gì?”

“Cái gì?”

“Vương Vạn Vũ được đến tin tức là cái kia ngã vào Sở Phong trong lòng ngực nữ nhân kỳ thật là người cùng cha khác mẹ tỷ tỷ, bởi vậy chỉ cần Vương Vạn Vũ đối phó người, kia đến lúc đó Sở Phong tự nhiên sẽ xuất hiện?”

Mộ Dung Thanh Thành tâm lạnh, từ đầu lạnh đến chân, hần thật sâu hít vào một hơi, nhìn thần ánh mắt kiếm Lam Nhất Trần nói: “Bởi vậy mặc kệ Đinh Ninh có phải hay không sẽ xuất hiện, Vương Vạn Vũ cũng nhất định sẽ đối ta ra tay, bởi vì Vương Vạn Vũ cho rằng Sở Phong vốn là là vì ta xuất hiện, chỉ cần làm ta lâm vào nguy hiểm, Sở Phong liền nhất định sẽ xuất hiện.”

Lam Nhất Trần gật đầu nói: “Đúng vậy, ta bởi vì Đinh Ninh mà ra tay giúp người chính như cùng Vương Vạn Vũ vì bức bách Sở Phong xuất hiện nhất định sẽ đem người đưa vào chỗ chết giống nhau.”

Mộ Dung Thanh Thành trên mặt tức khắc chất đầy chua xót ý cười, hần cười khổ nói: “Bởi vậy ta cho dù có thể tại mình nhậ một trận chiến bên trong gạt bỏ Tra Khiếu Thiên cánh chim, chỉ cần Vương Vạn Vũ ở Tra Khiếu Thiên bên người, ta đây một trận chiến này liền chú định khó thắng?”

“Đúng vậy, hơn nữa người một khi làm Vương Vạn Vũ thấy người, vậy người nhất định sẽ chết, đến nay mới thôi có thể từ hần kia còn bá vương tay súng trung sống sót người tựa hồ cũng chỉ có Sở Phong.” Lam Nhất Trần thực bình tĩnh, từng câu từng chữ chậm rãi mở miệng nói.

Mộ Dung Thanh Thành hoàn toàn xui lợ ngã xuống ghế trên, nói: “Tiên sinh, người cho rằng ta còn có hay không cơ hội?” Hần thanh âm so với vừa rồi càng suy yếu, hần sắc mặt so với vừa rồi càng tái nhợt.

Lam Nhất Trần đáp án làm hần sắc mặt hào không ít, Lam Nhất Trần nói: “Có, người bây giờ còn có một cái cơ hội?”

“Cái gì cơ hội?”

“Phá hư Tra Khiếu Thiên kế hoạch.”

“Cái gì kế hoạch?”

“Thình Đĩnh Ninh cùng người hội họp, chỉ cần Đĩnh Ninh cùng người hội họp, vậy người vô luận như thế nào đều không chết được.”

Mộ Dung Thanh Thành đôi mắt đã bắt đầu sáng ngời đi lên, hần nhìn Lam Nhất Trần nói: “Ai đi.”

Lam Nhất Trần vươn ra ngón tay Mộ Dung Thanh Thành nói: “Người đi.”

Mộ Dung Thanh Thành chỉ chỉ chính mình: “Ta đi?”

Lam Nhất Trần không nói, chỉ là nhìn Mộ Dung Thanh Thành bên người vị kia chiếu cổ Mộ Dung Thanh Thành cái kia toàn thân trên dưới bao vây đến kín mít màu lam áo choàng người.

Người này toàn thân trên dưới chỉ có đôi mắt lộ ở bên ngoài, nhưng chỉ cần là nam nhân, chỉ cần là một cái chân chính nam nhân, chỉ cần nam nhân kia thấy người kia là lột thân thể liền nhất định có thể khẳng định kia nhất định là một nữ nhân, một cái cực mỹ lệ cực xinh đẹp nữ nhân.

Mộ Dung Thanh Thành cũng đã nhìn tay trái bên vị kia lam bào người, hần nói: “Người muốn nàng đi?”

Lam Nhất Trần gật đầu nói: “Đúng vậy, ta chẳng những nhìn ra được nàng là một cái phi thường xinh đẹp nữ nhân, lại còn có nhìn ra được nàng vô công không tội, giờ này khắc này nàng nếu đi, đêm mai người cùng Tra Khiếu Thiên giao thủ còn có cơ hội, nếu hần không đi, đêm mai người cùng Tra Khiếu Thiên giao thủ không có một đình điểm cơ hội.”

Mộ Dung Thanh Thành nói: “Bởi vậy nàng chỉ có đi?”

Lam Nhất Trần nói: “Đúng vậy, nàng chỉ có đi.”

Mộ Dung Thanh Thành gật đầu, bởi vậy nữ nhân kia đi.

Nữ nhân cỡi kia bao vây đến kín mít màu lam trường bào, một cái ăn mặc màu lam váy áo nhìn qua như tinh linh giống nhau nữ nhân liền xuất hiện ở Lam Nhất Trần, Mộ Dung Thanh Thành hai người trước mặt.

Lam Nhất Trần thần mắt không có làm lỗi, này thật là một cái tuyệt sắc giai nhân.

Thực mau nữ nhân này biến mất ở trong đêm đen.

Mộ Dung Thanh Thành nhìn nữ nhân kia rồi đi phòng, Mộ Dung Thanh Thành tâm phảng phất cũng bị nữ nhân kia mang đi giống nhau, bất quá hần vẫn là muốn nói lời nói, vì đêm mai quyết chiến, hần là không thể không mở miệng, hần còn muốn dựa trước mặt cái này trung niên nam nhân.

Hần nói: “Kể tiếp chúng ta chuẩn bị như thế nào?”

Lam Nhất Trần chỉ chỉ Mộ Dung Thanh Thành bên người mặt khác một vị lam bào nhân đạo: “Đêm mai từ nàng bởi ta tru sát đám kia Đông Doanh ninja.”

Mộ Dung Thanh Thành lúc này đây rút cuộc nhìn không được nhảy dựng lên, Vần: “Vì cái gì là nàng?”

Lam Nhất Trần ngữ khí như cũ thực bình đạm, nàng nói: “Bởi vì nàng là một cái cực kỳ xinh đẹp nữ nhân, mà đám kia Đông Doanh ninja tuy rằng giả khỏi nữ nhân tới so đại bộ phận nữ nhân đều xinh đẹp, chẳng qua bọn họ như cũ là nam nhân, nếu nàng cái này xinh đẹp nữ nhân xịch lo thân thể xuất hiện ở đám kia ninja trước mặt trước mặt, đám kia ninja hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ kinh ngạc, mà khi đó đó là ta thần kiếm cơ hội ra tay, ta có thể cam đoan bọn họ nhất định sẽ chết, ta cũng có thể cam đoan nàng cũng nhất định sẽ tồn tại trở về.”

Lam bào người nhẹ nhàng điểm điểm Mộ Dung Thanh Thành tay, rồi sau đó gật gật đầu.

Mộ Dung Thanh Thành cười khổ, thật mạnh chụp một chút ghế dựa, thờ dài nói: “Thật hy vọng trận này đáng chết quyết đấu nhanh lên kết thúc.”

Lam Nhất Trần đôi mắt đã nhìn phía bên ngoài, lẩm bầm nói: “Thực mau liền kết thúc.”

Mộ Dung Thanh Thành không nói gì, hần đã không nghĩ nói, hần hiện tại chỉ hướng về một sự kiện ngày mai buổi tối có phải hay không có thể trích rút Tra Khiếu Thiên đầu người.

Vô luận như thế nào hần đều là muốn trích rút Tra Khiếu Thiên đầu người, trận này quyết đấu thù này hần là nhất định phải báo.

Đêm, đêm đã khuya, Tra Khiếu Thiên lúc này bốn hần là ngủ, nhưng hần không có ngủ, hần hiện tại muốn đi gặp một người, chỉ có nhìn thấy người kia hần tâm mới có thể yên ổn xuống dưới.

Người này tự nhiên không phải những người khác, mà là Vương Vạn Vũ.

Hần gặp được Vương Vạn Vũ. nhưng Vương Vạn Vũ cũng không có thấy, hần chỉ là xa xa nhìn Vương Vạn Vũ. trong phòng ánh nến liếc mắt một cái, hần liền có thể an tâm ngủ, hần tin tưởng có Vương Vạn Vũ ở, lần này quyết chiến hần liền tính có thể không thắng, nhưng cũng sẽ không chết, một người mình bạch điểm này, kia hần chẳng lẽ không phải có thể an tâm ngủ?

Bởi vậy Tra Khiếu Thiên an tâm ngủ

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6, Đinh Ninh

Hành tẩu giang hồ trừ ra tên bên ngoài, còn có một kiện đồ vật là không thể không có, đó chính là tên hiệu. Thí dụ như Liễu Vô Hận tên hiệu là Đoạt Mệnh Kiếm Khách, lại thí dụ như Hùng Bách Lý tên hiệu là Hùng bá thiên hạ, lại thí dụ như Tra Khiếu Thiên tên hiệu là Tra Thiên Vương, Mộ Dung Thanh Thành tên hiệu là bệnh công tử, Lam Nhất Trần tên hiệu là Thần Quang Nhãn Kiếm, rất nhiều người đều có tên hiệu, giống nhau ở trên giang hồ từ tên hiệu người danh khí đều không ít, chẳng qua cũng có ngoại lệ, có chút người liền không có tên hiệu, thí dụ như Đinh Ninh, thí dụ như Sở Phong liền không có tên hiệu.

Đinh Ninh là không có tên hiệu, hắn 5 năm phía trước cùng Bành Thập Tam tiên sinh lực lượng mới xuất hiện, quật khởi với giang hồ phía trên, bị dự vì đương thời đáng sợ nhất đao khách chỉ nhất, nhưng Đinh Ninh không có tên hiệu, từ đầu chí cuối hắn đều chỉ kêu Đinh Ninh, nhìn thấy người của hắn cũng đều chỉ biết kêu hắn Đinh Ninh.

Hắn là một cái phi thường kỳ quái người, gặp qua người của hắn đều cho rằng hắn bốn không hắn là xuất hiện ở trên giang hồ, hắn là vô luận như thế nào nhìn qua đều không hướng một cái người giang hồ. Hắn coi trọng thực tuổi trẻ, tuổi trẻ đến quả thực tựa như một cái mười lăm sáu tuổi hài tử, thậm chí so mười lăm sáu tuổi hài tử nhìn qua còn muốn tuổi trẻ: Tròn tròn khuôn mặt, phi thường bình thường bất quá thân thể, nhìn qua thậm chí thực hàm hậu, mang theo một loại bực bực cảm giác.

Loại người này ở người khác trong mắt có lẽ là phú quý nhân gia tiểu hài tử có lẽ có thể là thương nhân có lẽ có thể là người đọc sách, nhưng vô luận như thế nào nhìn qua cũng đều không giống một cái hỗn giang hồ người, nhưng hắn thật là một cái người giang hồ, hơn nữa ở trên giang hồ hành tẩu đã 5 năm, hắn xuất đạo thời gian so với Sở Phong còn muốn sớm hai năm.

Hắn nhìn qua chỉ có mười lăm sáu tuổi, nhưng trên thực tế hắn sắp có hai mươi bảy tám tuổi, chỉ là cha mẹ đem hắn sinh thành đáng vẻ này, hắn cũng là không có một đỉnh điểm biện pháp.

Trước kia Đinh Ninh cũng từng oán giận quá, vì cái gì hắn hơn hai mươi tuổi người nhìn qua thể nhưng còn giống một cái tiểu hài tử, bất quá thực mau hắn liền sẽ không oán giận, bởi vì hắn trong tay cầm đao.

Đương hắn cầm đao thời điểm, hắn bộ dáng vẫn là cái loại này bộ dáng, bất quá khí chất cũng đã phát sinh biến hóa, đó là một loại không gì sánh kịp bàng bạc khí thế, bất luận cái gì một cái thấy hắn rút đao người đều tuyệt đối sẽ không lại cho rằng hắn là một cái tiểu hài tử.

—— tiểu hài tử tuyệt đối không có khả năng có như vậy đáng sợ tiểu hài tử, tiểu hài tử trên người cũng tuyệt đối không có khả năng có như vậy đáng sợ khí thế.

Đinh Ninh không phải tiểu hài tử, hắn giết hơn người, hắn giết quá không ít người, hắn lấy đao khách thân phận cùng Bành Thập Tam tiên sinh ở trên giang hồ lực lượng mới xuất hiện thành danh thời điểm hắn liền giết ba người, ba cái trên giang hồ cực kỳ đáng sợ người.

Một cái kêu Hiền Viên lời đình.

Hiền Viên lời đình là một sát thủ, hắn rất nhỏ lúc còn rất nhỏ đã bị bồi dưỡng thành sát thủ, bởi vì cha mẹ hắn đều là sát thủ. Hắn bảy tuổi thời điểm liền bắt đầu giết người, mười hai tuổi thời điểm liền bắt đầu chấp hành nhiệm vụ, mười tám tuổi thời điểm cũng đã coi như sát thủ tổ chức nội cực kỳ đứng đầu sát thủ, hai mươi bốn thời điểm hắn là sát thủ tổ chức nội chào giá tối cao vài người chỉ nhất.

Hắn giết người cùng bình thường sát thủ giết người bất đồng.

Hắn là dùng rìu, hắn giết người thích dùng rìu đem người kia chém thành bảy tám khối, loại này giết người phương thức trừ ra Hiền Viên lời đình, đến nay không có người làm được ra tới.

Hiền Viên lời đình hai mươi sáu cũng chính là hắn sát thủ kiếp sống nhất đỉnh thời kỳ, cũng là Hiền Viên lời đình nhất có danh tiếng thời điểm hắn bị Đinh Ninh giết, hắn bị Đinh Ninh giết chết thời điểm thậm chí không có cơ hội sử dụng ra thành danh khai sơn ba mươi sáu rìu, hắn liền đã chết!

Hắn chết ở Đinh Ninh tay, cũng chết ở quá coi khinh Đinh Ninh trong tay.

Này một năm Đinh Ninh còn giết hai người, người thứ hai kêu Điền Linh Nhi.

Người này là một nữ nhân, là một cái phi thường kỳ lạ nữ nhân. Nàng thật xinh đẹp, nhưng trên đời này xinh đẹp nữ nhân rất nhiều, bởi vậy xinh đẹp cũng không xem như nữ nhân đặc điểm. Nói nàng kỳ lạ chỉ là bởi vì hấn thân cao không đủ bốn thước nữa, nhìn qua tựa như một cái bình thường tiểu nữ hài, chẳng qua cái này tiểu nữ hài lại không phải tiểu nữ hài.

Bình thường nữ nhân trên người có nàng đều có, nàng thoát nhìn thậm chí so bình thường nữ nhân còn muốn thành thực rất nhiều, như vậy một cái kỳ lạ nữ nhân hơn nữa thủ đoạn tự nhiên có thể mê đảo không ít nam nhân.

Điền Linh Nhi mê đảo không ít nam nhân, nàng trước sau trượng phu liền có tám vị.

Chẳng qua mỗi một vị trượng phu cùng nàng ở bên nhau không đến nửa năm liền đã chết, mà nàng tắc tiếp tục mang theo trượng phu gia sản di sản gả cho đời kế tiếp trượng phu, chờ đến Đinh Ninh nhìn thấy Điền Linh Nhi thời điểm, nữ nhân này thứ tám nhậm trượng phu cũng chính là phái Võ Đang trưởng lão cũng vừa mới chết.

Một nữ nhân nếu có Điền Linh Nhi như vậy truyền kỳ kia tự nhiên là phi thường kỳ lạ, kỳ lạ nhất đến một chút là ở chỗ nữ nhân này mỗi một đời trượng phu đều là võ lâm cao thủ, hơn nữa là các môn các phái võ lâm cao thủ, mà hấn tự nhiên mà vậy liền hấp thu võ học các môn phái tinh hoa, trò giỏi hơn thầy.

Nàng võ học tạo nghệ ở trên giang hồ coi như cực kỳ sâu không lường được, chẳng qua nàng ở nhìn thấy Đinh Ninh sau vẫn là đã chết, Đinh Ninh ra ba đào, Điền Linh Nhi liền đã chết.

Người thứ ba là một cái kêu Phó Như Ngọc nam nhân, người này tu luyện ma môn điển tịch, thích hút huyết luyện công, võ học tạo nghệ cực kỳ quỷ dị khó dò, hấn gặp gỡ Đinh Ninh, bởi vậy cũng đã chết.

Đinh Ninh giết này ba người, bởi vậy hấn thành danh, bởi vậy lúc ấy Đinh Ninh đối hấn bằng hữu Mộ Dung Thanh Thành nói lên thành danh thời điểm thời điểm, hấn nói chính hấn cũng không biết như thế nào thành danh, bất quá mặc kệ như thế nào trên giang hồ hạ đều không thể không thừa nhận Đinh Ninh đao pháp tạo nghệ chi cao đích xác coi như trên đời ít có.

Lúc này đây Mộ Dung Thanh Thành cùng Tra Khiếu Thiên quyết đấu, Đinh Ninh là Tra Khiếu Thiên bằng hữu, hấn tự nhiên là tới, hấn muốn tới trợ Mộ Dung Thanh Thành giúp một tay, chẳng qua nàng còn không có tiến vào phiến vân trần đã bị người ngăn trở ở, ngăn trở người của hấn hấn nhận thức, đúng là Mộ Dung Thanh Thành bên người tiểu nha đầu Mộ Dung Yến.

Mộ Dung Yến ở phiến vân trần ngoại ngăn trở ở hấn.

Hấn rất kỳ quái Mộ Dung Yến vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này, bất quá hấn vẫn là rất bình tĩnh, hấn nhìn Mộ Dung Yến nói: “Ngươi vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

Một thân áo lam, nhìn qua phảng phất như tinh linh giống nhau nữ nhân Mộ Dung Yến cười hi hi lôi kéo Đinh Ninh tay nói: “Là Lam Nhất Trần Lam Đại tiên sinh mời ta đến mang ngươi mau chút vào thành đi gặp công tử.”

Đinh Ninh biểu tình cổ quái nhìn Mộ Dung Yến nói: “Nhưng ngươi lại không cho ta tiến phiến vân trần?”

Mộ Dung Yến chớp chớp mắt nhìn Đinh Ninh nói: “Ngươi có biết hay không ta là ai nha đầu?”

“Tự nhiên là Mộ Dung Thanh Thành.”

“Ta nếu là công tử nha đầu vì cái gì muốn nghe Lam Nhất Trần.”

Đinh Ninh cười khổ: “Nói cách khác ngươi công tử làm ngươi ngăn cản ta vào thành.”

“Ngươi cuối cùng vẫn là không ngu ngốc.”

Đinh Ninh cười khổ nhìn lúm đồng tiền như hoa Mộ Dung Yến nói: “Vì cái gì, ta không quá minh bạch.”

Mộ Dung Yến hơi hơi mỉm cười nói: “Ta chỉ cần nói một lời ngươi liền minh bạch.”

“Nói cái gì?”

“Nếu Lam Nhất Trần thật là kia Thần Quang Nhãn Kiếm Lam Nhất Trần, ta đây đã mang ngươi đi gặp công tử, đáng tiếc Lam Nhất Trần đều không phải là là Lam Nhất Trần.”

Đinh Ninh kinh ngạc không thôi, ngờ ngẩn nhìn Mộ Dung Yến.

Mộ Dung Yến nhẹ nhàng chùy chùy Đinh Ninh ngực, khẽ thở dài: “Ngươi so với ta đoán trước trung còn muốn bỗ một ít, ngươi chẳng lẽ còn nghe không rõ ràng lắm ta, ta ý tứ là nói cái này Lam Nhất Trần thế giả mạo, hấn kỳ thật là Tra Thiên Vương bên người người.”

Đinh Ninh vô cùng kinh ngạc vô cùng kinh ngạc, hấn nhìn Mộ Dung Yến nói: “Kia chân chính Lam Nhất Trần đâu?”

Mộ Dung Yến nói: “Chân chính Lam Nhất Trần có lẽ còn không biết người từng phát tin tức cho hắn, hắn là còn ở Giang Nam hưởng phúc, mà người chia Lam Nhất Trần tin tức tự nhiên là bị cái này giả Lam Nhất Trần được đến, nếu không hắn lại như thế nào có thể ngồi ở công tử bên người đâu?”

Đinh Ninh hít một hơi thật sâu, nhìn Mộ Dung Yến nói: “Một khi đã như vậy, vậy người không hẳn là ngăn trở ta, hẳn là làm ta đi gặp Mộ Dung.”

“Người không cần đi, bởi vậy lúc này đây Tra Khiếu Thiên kế hoạch nhất định sẽ bại, bởi vì bọn họ nhìn lầm rồi một sự kiện, xem nhẹ một người.”

“Sở Phong?” Đinh Ninh chần chờ một chút, nói.

Mộ Dung Yến gật đầu nói: “Đúng vậy, bởi vậy lúc này đây Tra Khiếu Thiên bại, cũng đã chết.”

Giờ này khắc này Đinh Ninh cảm xúc rất cuộc binh tình xuống dưới, hiện tại hắn rất cuộc tin tưởng Tra Khiếu Thiên bại, hắn tin tưởng chỉ cần có Sở Phong ở, kia Tra Khiếu Thiên liền nhất định bại.

Nhưng Sở Phong vì cái gì muốn giúp Mộ Dung Thanh Thành đâu? Sở Phong

không phải luôn luôn không thích quân giang hồ nhân sự sao? Vì cái gì muốn xen vào Mộ Dung Thanh Thành sự đâu?

Hiện tại không có người sẽ hỏi cái này vấn đề, bởi vì biết chuyện này người đều biết là vì cái gì.

Đã vào đêm, Lam Nhất Trần đã mang theo lam bào nữ nhân hành động.

Nữ nhân thân thể là xích luo, trên người nàng chỉ là khoác một cái áo choàng, nàng hiện tại là một cái tùy thời chuẩn bị đem chính mình trên người quần áo cởi sạch nữ nhân.

Lam Nhất Trần không có xem nữ nhân liếc mắt một cái, bắt quá tại đây gió lạnh tàn dạ trung lại mở miệng nói chuyện, hắn nói: “Cô nương họ gì?”

Nữ nhân tuy rằng xích luo, nhưng thanh âm so thực nữ còn thực nữ, phi thường ưu nhã trả lời nói: “Mộ Dung, phạm là là Mộ Dung gia người đều họ Mộ Dung.”

“Cô nương phương danh là cái gì?”

Nữ nhân nói: “Mộ Dung Nhạn, chim nhạn nhạn.”

“Tên rất hay! Nhưng ta có một chút không rõ, người vì cái gì phải vì Mộ Dung Thanh Thành chịu chết đâu?”

“Bởi vì chúng ta thân là Mộ Dung gia người, chết là Mộ Dung gia quý.” Nàng trong lời nói mang theo một loại nói không nên lời tịch mịch cùng bất đắc dĩ.

Lam Nhất Trần trên mặt tươi cười càng sáng lạn, hắn nói: “Nếu ta có thể thay đổi này hết thảy đâu?”

“Có thể thay đổi sao?”

Lam Nhất Trần mỉm cười: “Tự nhiên là có thể thay đổi.”

Chẳng qua hắn những lời này còn không có nói xong tươi cười liền cứng đờ ở, hắn trên mặt đất thấy một khối thi thể, một khối nữ nhân trang điểm thi thể, phía trước tựa hồ còn nằm thi thể, hắn chuẩn bị đi phía trước đi nhìn một cái đã xảy ra chuyện gì.

Chẳng qua hắn đã đi không đáng, hắn ngực cảm một phen kiếm, Mộ Dung Nhạn về mặt kinh hoàng nhìn Lam Nhất Trần, nhưng nói ra nói lại một chút cũng không kinh hoàng, hắn chậm rãi nói: “Tiên sinh, đa tạ người kiếm, này thật là một phen hảo kiếm.”

Kiếm đã đâm xuyên qua Lam Nhất Trần ngực, này thật là một thanh hảo kiếm.

Lam Nhất Trần vươn tay muốn vận gậy nữ nhân này cổ, nhưng hắn lại khó có thể dùng ra nửa điểm sức lực, lúc này một người nam nhân chậm rãi từ từ xuất hiện ở hắn trước mặt, trên mặt mang theo phi thường mê người tươi cười.

Lam Nhất Trần đồng tử mãnh súc, dùng hết toàn lực sức lực mới nói hai chữ: “Sở Phong.”

Thanh niên nam nhân mỉm cười nhìn Lam Nhất Trần, gật đầu: “Đúng vậy, ta chính là người muốn tìm Sở Phong.”

Lam Nhất Trần nhìn Sở Phong, nhìn giờ này khắc này bốn không hẳn là xuất hiện ở chỗ này Sở Phong, trong mắt hắn một mảnh mê mang, hắn tưởng mở miệng, nhưng thân thể sức lực lại dần dần biến mất, người cuối cùng mang theo mãnh liệt không cam lòng, nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7, Quyết Chiến

Ba tháng Ba, khiếp sợ giang hồ Mộ Dung Thanh Thành, Tra Thiên Vương quyết chiến ở một cái vô danh trấn nhỏ tiến tới hành, không có người biết kết quả, cho dù giờ này khắc này đã nắm chắc thắng lợi Tra Khiếu Thiên Tra Thiên Vương cũng không biết trận này quyết chiến kết quả.

Hôm nay là Ba tháng Ba, đã đêm khuya, bất quá Tra Khiếu Thiên lại ở suy nghĩ ba tháng sơ nhị từ khi sự tình.

Giờ Tý, Tra Khiếu Thiên xem xong Bá Vương Thương (súng) Vương Vạn Vũ về sau bỗng hần là đã muốn ngủ, nhưng hần ở giường thượng lần qua lộn lại về sau lại đã tỉnh, hần làm thuộc hạ đem đổi hần nhất trung thành và tận tâm Hùng Bách Lí mời đến.

Hần thỉnh Hùng Bách Lí chỉ là ở xác nhận vài món sự.

Hùng Bách Lí tới, tới thực mau, Hùng Bách Lí đối ai đều là một bộ vênh vào tự đắc bộ dáng, nhưng đối Tra Khiếu Thiên lại là cung cung kính kính, giống như một đầu lão câu đối mặt hần chủ nhân giống nhau, Tra Khiếu Thiên đối Hùng Bách Lí

thực vừa lòng, bởi vậy một ít những người khác không thể biết đến bí mật, hần đều sẽ nói cho Hùng Bách Lí

.

Hùng Bách Lí có thể coi như hần hơn hai mươi năm tới nay số ít vài vị có thể tin nhiệm tâm phúc, hiện tại Hùng Bách Lí

tới, thẳng tắp mà cung kính đứng ở Tra Khiếu Thiên trước mặt.

Tra Khiếu Thiên không có nói một đình điểm hàn huyền thức ngôn ngữ, mở miệng liền hỏi: “Lam Nhất Trần có phải hay không còn ở Tô Châu Tô Tự Na nơi đó?”

Hùng Bách Lí gật đầu: “Đúng vậy, Lam Nhất Trần tựa hồ đã ái thượng nữ nhân kia, chẳng những ở nơi nào, hơn nữa tựa hồ đã hạ quyết tâm vì Tô Tự Na chuộc thân.”

Tra Khiếu Thiên gật đầu, lại hỏi: “Chúng ta an bài Lam Nhất Trần có phải hay không đã ẩn núp ở Mộ Dung Thanh Thành bên người?”

Hùng Bách Lí

nói: “Đúng vậy, hần đã ẩn núp ở Mộ Dung Thanh Thành bên người, có Đình Ninh tương trợ, Mộ Dung Thanh Thành vô luận như thế nào cũng không có khả năng hoài nghi Lam Nhất Trần kỳ thật cũng không phải Lam Nhất Trần, hơn nữa cái này Lam Nhất Trần còn mang đi chúng ta lớn nhất một bí mật, hiện tại Mộ Dung Thanh Thành nhất định đã biết Bá Vương Thương (súng) Vương Vạn Vũ đã đi vào trấn nhỏ này.”

Tra Khiếu Thiên lại gật đầu, hần tiếp tục hỏi: “Lam Nhất Trần thế Đình Ninh mời đến bang chủ Mộ Dung Thanh Thành bài trừ Đông Doanh ninja, hiện tại Lam Nhất Trần là chúng ta người, bởi vậy Đông Doanh ninja có phải hay không cũng liền trở thành giết chết Mộ Dung Thanh Thành một kích trí mạng sát thủ?”

Hùng Bách Lí

trên mặt toát ra kích động thần sắc, hần nói: “Đúng vậy, hơn nữa Lam Nhất Trần nhất định có thể cho chúng ta diệt trừ Mộ Dung Thanh Thành bên người không ít người, đến lúc đó chỉ cần Mộ Dung Thanh Thành tiến đến Phi Vân Lâu phó ước, kia hần chính là một cái chết người.”

“Không có ngoài ý muốn?”

“Tuyệt đối không có ngoài ý muốn, Vương Vạn Vũ đã đi tìm Đình Ninh, cho dù Liễu Vô Hận

lưu không dưới Đình Ninh, nhưng Vương Vạn Vũ cùng với hần Bá Vương Thương (súng) nhất định có thể lưu lại Đình Ninh, Đình Ninh nếu gặp gỡ nguy hiểm, kia Sở Phong

liền nhất định sẽ xuất hiện. Nếu Sở Phong

xuất hiện ở Đình Ninh bên người, kia Mộ Dung Thanh Thành chẳng lẽ không phải liền hần phải chết không thể nghi ngờ?” Hùng Bách Lí

bình tĩnh nói.

Giờ này khắc này nếu Liễu Vô Hận

ở chỗ này nhất định sẽ phi thường kinh ngạc, trong mắt hần hần là lỗ măng xúc động Hùng Bách Lí

thế nhưng sẽ như thế bình tĩnh mà trí tuệ.

Tra Khiếu Thiên một chút cũng không kỳ quái, trong mắt hần Hùng Bách Lí

vốn là hần là là loại người này, nếu Hùng Bách Lí

là một cái lỗ măng người, lại như thế nào có thể dẫn dắt Thiên La Trại trở thành lục lâm thảo chi hùng đầu?

Hần nhẹ nhàng gõ gõ ghé dựa, nhủ mày hỏi: “Lần này kế hoạch nhưng còn có cái gì sơ hở?”

Lúc này đây Hùng Bách Lí

không có vội vã trả lời, mà là suy nghĩ thật lâu, tin tưởng tràn đầy nói: “Tuyệt đối không có sơ hở, lúc này đây Mộ Dung Thanh Thành nhất định sẽ đi bồi hần thúc phụ Mộ Dung Long ChiếnChiến.”

Tra Khiếu Thiên phát phát tay, hần thực vừa lòng, hần cũng thực yên tâm, hần hiện tại rốt cuộc có thể khẳng định lúc này đây kế hoạch hoàn toàn không có sơ hở hoàn toàn thành công, bởi vậy hần ngủ, tuy rằng hần trong lòng luôn có như vậy một đỉnh điểm bất an, bất quá lại cũng xem nhẹ bất kể.

Ba tháng Ba, đêm!

Trời tối đến so ngày thường muốn sớm giờ Dậu tả hữu cũng đã trời tối, giờ Tuất thời điểm Tra Khiếu Thiên cũng đã bãi hạ một tòa phi thường phong phú tiệc rượu đang đợi.

Hần chờ đến người tự nhiên không phải người khác, mà là Mộ Dung Thanh Thành.

Giờ này khắc này hần không khỏi nhớ tới Mộ Dung Long ChiếnChiến, ba năm trước đây hần chẳng lẽ không phải cũng là giống nhau chờ Mộ Dung Long ChiếnChiến, chẳng qua Mộ Dung Long Chiếnchết trận, mà hần còn sống.

Ba năm quá mức, hần như cũ đang đợi, chỉ là lúc này đây hần đang đợi Mộ Dung Thanh Thành, lúc này đây Mộ Dung Thanh Thành có thể hay không chết đâu?

Đỉnh đầu cổ kiệu, đỉnh đầu kín không kê hở cổ kiệu.

Cổ kiệu ở bốn vị kiệu phu nâng hạ đi vào Phi Vân Lâu, theo sau một cái ngồi ở phi thường đẹp đẽ quý giá ghé trên người thanh niên ở một vị thị nữ đẩy đỡ hạ xuất hiện ở Tra Khiếu Thiên trước mặt.

Tra Khiếu Thiên thấy kia trương tái nhợt mặt liền biết người này chính là Mộ Dung Thanh Thành, năm đó Mộ Dung Long ChiếnChiến nhìn thấy hần thời điểm sắc mặt cũng là như thế này tái nhợt. Hơn nữa hần cũng biết vô luận là Mộ Dung Thanh Thành vẫn là Mộ Dung Long ChiếnChiến sắc mặt tái nhợt tự nhiên không phải sợ hãi nằng, mà là bởi vì này bị Mộ Dung thế gia người làm như quý tộc tượng trưng, chỉ có quý tộc mới có tư cách như thế trắng nõn, mà bình dân không có.

Mộ Dung Thanh Thành trực tiếp ngồi ở Tra Khiếu Thiên đối diện, hần nhìn Tra Khiếu Thiên bên người Hùng Bách Lí

liếc mắt một cái, nhẹ nhàng cười: “Người có phải hay không phải Vương Vạn Vũ, Liễu Vô Hận

đối phó Đình Ninh?”

Tra Khiếu Thiên không nói gì, hần mày cũng không có nhăn, nhưng tâm lý đã sinh ra một loại dự cảm bất hảo, vừa rồi hần liền vẫn luôn ở tìm một người, nhưng hần không có thấy người kia, hần không có thấy Lam Nhất Trần, kế hoạch đã thành công, nhưng Lam Nhất Trần người đâu?

Bất quá hần không hỏi, hần cái gì đều không có nói, chỉ là nhìn Mộ Dung Thanh Thành, hần đang đợi Mộ Dung Thanh Thành mở miệng.

Mộ Dung Thanh Thành quả nhiên mở miệng, hần tiếp tục mở miệng mỉm cười nhìn Tra Khiếu Thiên nói: “Một trận chiến này nguyên bản hần là là người thắng, chỉ tiếc người tính sai rồi một sự kiện, bởi vậy một trận chiến này người chủ định là giết không chết ta, mà ta có cơ hội giết chết người.”

Lúc này Tra Khiếu Thiên đã không thể không mở miệng, hần nói: “Người chừng nào thì xuyên qua Lam Nhất Trần thân phận?”

Mộ Dung Thanh Thành đậm đậm cười: “Lam Nhất Trần là Đình Ninh bằng hữu, mà không phải bằng hữu của ta, nhưng cũng không đại biểu ta không có gặp qua Lam Nhất Trần! Hơn nữa Lam Nhất Trần khí chất phi thường độc đáo, người mang đến Lam Nhất Trần có thể bắt chước Lam Nhất Trần dung mạo, lại bắt chước không được Lam Nhất Trần khí chất, đương nhiên ta cũng không thể không thừa nhận ta thấy đến cái kia Lam Nhất Trần thời điểm ta cũng bị hần che mắt, chẳng qua ta bên người còn có một người, hần chẳng những gặp qua Lam Nhất Trần, hơn nữa cùng Lam Nhất Trần gặp qua không ngừng một lần.”

“Người nào?”

Mộ Dung Thanh Thành khước miệng gọi lên một mặt tà ác ý cười, nói: “Sở Phong

.”

Sở Phong

, nghe thấy tên này Tra Khiếu Thiên có chút ngồi không yên, bất quá hắn hiện tại lại cần thiết làm chủ, hắn nhìn Mộ Dung Thanh Thành.

Mộ Dung Thanh Thành nói: “Ta nói ngươi làm sai một sự kiện tự nhiên không phải ta vừa rồi nói được chuyện này, chuyện này ngươi tuy rằng làm sai, nhưng đều không phải là không có cơ hội, ngươi làm sai sự tình là ngươi được đến sai lầm tình báo.”

“Sai lầm tình báo?”

Mộ Dung Thanh Thành mỉm cười gật đầu nói: “Trên đời căn bản là không có lầm còn ngọc người này, bởi vậy Sở Phong

tuy rằng cùng Đinh Ninh nhận thức, nhưng tuyệt đối sẽ không vì Đinh Ninh đi tìm chết! Bất quá trên đời tuy rằng không có lầm còn ngọc người này, nhưng trên đời lại có Mộ Dung Thu Dịch người này, mà Sở Phong

thiếu Mộ Dung Thu Dịch một ân tình, Mộ Dung Thu Dịch hy vọng hắn có thể chiếu cố ta vị này đệ đệ, bởi vậy lúc này đây ngươi muốn giết ta, Sở Phong là không thể không ra tay.”

Tra Khiếu Thiên trên mặt đã lộ ra che dấu không được chua xót, hắn nhìn Mộ Dung Thanh Thành nặng nề mà thờ dài nói: “Thì ra là thế, xem ra ta tuy rằng là cơ quan tính toán, chỉ tiếc tính sai rồi.”

“Đúng vậy.”

Tra Khiếu Thiên nhìn Mộ Dung Thanh Thành, sáng quắc nói: “Lúc này đây kế hoạch đều không phải là là ngươi định ra?”

Mộ Dung Thanh Thành thành thật nói: “Lần này kế hoạch tự nhiên không phải ta định ra, sở hữu kế hoạch đều là Sở Phong

nghĩ ra được, bởi vậy ngươi hiện tại có phải hay không minh bạch vì cái gì ngươi làm sai chuyện gì?”

Tra Khiếu Thiên gật đầu nói: “Bất đầu ta không rõ hiện tại ta hiểu được, nguyên lai đối thủ của ta cho tới nay đều không phải ngươi, mà là Sở Phong

, bởi vậy ta lúc này đây không phải thua ở ngươi Mộ Dung Thanh Thành thời điểm, mà là thua ở Sở Phong

trong tay.” Hắn thực bình tĩnh nói ra những lời này, ngữ điệu trung phảng phát đã không có một đỉnh điểm cảm xúc.

Mộ Dung Thanh Thành lại cười, hắn thế nhưng chậm rãi từ ghế trên đứng thẳng đứng dậy, hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Tra Khiếu Thiên nói: “Ngươi sai rồi.”

“Sai rồi, ta nơi nào sai rồi?”

“Thiết kế này liên tiếp kế hoạch người là Sở Phong

, nhưng ngươi cho tới nay đối thủ không phải Sở Phong

, ít nhất ngươi hiện tại đối thủ là ta.”

“Là ngươi?” Tra Khiếu Thiên có chút không thể tưởng tượng.

Lúc này một đạo thanh âm chậm rãi nhớ tới: “Không tồi, ngươi hiện tại đối thủ là hắn, mà không phải ta.”

Một người phi thường bình tĩnh tự nhiên xuất hiện ở Tra Khiếu Thiên trước mặt.

Người này một thân màu lam nhạt áo dài, bên hông tùy tiện tiện vắt một thanh kiếm, nhìn qua phi thường bình phàm bình thường, chỉ là giờ này khắc này tất cả mọi người đã bị người nam nhân này hấp dẫn, bởi vì người này chính là Sở Phong, trên trời dưới đất độc nhất vô nhị Sở Phong

.

Sở Phong nhìn liếc mắt một cái Mộ Dung Thanh Thành, lại nhìn Tra Khiếu Thiên nói: “Ngươi có biết hay không ta là như thế nào biết ngươi kế hoạch?”

Tra Khiếu Thiên cười khổ, điểm này hắn tưởng phá đầu cũng không rõ.

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Ngươi tựa hồ quên mất một người, Bá Vương Thương (súng) Vương Vạn Vũ chẳng lẽ không phải là ngươi mời đến?”

Tra Khiếu Thiên đứng dậy thất thanh nói: “Chẳng lẽ Vương Vạn Vũ cũng là người của ngươi?”

Sở Phong lắc đầu nói: “Không phải, chẳng qua Vương Vạn Vũ cũng không muốn giết ta, tuy rằng ta là đến nay mới thôi duy nhất đã đánh bại người của hần, hiện tại ngươi có phải hay không suy nghĩ cẩn thận?”

Tra Khiếu Thiên gật đầu.

Sở Phong cũng gật đầu, hần nói: “Thực hảo, hiện tại ngươi suy nghĩ cẩn thận liền có thể bắt đầu rồi.”

“Bắt đầu? Bắt đầu cái gì?”

Sở Phong đã đứng ở một bên, hần cái gì đều không có nói, chỉ là thờ ơ lạnh nhạt.

Mộ Dung Thanh Thành đã đứng lên, trong tay hần nắm một phen kiếm, một phen bảo kiếm, hần lạnh lùng nhìn chăm chăm Tra Khiếu Thiên nói: “Tự nhiên là quyết đấu, công bằng quyết đấu

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8, Kế Hoạch

Thời gian không phải ba tháng đầu tháng ba, ba tháng đầu tháng ba là Mộ Dung Thanh Thành cùng Tra Khiếu Thiên quyết đấu nhật tử, hôm nay là hai tháng mười ba, hai tháng mười ba không phải Mộ Dung Thanh Thành cùng Tra Khiếu Thiên quyết đấu nhật tử, mà là Sở Phong

đi trước đi Đại vương tiêu cục nhật tử.

Đại vương tiêu cục, một cái phi thường bình thường mà tục khí tên.

Trên đời này tiêu cục tuy rằng cũng không có thượng vạn, nhưng ít ra có mấy ngàn gia, bởi vậy có lẽ trên đời này có không ít Đại vương tiêu cục, bất quá Sở Phong

đi vào này gian Đại vương tiêu cục cùng bình thường Đại vương tiêu cục cũng không giống nhau.

Nếu một hai phải nói không giống nhau, ít nhất Sở Phong

có thể nói ra một chút không giống nhau.

Đại vương tiêu cục chủ nhân kêu Vương Vạn Vũ.

Wương Vạn Vũ cũng là một cái phi thường bình thường mà tục khí tên, bất quá hần trên tay có một cây Bá Vương Thương (súng). Trên đời này Bá Vương Thương (súng) có không ít bất quá này côn Bá Vương Thương (súng) tuyệt đối có thể coi như trên trời dưới đất độc nhất vô nhị.

Một trọng ba thước bảy tấc ba phần, trọng bảy mươi tam cân bảy lượng tam tiền. Trên trời dưới đất chỉ có này một cây Bá Vương Thương (súng), cũng chỉ có này côn Bá Vương Thương (súng) có tư cách xếp vào giang hồ nhất bá đạo bảy loại vũ khí chi nhất.

Sở Phong

không phải một người đi vào Đại vương tiêu cục, hần nắm một cái tiểu nữ hài nhìn thấy Vương Vạn Vũ, cái này tiểu nữ hài họ Vương, kêu Vương Thịnh Lan. Nếu không phải nắm cái này tiểu nữ hài, Sở Phong

thật sự không dám cam đoan Vương Vạn Vũ nhìn thấy hần kia trong nháy mắt có thể hay không cảm lấy kia côn trên giang hồ hạ nhân người kính sợ Bá Vương Thương (súng) đối với hần tiếp đón.

Hần là không sợ Vương Vạn Vũ cùng với kia côn Bá Vương Thương (súng), nhưng hần hôm nay không phải tới tìm phiền toái, mà là thỉnh Vương Vạn Vũ hỗ trợ.

Hần nắm Vương Thịnh Lan, Vương Vạn Vũ nhìn thấy Sở Phong

cũng đã nhìn không được tưởng nhắc tới Bá Vương Thương (súng) đối Sở Phong

ra tay, chỉ là bởi vì Sở Phong

bên người có Vương Thịnh Lan, bởi vậy hẳn mới ngừng cái này xúc động.

Chờ Vương Thịnh Lan rời đi, Vương Vạn Vũ mặt âm trầm, lạnh lùng nhìn Sở Phong

nói: “Người tìm ta làm gì?”

Sở Phong

mỉm cười uống một ngụm rượu, đối với cách đó không xa ở trong sân chơi đùa tiểu nữ hải vậy vậy tay, khẽ cười nói: “Hôm nay ta nếu là tới nhìn một cái người trong tay kia còn Bá Vương Thương (súng), tự nhiên liền sẽ không nắm người nữ nhi tay tới gặp người, trên thực tế hôm nay ta chẳng những không muốn cùng người động thủ, hơn nữa là tới cầu người hỗ trợ.”

Vương Vạn Vũ uống rượu, ánh mắt đã thực cổ quái, giờ này khắc này bất luận kẻ nào nghe thấy Sở Phong

nói ra những lời này kia bọn họ ánh mắt cũng nhất định sẽ uống Vương Vạn Vũ giống nhau kỳ quái, bởi vì bọn họ thật sự rất khó tưởng tượng giống Sở Phong

như vậy kiêu ngạo tự phụ người thế nhưng cũng sẽ nguyện ý cầu người, Vương Vạn Vũ cũng không nghĩ tới, bởi vậy ánh mắt như thể kỳ quái nhìn Sở Phong

.

Sở Phong

cười khở một tiếng nói: “Ta cả đời này chưa từng có cầu hơn người, nhưng lúc này đây ta không thể không cầu người, hơn nữa chỉ có người mới có thể giúp ta.”

Vương Vạn Vũ nhìn không được hỏi: “Vì cái gì chỉ có ta có thể giúp ?”

Sở Phong nhìn Vương Vạn Vũ đạo: “Người có biết hay không Mộ Dung thế gia đương gia gia chủ Mộ Dung Thanh Thành cùng Vân Thiên Bang bang chủ Tra Khiếu Thiên nhân Mộ Dung thế gia đời trước chương môn Mộ Dung Long Chiến Chiến chỉ tử mà quyết đấu sự tình?”

Vương Vạn Vũ cũng không phải một cái kiến thức uyên bác người, nhưng chuyện này ở trên giang hồ hạ truyền đến ồn ào huyền ảo, bởi vậy hẳn biết, hẳn nói: “Ta tự nhiên là biết đến, nhưng chuyện này cùng người có cái gì quan hệ?”

Sở Phong than khẽ, phát tay ý bảo chạy tới Vương Thịnh Lan trước chính mình đi chơi, rồi sau đó nói: “Chuyện này nguyên bản cùng ta không có một chút quan hệ, nhưng ta thiếu Mộ Dung Thu Định một ân tình, bởi vậy chuyện này cùng ta liền có quan hệ.”

Vương Vạn Vũ đã mơ hồ đã biết một chút, nhưng cũng không toàn biết: “Người thiếu Mộ Dung Thu Định nhân tình gì?”

Sở Phong trong mắt hiện lên một mặt cười khở, nhưng lập tức hẳn lại khôi phục bình tĩnh, hẳn nói: “Mộ Dung Thu Định hy vọng ta có thể ở hẳn đệ đệ nguy nan hết sức cứu hẳn đệ đệ một mạng, mà lúc này đây Mộ Dung Thanh Thành cùng Tra Khiếu Thiên quyết đấu tự nhiên không thể tránh né lâm vào nguy nan bên trong.”

Vương Vạn Vũ ánh mắt đã lạnh băng xuống dưới, hẳn lạnh lùng nhìn chằm chằm Sở Phong nói: “Bởi vậy người tưởng ở Mộ Dung Thanh Thành cùng Tra Khiếu Thiên quyết đấu phía trước trước hết giết Tra Khiếu Thiên?”

Sở Phong lắc đầu nói: “Nếu nếu ta muốn làm như vậy, hôm nay ta liền sẽ không tới tìm tiền bối người. Ta tới tìm tiền bối người chỉ là hy vọng tiền bối cùng ta giống nhau giữ gìn trận này quyết đấu công bằng.”

“Công bằng?”

“Đúng vậy.” Sở Phong nhìn Vương Vạn Vũ đạo: “Người có biết hay không Tra Khiếu Thiên đã chuẩn bị lại đây tự mình tới thỉnh tiền bối người.”

“Mời ta, hẳn vì cái gì muốn mời ta?” Vương Vạn Vũ có chút nghi hoặc.

Sở Phong cười cười nói: “Tra Khiếu Thiên thỉnh người tự nhiên là vì đối phó ta, hơn nữa hẳn chẳng những thỉnh người, lại còn có thiết kế đoạt được Đinh Ninh truyền cho Thần Quang Nhân Kiếm khẩu tín, chính phái người nguy trang thành Lam Nhất Trần đi trước đi quyết chiến nơi phiên vân trấn đi gặp Mộ Dung Thanh Thành.”

Vương Vạn Vũ là tung hoành giang hồ nhiều năm lão nhân, hẳn tự nhiên không phải ngu ngốc, hẳn nhìn Sở Phong nói: “Bởi vậy Tra Khiếu Thiên cũng hy vọng ở quyết đấu phía trước diệt trừ Mộ Dung Thanh Thành?”

Sở Phong gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Vương Vạn Vũ vẫn là có một chút không rõ, hắn nói: “Hắn nếu đã phái người đi gặp Mộ Dung Thanh Thành, kia vì cái gì muốn tới tìm ta?”

Sở Phong khòe miệng gọi lên một mặt nhàn nhạt ý cười, hắn nói: “Hắn tới tìm ngươi là bởi vì ta truyền thứ nhất sai lầm khẩu tin cấp Tra Khiếu Thiên.”

“Cái gì khẩu tin?”

“Đình Ninh từng có một vị cùng cha khác mẹ tỷ tỷ, hắn là bởi vì ta mà chết, bởi vậy ta đáp ứng hắn tỷ tỷ chỉ cần Đình Ninh gặp gỡ nguy hiểm, ta đây nhất định sẽ ra mặt cứu Đình Ninh một người.”

Vương Vạn Vũ nhú nhú mày nói: “Bởi vậy Tra Khiếu Thiên hy vọng lợi dụng ta tới hạn chế trụ Đình Ninh, do đó hạn chế trụ ngươi?”

Sở Phong mỉm cười gật đầu, hắn vỗ vỗ tay nói: “Đúng vậy, cũng chính bởi vì vậy, ta mới đến thấy vương lão tiền bối, ta hy vọng tiền bối đến lúc đó thuận nước đẩy thuyền đáp ứng Tra Khiếu Thiên thỉnh cầu.”

Vương Vạn Vũ cảm xúc bình tĩnh không ít, hắn nhìn Sở Phong nói: “Ngươi hy vọng ta như thế nào phối hợp ngươi?”

Sở Phong hơi hơi mỉm cười nói: “Đến lúc đó vương lão tiền bối theo Tra Khiếu Thiên đi phiên vân trấn, mà ở nơi nào ta hết thấy chỉ có tính toán, hơn nữa ta có thể cam đoan trận này quyết đấu nhất định là một hồi phi thường công bằng quyết đấu.”

Vương Vạn Vũ tuy rằng thua ở Sở Phong trong tay, hắn cũng không quá thích Sở Phong, nhưng hắn vẫn là phi thường tin tưởng Sở Phong, bởi vậy hắn đáp ứng rồi, hắn đi trước phiên vân trấn.

Hai tháng hai mươi bảy.

Sở Phong ở phiên vân trấn ngoại cùng Mộ Dung Thanh Thành thương lượng hảo cùng nhau, Mộ Dung Thanh Thành từng hỏi: “Vị kia giả trang Lam Nhất Trần nhân vì cái gì nhất định sẽ lựa chọn Mộ Dung Nhạn?” Hắn nói xong nhìn nhìn bên người vị kia mỹ lệ nữ tử.

Sở Phong nhìn liếc mắt một cái ngồi ở trên xe lăn Mộ Dung Thanh Thành liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: “Nếu ngươi toàn thân trên dưới chỉ lộ ra hai con mắt, ngươi có phải hay không sẽ thực dẫn nhân chú mục đâu?”

Đây là khẳng định.

Sở Phong lại hỏi: “Nếu Mộ Dung Nhạn cùng Mộ Dung Yến đứng ở cạnh ngươi hầu hạ ngươi, kia ở người ngoài trong mắt xem ra các nàng có phải hay không đối với ngươi trọng yếu phi thường đến người đâu?”

Mộ Dung Thanh Thành không nói gì.

“Nếu ngươi địch nhân biết các nàng là đối với ngươi trọng yếu phi thường người, kia có thể hay không tìm mọi cách đem các nàng điều đi rồi?”

Đúng vậy, tuyệt đối là như thế này.

Mộ Dung Thanh Thành nhìn Sở Phong nói: “Bởi vậy đến lúc đó bọn họ đều sẽ bị người kia điều đi?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Đúng vậy, trong đó một người sẽ cùng hắn cùng nhau đối phó đám kia Đông Doanh ninja, vô luận là Mộ Dung Nhạn hoặc Mộ Dung Yến đều là giống nhau, các nàng đều là trải qua Mộ Dung Thu Dịch dạy dỗ quá, người nọ nếu bị Tra Khiếu Thiên phái lại đây làm như vậy chuyện quan trọng, tự nhiên không có khả năng liên điểm này nhân lực cũng không có.”

“Đến lúc đó đâu?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Đến lúc đó tự nhiên là từ Mộ Dung Nhạn hoặc Mộ Dung Yến giết chết người kia, rồi sau đó lại tùy ta tru sát đám kia Đông Doanh ninja, đến nỗi chuyện khác ta sẽ không để ý tới, ta chỉ có thể cam đoan trận này quyết đấu công bằng.”

Mộ Dung Thanh Thành nhìn Sở Phong, hắn trên người ồm ồm khí chất toát ra một loại không thể khinh nhờn cao quý, hắn nói: “Hảo, ngươi có thể làm được này hết thấy cũng đã vậy là đủ rồi, mà kế tiếp chính là ta cùng Tra Khiếu Thiên hai người ân oán.”

Sở Phong nhìn Mộ Dung Thanh Thành không nói gì, hắn nhìn vị này thiếu niên, hắn bỗng nhiên phát hiện tên này thiếu niên rất giống Mộ Dung Thu Dịch, cái kia quật cường mà kiên quyết nữ nhân.

Chương 9, sinh tử

Có một kiện là khó có thể coi bỏ, chuyện này chính là cừu hận —— giết người người, chỉ cần người nọ còn có hậu người, vậy nhất định sẽ tìm người báo thù, người nọ nếu giết người, người còn có hậu người, vậy người nhất định sẽ tìm người nọ báo thù, như thế liền oan oan tương báo, tự nhiên khó có thể chấm dứt.

Trên đời không có người có thể coi bỏ cái này nan đề, cho dù hai cái sắp đối phó, phân ra thắng bại sinh tử người, bởi vì một trận chiến này qua đi bọn họ trong đó một người sẽ sinh, trong đó một người sẽ chết, nhưng bọn hắn hậu nhân lại sẽ không quên này đoạn ân thù, bởi vậy cừu hận liền sẽ tiếp tục kéo dài đi xuống.

Bất quá giờ này khắc này Tra Khiếu Thiên, Mộ Dung Thanh Thành tựa hồ tìm được hiểu biết quyết biện pháp.

Ba tháng Ba, giờ Tuất canh ba.

Mộ Dung Thanh Thành, Tra Khiếu Thiên đã không có ngốc tại ẩm áp như xuân Phi Vân Lâu nội, mà là đi tới hậu viện, hai người trường thân mà đứng, đứng ở hậu viện, lạnh lùng chăm chú nhìn đối phương.

Mộ Dung Thanh Thành trong tay có kiếm, Tra Khiếu Thiên trong tay có đao.

Kiếm còn không có ra khỏi vỏ, đao cũng không có ra khỏi vỏ, bất quá người đều đã đến đông đủ, chẳng những này hai cái muốn phân ra thắng bại sinh tử người đến đông đủ, tham dự trận này quyết chiến người cũng đều đến đông đủ.

Đình Ninh, Mộ Dung Nhạn, Mộ Dung Yến, Liễu Vô Hận, Hùng Bách Li cùng với Bá Vương Thương (súng) Vương Vạn Vũ còn có Sở Phong, bọn họ đều đã đến đông đủ, bọn họ đã chuẩn bị thấy trận này giằng co ba năm tranh đấu, rồi xuống cuối cùng văn chương.

Mộ Dung Thanh Thành trong tay nắm kiếm, kiếm không có ra khỏi vỏ, người đã mở miệng: “Cho tới nay ta đều muốn biết một sự kiện, người hiện tại có thể hay không nói cho ta biết.” Hắn nói được thực bình tĩnh, trong lời nói thậm chí có chứa một loại khẩn cầu ý vị.

Tra Khiếu Thiên biểu tình đậm mạc mà bình tĩnh, nhàn nhạt nói: “Người muốn hỏi ta vì cái gì muốn giết người thúc phụ Mộ Dung Long Chiến?”

Mộ Dung Thanh Thành gật đầu, nói: “Mộ Dung thế gia cùng người Vãn Thiên Bang cho tới nay đều không có bất luận cái gì liên quan hoặc tranh cãi, người bốn không hẳn là sát Mộ Dung Long Chiến, nhưng người có tình giết hắn.”

Tra Khiếu Thiên thừa nhận: “Đúng vậy, ta bốn không hẳn là sát Mộ Dung Long Chiến, ta biết hắn là Mộ Dung Long Chiến thời điểm, ta cũng đã hối hận, ta biết ta giết Mộ Dung Long Chiến vậy chủ định cùng các người Mộ Dung thế gia kết hạ tử thù.”

Mộ Dung Thanh Thành nhíu mày nhìn Tra Khiếu Thiên nói: “Lấy người cẩn thận cùng tính cách bốn không hẳn là như thế xúc động, bốn không hẳn là phạm phải loại này sai lầm.”

Tra Khiếu Thiên cũng gật đầu: “Đúng vậy, ta đích xác không hẳn là phạm phải loại này sai lầm, chỉ là nếu người uống cái say như chết, hơn nữa ôm hai cái cô nương ngủ thời điểm bị một cái say khướt nam nhân đem người đánh thức, hơn nữa đem bên cạnh người hai cái xinh đẹp cô nương lôi đi, người có thể hay không phạm phải loại này sai lầm”

Mộ Dung Thanh Thành không nói gì, hắn không nói lời nào chỉ là bởi vì hắn đã minh bạch Tra Khiếu Thiên ý tứ. Đến nay trên giang hồ truyền lưu Mộ Dung Long Chiến cùng Tra Khiếu Thiên kết thù là bởi vì nữ nhân, chỉ là cụ thể như thế nào hắn là không biết, nhưng hiện tại hắn minh bạch.

Hắn cũng không thể không thừa nhận nếu đối nếu hắn, hắn có lẽ cũng sẽ dùng kiếm đâm thủng hắn vị kia mê rượu hảo sắc thúc phụ cổ, nhưng hắn không phải Tra Khiếu Thiên, hắn là Mộ Dung Thanh Thành, Mộ Dung Long Chiến là hắn thúc phụ, bởi vậy hắn kiếm còn ở trong tay, hắn còn muốn sát Tra Khiếu Thiên.

Hắn nhìn Tra Khiếu Thiên nói: “Mặc kệ như thế nào Mộ Dung Long Chiến đều là ta thúc phụ, người giết Mộ Dung Long Chiến chính là làm nhục ta Mộ Dung gia mặt mũi, bởi vậy ta không thể không giết người.”

Tra Khiếu Thiên nói: “Ta minh bạch.”

Mộ Dung Thanh Thành nhìn về mặt đậm đạm nhiên Tra Khiếu Thiên lại nói: “Hôm nay chi chiến bất quá ai sinh ai chết, ta Mộ Dung Thanh Thành cùng với hậu duệ tuyệt đối sẽ không lại tìm Vãn Thiên Bang cùng với người con nối dõi phiền toái.”

Tra Khiếu Thiên đậm mạc biểu tình rốt cuộc có một mặt biến hóa, hắn mở to hai mắt chăm chú nhìn Mộ Dung Thanh Thành sau một lúc lâu, hắn xác định Mộ Dung Thanh Thành không nói gì, lúc này mới thật sâu hít vào một hơi nói: “Hôm nay chi chiến mặc kệ là thắng là thua đều chỉ là chuyện giữa người ta?”

Mộ Dung Thanh Thành nói: “Đúng vậy, một trận chiến này tuyệt đối là công bằng một trận chiến.”

Tra Khiếu Thiên gật đầu nói: “Hào, Hùng Bách Lí ngươi có nghe hay không.”

Hùng Bách Lí xiết chặt nắm tay, hần không nghĩ trả lời Tra Khiếu Thiên nói, nhưng không thể không trả lời, hần nói: “Thuộc hạ nghe được.”

Tra Khiếu Thiên lạnh lùng nói: “Ngươi minh bạch như thế nào làm không có?”

Hùng Bách Lí nói: “Ta minh bạch.”

Tra Khiếu Thiên gật đầu: “Thực hảo.”

Hần nói xong liền không xem Hùng Bách Lí liếc mắt một cái, tầm mắt lại một lần nhìn sắc mặt tái nhợt như tờ giấy Mộ Dung Thanh Thành, hần nhẹ giọng thờ dài nói: “Nếu không phải Mộ Dung Long Chiến, có lẽ chúng ta khả năng trở thành bằng hữu, bất quá trở thành cừu địch cũng không tội, ít nhất ta có thể nhìn một cái ngươi kiếm.”

Mộ Dung Thanh Thành mỉm cười, hần nhìn liếc mắt một cái Tra Khiếu Thiên phía sau lưng thượng chuỗi đao, nói: “Ta ít nhất còn có thể nhìn một cái ngươi Vân Thiên Cừu Đao.”

Tra Khiếu Thiên cũng cười, trong tiếng cười đao đã nơi tay, mà Mộ Dung Thanh Thành kiếm cũng đã nơi tay, hần tay đã cầm chuỗi kiếm, lạnh lùng nhìn nắm đao Tra Khiếu Thiên.

Giờ này khắc này trận này tuyệt đối đã không có người có thể ngăn trở, cũng không có người sẽ ngăn trở, cho dù Sở Phong

cũng không có ngăn cản, thậm chí có thể nói ngăn cản không được.

Trên giang hồ cơ hồ tất cả mọi người biết Bá Vương Thương chủ nhân Vương Vạn Vũ là thua ở Sở Phong trong tay, chẳng qua đại khái không ai nghĩ được đương Vương Vạn Vũ lại một lần nhìn thấy Sở Phong thời điểm, biểu tình thế nhưng sẽ như thế bình tĩnh tự nhiên, hoàn toàn không có một chút kẻ thù gặp mặt hết sức đỏ mặt khí tượng.

Wang Vạn Vũ cầm trong tay kia côn trên trời dưới đất độc nhất vô nhị Bá Vương Thương đứng ở Sở Phong bên người, hần tầm mắt cũng không có quá nhiều ở Sở Phong vị này ngày xưa đánh bại hần kẻ thù trên người tạm dừng, mà là dừng lại ở Mộ Dung Thanh Thành cùng Tra Khiếu Thiên trên người.

Thật lâu, Vương Vạn Vũ mới thu hồi tầm mắt, nhìn phía một thân màu lam trường bào, phong độ nhẹ nhàng như quý tộc giống nhau Sở Phong, hần nói: “Hần là Mộ Dung Thu Địch đệ đệ, ngươi vì sao không ngăn cản hần, chẳng lẽ ngươi cho rằng trận này quyết đấu Mộ Dung Thanh Thành đã tất thắng không thể nghi ngờ?”

Sở Phong hơi hơi mỉm cười, hần nhìn Vương Vạn Vũ liếc mắt một cái, nói: “Ngươi là chúng ta những người này trung duy nhất gặp qua Mộ Dung thế gia gia truyền kiếm pháp cùng với Tra Khiếu Thiên đao pháp người, điểm này ngươi so với ta càng có lên tiếng quyền, chẳng lẽ ngươi cho rằng Mộ Dung thế gia kiếm pháp thắng đến quá Tra Khiếu Thiên đao pháp?”

Wang Vạn Vũ trầm mặc một chút, lắc đầu nói: “Mộ Dung thế gia kiếm pháp có thể coi như đương kim trên đời đứng đầu kiếm pháp chi nhất, thậm chí có thể so được với Vô Đương Lưỡng Nghi Kiếm Pháp, phái Hoa Sơn Thanh Phong Thập Tam kiếm, nhưng Tra Khiếu Thiên đao pháp cũng không yếu, Tra Khiếu Thiên Vân Thiên Cừu Đao là này hai mươi năm qua từ tuyệt cảnh bên trong lĩnh ngộ ra tới giết người đao pháp, nếu luận chiêu thức có lẽ không có Mộ Dung thế gia gia truyền kiếm pháp như vậy tinh diệu, nhưng thắng ở thực dụng.”

Sở Phong mỉm cười nói: “Bởi vậy ngươi cũng khó có thể biết được này hai người ai thắng ai thua?”

“Đúng vậy.”

Sở Phong lại nói: “Nếu ngươi đều khó có thể phán đoán này hai người thắng bại, ta lại như thế nào có thể phán đoán đến ra đâu?”

“Bởi vậy lúc này đây ngươi quyết định buông tay mặc kệ?”

Sở Phong lắc lắc đầu, thờ dài: “Ta đều không phải là là buông tay mặc kệ, hơn nữa không có biện pháp lại quản! Ngươi nói nếu một người một lòng muốn chết, ngươi có phải hay không có thể phù hộ người này sống lâu trăm tuổi đâu?”

Wang Vạn Vũ cười lắc đầu nói: “Chuyện này chỉ sợ là thần tiên mới có thể làm được đi.”

Sở Phong thâm chấp nhận, “Đúng vậy, bởi vậy Mộ Dung Thanh Thành muốn cùng Tra Khiếu Thiên quyết đấu sự tình ta là quản không được, cho dù ta từng đáp ứng Mộ Dung Thu Địch chiêu cổ năng đệ đệ.”

Wang Vạn Vũ nhìn biểu tình bình tĩnh mà lý trí Sở Phong, hần tựa hồ có chút minh bạch vị này mới hai mươi xuất đầu người thanh niên vì sao có thể đánh bại hần: Một cái tùy thời tùy chỗ đều có thể bảo trì bình tĩnh người là tuyệt đối có cơ hội đánh bại bất luận kẻ nào, đặc biệt là người này còn lòng mạng không gì sánh kịp thiên phú.

Nháy mắt đã không có bất luận kẻ nào ngôn ngữ, vô luận là Vương Vạn Vũ vẫn là Sở Phong hay là giả Liễu Vô Hận, Mộ Dung Yến đám người, bọn họ đều nhắm lại miệng, đôi mắt nhìn về phía Mộ Dung Thanh Thành cùng Tra Khiếu Thiên.

Leng keng hai tiếng tiếng vang, đao và kiếm cơ hội ở cùng thời gian rút ra vỏ.

Mộ Dung Thanh Thành dùng đến kiếm là danh kiếm, trên giang hồ mỗi người đều biết Mộ Dung thế gia là nhất chú ý mặt mũi, vô luận ăn, mặc, ở, đi lại thậm chí lựa chọn đương đại gia chủ đều cần thiết là xuất sắc, nhân trung chi long.

Mộ Dung Thanh Thành coi như Mộ Dung thế gia nhân trung chi long, bởi vậy hẳn cho dù không phải Mộ Dung Long Chiến nhi tử, cũng thành vì Mộ Dung thế gia gia chủ.

Hắn là một cái phi thường có bản lĩnh người, hẳn dùng kiếm cũng là một phen danh kiếm, luận võ trong rừng đại bộ phận người kiếm đều nổi danh.

Kiểm danh Long Uyên, là thượng cô thời đại đức kiếm đại sư đức liên thần binh lợi khí, đủ để chém sắt như chém bùn.

Tra Khiếu Thiên đao đều không phải là là danh đao, hẳn đao cùng hẳn tính cách giống nhau, chú ý thực dụng, đây là một phen phi thường sử dụng đao, hẳn từng có cây đao này sử dụng Vân Thiên Cửu Đao liên tiếp chém giết ba mươi ba vị làm trái hẳn mệnh lệnh đối đầu, cây đao này đến nay đều không có tên, nhưng tuyệt đối là một cây đao.

Mộ Dung Thanh Thành đã xuất kiếm, Tra Khiếu Thiên đã xuất đao.

Vô luận là Mộ Dung Thanh Thành vẫn là Tra Khiếu Thiên đều đã coi như trên giang hồ nhất lưu cao thủ, hai người vừa ra tay liền lệnh chúng nhân ngừng lại tâm thần, đao kiếm giao phong.

Khoảnh khắc chỉ gian cũng đã qua mười lăm chiêu.

Mộ Dung Thanh Thành kiếm đi nhẹ nhàng, kỳ mau mà kỳ quý.

Tra Khiếu Thiên đao đại khai đại hợp, chia rẽ, kỳ trọng thả bá đao.

Chiến đấu hừng hực khí thế tiến hành, không có bất luận kẻ nào toát ra bất luận cái gì đòi bại chi thế, bởi vậy cũng không có người biết trận này quyết đấu thắng bại.

Đệ tam thập chiêu, trận này kinh tâm động phách quyết đấu rốt cuộc có thắng bại.

Tra Khiếu Thiên bay lên trời, xoay người hạ phách.

Này nhất chiêu nguyên bản là không có sai, đối phó giờ này khắc này Mộ Dung Thanh Thành thật sự là không thể tốt hơn chiêu thức, chỉ tiếc Tra Khiếu Thiên tính sai rồi một chút, đúng là bởi vì hắn tính sai rồi điểm này bởi vậy hắn yết hầu trúng nhất kiếm.

Mộ Dung Thanh Thành trước tiên một bước chuyển biến chiêu thức, nhất kiếm phi đánh, chọc thủng Tra Khiếu Thiên yết hầu.

Một cái chớp mắt một bước sai, vạn bước sai, Tra Khiếu Thiên bại.

Nếu kia ngay lập tức chỉ gian Mộ Dung Thanh Thành không có phản ứng lại đây, kia Tra Khiếu Thiên kia nhất chiêu đủ rồi giết chết Mộ Dung Thanh Thành, nhưng Mộ Dung Thanh Thành phản ứng lại đây, hơn nữa làm ra chính xác ra tay, bởi vậy Tra Khiếu Thiên đã chết.

Mộ Dung Thanh Thành thu hồi kiếm, nhìn yết hầu đỏ máu lại biểu tình bình tĩnh, thẳng tắp ngã vào trước mặt hắn Tra Khiếu Thiên, hẳn trên mặt không có bất luận cái gì dao động, chỉ là nhìn liếc mắt một cái đã hận không thể giết người Hùng Bách Lý.

Hùng Bách Lý tự nhiên là mình bạch Mộ Dung Thanh Thành ý tứ, hẳn run rẩy thân hình đi đến mộ Tra Khiếu Thiên thi thể, bế lên Tra Khiếu Thiên thi thể, mang theo thủ hạ người xoay người rời đi.

Mộ Dung Thanh Thành hít một hơi thật sâu, một trương nguyên bản tái nhợt mặt giờ này khắc này nhìn qua càng tái nhợt, hẳn bước đi đều có chút tập tễnh, nhưng đi đường tư thế lại như cũ ưu nhã, hẳn đi tới Sở Phong trước mặt, nhìn trước mặt người nam nhân này, mở miệng nói: “Người hiện tại có phải hay không đã không có bất luận cái gì vương bận?”

Câu này nói về ra tới, những người khác đều nghi hoặc khó hiểu, bất quá Sở Phong thực mình bạch, hẳn thực mau trở về đáp Mộ Dung Thanh Thành vấn đề này, hẳn mỉm cười nói: “Hôm nay mặc kệ người là sinh tử, ta đều đã còn Mộ Dung Thu Dịch nhất kiếm chi tình.”

Mộ Dung Thanh Thành sắc mặt tái nhợt, ánh mắt cũng lạnh băng, hẳn lạnh lùng nhìn Sở Phong nói: “Thực hảo, kế tiếp người có phải hay không chuẩn bị đi Thần Kiếm Sơn Trang?”

Sở Phong nhú nhú mày, hẳn nhìn Mộ Dung Thanh Thành không nói gì.

Người thường thấy Sở Phong loại này ánh mắt chỉ sợ đã không dám mở miệng, nhưng Mộ Dung Thanh Thành lại mở miệng, hẳn khoanh tay mà đứng nhàn nhạt nói: “Chẳng lẽ người không chuẩn bị đi thần kiếm sơn trang đi gặp một lần Tà gia tam thiếu gia sao?”

Sở Phong nhìn chăm chú Mộ Dung Thanh Thành, nói: “Người cho rằng ta sẽ đi gặp Tà gia tam thiếu gia?”

“Người sẽ không?”

“Ta sẽ không.” Sở Phong trả lời thực trực tiếp.

Mộ Dung Thanh Thành nói: “Vậy người kế tiếp sẽ đi thấy ai?”

Giờ này khắc này bất luận kẻ nào đều hẳn là nhìn ra được Mộ Dung Thanh Thành cùng Sở Phong chỉ gian tựa hồ trừ ra Mộ Dung Thu Dịch bên ngoài còn có một loại phi thường kỳ quái quan hệ, loại quan hệ này tựa bằng hữu lại tựa hồ là cừu địch, nếu không Sở Phong

lại như thế nào sẽ trả lời Mộ Dung Thanh Thành vấn đề đâu?

Sở Phong trầm mặc thật lâu, thật lâu về sau hẳn mới chậm rãi nói: “Năm xưa Diệp Cô Thành lớn nhất đối thủ là ai, ta liền phải đi gặp ai.”

Lúc này, một loại phi thường lãnh tức mà kỳ dị không khí nháy mắt tràn ngập mở ra.

Một cái tên xuất hiện ở mọi người trong đầu.

—— Tây Môn Xuy Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10, Nhất Điểm Hồng

Trên giang hồ có tam đại kiếm khách —— Tạ Hiểu Phong, Diệp Cô Thành, Tây Môn Xuy Tuyết.

Đây là trên giang hồ hạ công nhận sự tình, này ba người bị công nhận đương thời kiếm pháp tạo nghệ cao thâm nhất người, trong đó lấy Tạ Hiểu Phong danh khí lớn nhất, Diệp Cô Thành thứ nhì, Tây Môn Xuy Tuyết thần bí nhất.

Tây Môn Xuy Tuyết xuất đạo đã có mười ba năm, hẳn mười sáu tuổi xuất đạo, đến nay đã gần đến ba mươi, đến nay mới thôi hẳn cùng người giao thủ bất quá trăm lần, mỗi một lần giao thủ đối thủ đều là cực kỳ đáng sợ lợi hại cao thủ, đến nay mới thôi người này chưa bao giờ bị bại.

Ba mươi năm trước kiếm pháp tu vi cực kỳ cao thâm có thể coi như trong chốn võ lâm thái sơn bắc đầu Ung Thúy Sơn Trang trang chủ Lí Quan Ngự từng đánh giá quá Tây Môn Xuy Tuyết kiếm pháp, hẳn nói: “Đương thời phía trên có lẽ có người có thể thắng đến quá Tây Môn Xuy Tuyết, nhưng tuyệt đối không có một người có thể siêu việt Tây Môn Xuy Tuyết kiếm, hẳn kiếm đã không là kiếm.”

Lời vừa nói ra, nguyên bản danh khí vốn là không tính tiểu nhân Tây Môn Xuy Tuyết càng có danh, cùng sáng tạo ra Thiên Ngoại Phi Tiên Bạch Vân tành chủ Diệp Cô Thành và Thần Kiếm sơn trang tam thiếu gia đánh đồng, cũng xưng là đương thời tam đại kiếm khách.

Hiện nay Diệp Cô Thành đã chết ở Sở Phong trong tay, đương thời tam đại kiếm khách đã là Tạ Hiểu Phong, Sở Phong, Tây Môn Xuy Tuyết.

Mộ Dung Thanh Thành không dám tin tưởng Sở Phong muốn khiêu chiến người đều không phải là là Thần Kiếm Sơn Trang Tạ Hiểu Phong, mà là Vạn Mai Sơn Trang Tây Môn Xuy Tuyết, vô luận từ người giang hồ đánh giá vẫn là danh khí đi lên xem Tạ Hiểu Phong danh khí đều phải xa xa cao hơn Tây Môn Xuy Tuyết, nhưng Sở Phong khiêu chiến người là Tây Môn Xuy Tuyết.

Chẳng lẽ là bởi vì Sở Phong vốn là không có nắm chắc thắng qua Tạ Hiểu Phong, bởi vậy lui một bước mới khiêu chiến Tây Môn Xuy Tuyết? Ý niệm ở Mộ Dung Thanh Thành trong lòng chợt lóe rồi biến mất liền lập tức bị phủ định, hẳn đối Sở Phong cũng không quá hiểu biết, bất quá hẳn từng nghe tỷ tỷ Mộ Dung Thu Dịch nói qua Sở Phong là một cái tính tình cực kỳ cao ngạo người, đặc biệt là ở võ công phương diện, mặc dù là cùng nhân sinh chết đánh nhau cũng sẽ không lựa chọn có thể nắm chắc người.

Bởi vậy Sở Phong khiêu chiến Tây Môn Xuy Tuyết, kia chẳng lẽ không phải chính là Tây Môn Xuy Tuyết đích xác có cơ hội giết chết Sở Phong? Ý niệm ở Mộ Dung Thanh Thành trong đầu bay nhanh hiện lên, hẳn chuẩn bị đi lên trước hỏi Sở Phong vì cái gì khiêu chiến Tây Môn Xuy Tuyết, nhưng Sở Phong đã đi phía trước đi rồi vài bước xuất hiện ở Liễu Vô Hận trước mặt.

Sở Phong giống như đã hoàn toàn quên mất Mộ Dung Thanh Thành, hẳn nhìn chăm chú còn không có rồi đi Liễu Vô Hận nói: “Mười vạn lượng bạc là thỉnh bất động Đoạt Mệnh Kiếm Khách, nhưng Tra Khiếu Thiên lại cố tình dùng mười vạn lượng bạc thỉnh động người.”

Liễu Vô Hận nhún vai, nói: “Tựa hồ là như vậy.”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Nghe nói trong khoảng thời gian này ngươi vẫn luôn ở tìm ta?”

Liễu Vô Hận gật đầu, “Đúng vậy, trong khoảng thời gian này ta vẫn luôn đều ở tìm ngươi, thậm chí đang ngủ thời điểm đều nghĩ muốn tìm được ngươi.”

Sở Phong hỏi: “Ngươi vì cái gì tìm ta?”

Liễu Vô Hận nói: “Bởi vì có một người đối ta nói một câu nói.” Hắn thực thành thật, ít nhất trả lời thật sự thành thật.

Sở Phong nói: “Người nào đối với ngươi nói gì đó lời nói?”

Liễu Vô Hận nói: “Một cái kêu Quy tôn từ Đại lão gia người đối ta nói một câu nói, hắn nói ngươi kiếm tuy rằng đã thực nhanh, nhưng ngươi vẫn là không bằng một người.”

“Không bằng ta?”

Liễu Vô Hận nói: “Đúng vậy, bởi vậy ta muốn tìm ngươi, mà ta vừa vận dụng phải Tra Khiếu Thiên, hắn cũng muốn tìm được ngươi.”

“Bởi vậy ngươi liền tham gia lần này quyết chiến?”

Liễu Vô Hận gật đầu: “Đúng vậy.”

“Hiện tại ngươi đã tìm được rồi ta, có phải hay không muốn xem vừa thấy ta kiếm?” Sở Phong kiếm ở bên hông, hắn mỉm cười nhìn Liễu Vô Hận

.

Liễu Vô Hận trên mặt một đỉnh điểm cảm xúc cũng không có, hắn rất bình tĩnh nhìn Sở Phong nói: “Không cần, ta không cần xem ngươi kiếm, bởi vì ta đã biết ta kiếm là tuyệt đối so với không thượng ngươi.”

“Nga?”

Liễu Vô Hận khoe miệng gọi lên một mặt chua xót, dư quang liếc hướng một bên Vương Vạn Vũ nhẹ giọng thở dài: “Ta xuất kiếm tốc độ nếu so ra kém Bá Vương Thương, lại như thế nào có thể so sánh được với bại Bá Vương Thương ngươi đâu? Bởi vậy ta căn bản không cần so.”

Sở Phong nghe thấy những lời này trên mặt rốt cuộc lộ ra ý cười, hắn nhìn Liễu Vô Hận mỉm cười nói: “Ta thích người thành thật, bởi vậy ta không ngại nói cho ngươi một bí mật.”

Liễu Vô Hận cư nhiên còn rất bình tĩnh, hắn nói: “Cái gì bí mật.”

Sở Phong nói: “Đương kim trên đời so ngươi kiếm còn nhanh người không ngừng ta một cái.”

Liễu Vô Hận nói: “Ta biết.”

Sở Phong lắc đầu nói: “Ta nói được người này ngươi là tuyệt đối không biết, bởi vì theo ta được biết đến nay trên giang hồ còn không có người biết tên của hắn, tuy rằng hắn đã giết qua không ít người, giết qua không ít có tên có họ cao thủ.”

Liễu Vô Hận đã có chút tò mò, bởi vậy hắn hỏi: “Người nào?”

Giờ này khắc này rất nhiều người cũng đều phi thường tò mò, bọn họ đều nhìn phía Sở Phong

.

Sở Phong không có làm cho bọn họ thất vọng, hắn nói: “Hắn kêu Trung Nguyên Nhất Điểm Hồng, cùng ngươi giống nhau là một sát thủ, hắn kiếm là ta đã thấy lợi hại nhất đáng sợ nhất nhanh nhất kiếm.”

Liễu Vô Hận đôi mắt bỗng nhiên toát ra một loại phi thường kinh ngạc thả phức tạp cảm xúc, sau một lúc lâu hắn mới hỏi nói: “Ngươi vì cái gì muốn nói cho ta?”

Sở Phong nói: “Bởi vì ta hy vọng ngươi đi tìm hắn, nếu có thể ngươi có thể vì ta giết hắn.”

Liễu Vô Hận nói: “Hắn cùng ngươi có thù oán?”

Sở Phong lắc đầu, trong mắt hắn cũng toát ra một loại phi thường cổ quái thần sắc, hắn nói: “Hắn cùng ta chẳng những không có thù, thậm chí có thể coi như là bằng hữu của ta.”

“Nhưng ngươi mời ta giết ngươi bằng hữu?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Nếu ngươi bằng hữu một lòng muốn chết, ngươi có thể hay không thành toàn hắn đâu?”

Liễu Vô Hận trầm mặc, đây là một cái phi thường đơn giản cũng phi thường phức tạp vấn đề, bất luận kẻ nào đều có bất luận cái gì bất đồng trả lời.

Sở Phong không có bức bách Liễu Vô Hận cấp ra đáp án, hần chuyển qua tầm mắt nhìn phía Vương Vạn Vũ, nhìn trong tay nắm giang hồ công nhận bảy loại bá đạo vũ khí bên trong Bá Vương Thương chủ nhân Vương Vạn Vũ, hần nhẹ giọng thở dài: “Hiện tại người Bá Vương Thương tựa hồ không ngừng ta một cái người sống.”

Wương Vạn Vũ đạo: “Đúng vậy.”

Sở Phong khòe miệng gọi lên một mặt ý cười nói: “Vậy người về sau có phải hay không sẽ không lại tìm ta phiền toái?”

Wương Vạn Vũ nhân nhạ nói: “Ít nhất ở ta không có nghĩ ra như thế nào đối phó người kiểm phía trước ta sẽ không lại tìm được người rồi phiền toái.”

Sở Phong trên mặt tươi cười càng sáng lạn, hần gật đầu thở dài: “Thực hảo, như vậy ta có phải hay không có thể đến người Đại vương tiêu cục uống rượu đầu?”

Wương Vạn Vũ nhìn chăm chú Sở Phong, hừ lạnh một tiếng nói: “Người tới địa bàn của ta khi nào không có uống đủ quá đầu?”

Sở Phong cười ha ha, cười to trung hần vỗ nhẹ nhẹ chụp Vương Vạn Vũ bả vai, người liền như khói nhẹ giống nhau biến mất ở Phi Vân Lâu.

Trên giang hồ đều biết Sở Phong kiếm pháp vô cùng cao minh, rất ít có người biết Sở Phong khinh công tuy không tính là có một không hai vô lâm, nhưng cũng là thiên hạ ít có.

Sở Phong tới, Sở Phong lại đi rồi, hần như gió giống nhau xuất hiện, lại như một trận gió giống nhau biến mất, chỉ để lại một đoạn chi có số ít nhân tài biết đến truyền kỳ.

Mộ Dung Thanh Thành đã thu hồi kiếm, người cũng đã ngồi trên kia hoa lệ ghế dựa, ở Mộ Dung Yến, Mộ Dung Nhạn hai người hầu hạ lần tới tới rồi ảm áp như xuân Phi Vân Lâu, về tới sương phòng.

Mọi người cũng đều thực mau đều tản ra, hoặc lưu tại Phi Vân Lâu hoặc rời đi Phi Vân Lâu đi trấn nhỏ mặt khác địa phương qua đêm.

Oanh oanh liệt liệt quyết chiến lấy một loại phi thường quý dị mà xuất sắc phương thức kết thúc, bốn không thuộc về nơi này người tự nhiên không có khả năng vĩnh viễn ở tại chỗ này, bọn họ đại bộ phận người đều sẽ vào ngày mai rời đi trấn nhỏ này, có lẽ bọn họ cả đời đều sẽ không lại đến trấn nhỏ này.

Đây là giang hồ, đây là người giang hồ. —— người giang hồ rất ít sẽ dừng lại ở một chỗ, trừ phi bọn họ tâm đã già rồi.

Ám áp như xuân phòng nội, vừa rồi trận chiến ấy thể lực cơ hồ đã tiêu hao hầu như không còn Mộ Dung Thanh Thành nằm ở ghế trên cái thảm, ở Mộ Dung Yến Mộ Dung Nhạn hai gã mỹ lệ thị nữ hầu hạ hạ, nhắm hai mắt lại.

Đêm, đã là đêm khuya, nhưng Mộ Dung Thanh Thành như cũ không có ngủ ý, Mộ Dung Yến Mộ Dung Nhạn cũng như cũ không có ngủ ý, hai người ngẩng đầu cúi đầu nhìn Mộ Dung Thanh Thành, thật lâu Mộ Dung Yến rốt cuộc nhìn không được mở miệng hỏi: “Công tử, người vì sao không hướng Sở Phong hỏi thăm một chút Thu Dịch tiểu thư rơi xuống a.”

Mộ Dung Thanh Thành giống như đã nhắm mắt lại ngủ rồi, bất quá hần chung quy vẫn là không có ngủ, hần tuy rằng không có mở to mắt, nhưng mở miệng, hần nói: “Ta nguyên bản là muốn hỏi một câu tỷ tỷ ở nơi nào, có phải hay không mạnh khỏe, nhưng ta sau lại phát hiện ta căn bản là không cần hỏi.”

“Vì cái gì?” Mộ Dung Nhạn nghi hoặc không thôi.

Mộ Dung Thanh Thành khòe miệng gọi lên một mặt chua xót tươi cười, nhân nhạ nói: “Nếu tỷ tỷ của ta thật đã vì Sở Phong mà chết, Sở Phong thật sự không hần là như thế thương hại tánh mạng của ta, bởi vậy rõ ràng tỷ tỷ của ta cũng chưa chết, lại còn có sống được hảo hảo.”

“Một khi đã như vậy, kia vì cái gì tiểu thư còn không trở về nhà đầu?”

Mộ Dung Thanh Thành bỗng nhiên mở to mắt, qua sau một lúc lâu mới chậm rãi mở miệng nói: “Có lẽ là bởi vì tỷ tỷ đã thích thượng Sở Phong đi.”

—— Sở Phong tuyệt đối không tính là phi thường anh tuấn, nhưng Mộ Dung Thanh Thành cũng không thể không thừa nhận, cái này Sở Phong trên người đích xác có một loại phi thường kỳ quái mị lực, một loại rất ít nữ nhân có thể ngăn cản được mị lực.

Hiện nay trên giang hồ không ít truyền thuyết tựa hồ đều ở lặng yên không một tiếng động gian chứng minh sự thật này.

Q2 Trường An Đào Quang Chương 1, Trường An cư

Trường An, ngàn năm cổ trường thành an.

Trường An, phồn hoa náo nhiệt, mỹ nữ như mây.

Bất quá này đó đối với Sở Phong tới nói một chút cũng không trọng yếu.

Hắn không thích Trường An, nhưng cố tình muốn tới Trường An, trên đời rất nhiều sự tình nguyên bản chính là cái dạng này —— rõ ràng cũng không thích, nhưng khó có thể cự tuyệt.

Sở Phong ngồi ở trên xe ngựa, lái xe chính là một cái người què, mà là là một cái lại xấu lại lãnh người thọt. Ở Sở Phong xem ra cái này người thọt thật sự có quá nhiều khuyết điểm, lớn nhất một cái khuyết điểm chính là cái này người thọt một chút cũng không đem chính mình coi như người hầu, ngược lại có đôi khi hắn thậm chí cảm giác cái này người thọt là này lượng xe ngựa chủ nhân.

Bất quá cái này người thọt có một cái ưu điểm, cũng đúng là bởi vì người thọt có cái này ưu điểm, bởi vậy Sở Phong mới không có đem cái này người thọt đuổi xuống xe ngựa.

Mã chạy trốn bay nhanh, xe ngựa cũng chạy trốn bay nhanh, nhưng thùng xe một chút cũng không xóc nảy, Sở Phong thậm chí cảm giác chính mình đều không phải là là nằm ở trên xe ngựa, mà là nằm ở một trương mềm mại thoải mái giường thượng. Bởi vậy cho dù hắn cũng không quá thích cái này nửa đường thượng gặp gỡ người thọt, nhưng cũng không thể không thừa nhận cái này người thọt thật là có vài phần kiều ngạo tiền vốn.

Chính ngo, một chiếc xe ngựa sử vào Trường An, lại mau lại ồn sử vào Trường An. Này lượng xe ngựa tự nhiên là Sở Phong xe ngựa, lái xe người tự nhiên không phải người khác, đúng là cái kia trên người có một đồng lớn khuyết điểm người thọt.

Người thọt vội vàng mã đi tới một chỗ hẻo lánh khách điểm, hắn không có lập tức xuống ngựa, chỉ là lạnh lùng nói: “Ta đã tới rồi.”

Sở Phong không phải ngốc tử, tự nhiên minh bạch người thọt đã tới rồi, bất quá hắn cũng không sốt ruột, hắn xóc lên màn xe nhìn liếc mắt một cái khách điểm: Hạnh Nguyệt Khách Điểm. Này khách điểm ở Trường An tuyệt đối coi như kém cỏi nhất củ nát mấy gian khách điểm chi nhất, hơn nữa nơi này Phi thường hẻo lánh, cơ hồ đã mau đến ngoại ô, hắn thu hồi tầm mắt nhìn người thọt, nói: “Người chuẩn bị ở nơi này?”

Người thọt thanh âm như cũ lạnh băng, lạnh lùng nói: “Nếu ta trên người còn có thể nhiều năm mười lượng bạc, ta nhất định tìm một cái hảo một chút khách điểm, nhưng hiện tại ta tựa hồ chỉ có ở nơi này.”

Sở Phong nở nụ cười, hắn thân thủ từ túi tiền trung lấy ra một chồng ngân Phiếu.

Mỗi một trương ngân Phiếu đều là một trăm lượng, tổng cộng có mười lăm sáu trương, hắn nửa điểm đều không keo kiệt đem ngân Phiếu đặt ở người thọt trước mặt, nói: “Người không có bạc nhưng ta có bạc, người có thể tìm ta mượn, không cần phò cho ta lợi tức.”

Hắn nói không có nói xong liền ngừng, hắn không thể không ngừng trụ, bởi vì không có cái nào người sẽ thích đối với không khí nói chuyện, hắn hiện tại tuy rằng không phải đối với không khí nói chuyện, nhưng tuyệt đối cũng không phải đối với cái kia tuổi trẻ người thọt nói chuyện, người thọt đã xuống xe ngựa, hướng tới kia gian tiểu mã đôn sơ khách điểm đi vào.

Sở Phong cười cười, cười khổ.

Cái này người thọt tuy rằng chân răng không tốt lắm, lớn lên lại xấu, tính tình lại xú lại ngạnh, nhưng thật là một cái có tính cách đáng giá bội phục người.

Hắn đem ngân Phiếu thu lên, rồi sau đó trực tiếp đi vào xe ngựa.

Sở Phong cũng không tính toán ở nơi này, hắn trên người chỉ cần có cũng đủ bạc là tuyệt đối không muốn ủy khuất chính mình. Hơn nữa hắn có một cái hư tật xấu, có thể không làm sự tình vậy sẽ không đi làm, thí dụ như lái xe chuyện này.

Hắn đều không phải là không phải sẽ không lái xe, chỉ là ở hắn xem ra chuyện này đều không phải là thị Phi làm không thể, bởi vậy hắn không có giá xe ngựa rồi đi, mà là đi vào thùng xe.

Trong xe có hai thanh trường ghe, hắn đem hai thanh trường ghe khép lại, rồi sau đó đắp lên cổ ý mua tới đặt ở trên xe ngựa chắn, người thực mau liền nhắm hai mắt lại.

Hắn thế nhưng cứ như vậy ngủ rồi.

Người thọt đã đình hạ phòng, hắn ở khách điểm cửa nhìn liếc mắt một cái còn không có rồi đi xe ngựa, trên mặt một chút cũng không kỳ quái biểu tình cũng không có.

Hắn là tuyệt đối không kỳ quái này lượng xe ngựa vì cái gì không có rồi đi, trong mắt hắn xem ra nếu này lượng xe ngựa nhanh như vậy rồi đi, kia trong xe ngựa người tuyệt đối không phải Sở Phong —— giống Sở Phong cái loại này ham an nhàn người sao có thể sẽ hu tôn hàng quý làm nguyên bản có thể không cần làm sự tình đâu?

Hắn nhìn xe ngựa liếc mắt một cái, thực mau liền đi vào khách điểm.

Hắn đã có chút đói bụng, bởi vậy đi vào khách điểm ăn cơm.

Sở Phong cũng đã có chút đói bụng, hắn hiện tại cũng muốn ăn một đống phong phú món ngon, chẳng qua hắn không có động, người của hắn đã đã ngủ.

Lý lão bản là Hạnh Nguyệt Khách Điểm chủ quầy, mấy năm gần đây Hạnh Nguyệt Khách Điểm sinh ý cũng không quá hảo, bởi vậy hắn thời thời khắc khắc đều hy vọng Hạnh Nguyệt Khách Điểm sinh ý hảo lên, chẳng qua khách điểm thật sự quá hẻo lánh quá cũ nát, bởi vậy hắn tuy rằng suy nghĩ một ít biện pháp, bất quá không có nhiều ít tác dụng.

Bởi vậy năm nay hắn dứt khoát không nghĩ biện pháp, bất quá hắn vẫn là ở làm một chuyện, đó chính là lưu tâm xuất hiện ở khách điểm cửa có khả năng trở thành khách điểm khách nhân lưu nhân.

Bởi vậy hắn tự nhiên không có khả năng không lưu tâm đến ngừng ở khách điểm cửa kia lượng xe ngựa, hắn tưởng thỉnh trên xe ngựa vị kia khách nhân xuống xe ở trong khách sạn dừng chân, chẳng sợ ăn cơm cũng hảo. Chẳng qua hắn không có đi lên chiêu đãi trên xe ngựa khách nhân, bởi vậy vừa mới mới trên xe ngựa đi xuống tới cái kia diện mạo bình thường thậm chí có chút xấu xí người chợt đối hắn nói một câu nói: “Người không cần đánh người nọ chủ ý, hắn lập tức muốn đi.”

Bởi vậy Lý lão bản không có xông lên xe ngựa chiêu đãi trên xe ngựa Sở Phong, nhưng hắn vẫn là nhìn chăm chăm kia lượng xe ngựa, hắn hy vọng xuất hiện kỳ tích, chẳng qua hắn muốn kỳ tích chung quy vẫn là không có xuất hiện, một cái khác kỳ tích nhưng thật ra xuất hiện.

Hạnh Nguyệt Khách Điểm rất ít có náo nhiệt thời điểm, nhưng giờ Mùi sơ, Hạnh Nguyệt Khách Điểm nháy mắt náo nhiệt đi lên, một đám cười ngựa người xuất hiện ở Hạnh Nguyệt Khách Điểm cửa, bọn họ cười ngựa xuất hiện ở Hạnh Nguyệt Khách Điểm cửa thời điểm, đại địa đều đã rung động.

Này nhóm người mỗi người thân cường thể tráng, ánh mắt sắc bén, bên hông còn vác trường kiếm khoát đao bộ dáng vũ khí, bọn họ xem đều không có quần chúng sạn liếc mắt một cái, bởi vậy tự nhiên là không có tiến vào Hạnh Nguyệt Khách Điểm, mà là ngừng ở kia lượng xe ngựa bốn phía.

Tổng cộng mười hai người, mười hai con ngựa!

Hạnh Nguyệt Khách Điểm ngoại viện cơ hồ đều bị này mười hai người, mười hai con ngựa chen đầy.

Tất cả mọi người đang xem náo nhiệt, chỉ là cái kia người chợt không có xem náo nhiệt, hắn chỉ là cúi đầu tiếp tục ăn mì. Hắn phảng phất chẳng những là người chợt, hơn nữa đã trở thành kẻ điếc, trong mắt chỉ có mặt, đang xem không thấy lại nghe không thấy bất cứ thứ gì bất luận cái gì sự tình.

Sở Phong đã tỉnh, hắn ngủ mười lăm phút liền đã tỉnh.

Hắn tỉnh lại thời gian so này mười hai kỳ đến Hạnh Nguyệt Khách Điểm thời gian còn muốn tìm một ít, nói đúng ra này mười hai con ngựa ở Hạnh Nguyệt Khách Điểm ngoại bốn dặm ngoại thời điểm, hắn liền đã tỉnh, bởi vậy đương mười hai kỳ xuất hiện ở Hạnh Nguyệt Khách Điểm thời điểm, hắn cũng đã xốc lên màn xe, hắn ở mười hai kỳ trên người quét một vòng, rồi sau đó nhàn nhạt nói: “Chỉ có các người mười hai người?”

Khoảng cách xe ngựa gần nhất một vị ngồi trên lưng ngựa trắng hắn cười ngựa đi phía trước đi rồi hai bước, thanh âm to lớn vang dội mà cung kính nói: “Hộ pháp đang ở trên đường.”

Sở Phong cười cười, nói: “Hộ pháp? Là tà hộ pháp vẫn là hữu hộ pháp?”

Đại hán thành thật nói: “Thượng Quan hộ pháp.”

Sở Phong thu liễm trên mặt ý cười, hỏi: “Thượng Quan hộ pháp?”

“Đúng vậy, Thượng Quan hộ pháp, Thượng Quan Phi.” Những lời này tự nhiên không phải đại hán nói được, vị này dáng người tinh tráng đại hán là tuyệt đối không dám nói loại này lời nói, nói những lời này chính là cuối cùng xuất hiện ở hạnh nguyệt trong khách sạn kia thất cười con ngựa trắng người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi trên mặt tràn đầy Phi thường vui sướng tươi cười, hắn cười ngựa vui vẻ thoải mái xuất hiện ở Sở Phong trước mặt, hắn nhìn Sở Phong Ngâm thanh nói: “Sở Quốc Xuân Vũ, Tịch Tịch Lân Phong, Tuyệt Thế Bảo Kiếm, Tái Kiến Vô Tung, Sở huynh chúng ta đã có gần hai năm không gặp đi.”

Sở Phong cười cười, hắn nhẹ giọng thở dài: “Đúng vậy, chúng ta đã có hai năm không gặp, bởi vậy ta đều quên mất người thế nhưng đã trở thành Kim Tiền Bang hộ pháp.”

Người thanh niên tươi cười như cũ, hắn nhàn nhạt nói: “Ta đã từng tưởng trở thành Kim Tiền Bang Bang Chủ, chỉ tiếc hiện tại không có cơ hội này.”

Sở Phong mỉm cười, hắn minh bạch những lời này.

Thượng Quan Phi đích xác đã không có cơ hội này, tuy rằng Thượng Quan Phi là Thượng Quan Kim Hồng nhi tử, nhưng ở hai năm trước Thượng Quan Kim Hồng đã đem Bang Chủ chỉ vị truyền cho nữ nhi Thượng Quan Tiểu Tiên, bởi vậy Thượng Quan Phi chỉ là Kim Tiền Bang hữu hộ pháp, mà không phải Kim Tiền Bang Bang Chủ.

Hắn không có ở cái này đề tài thượng tiếp tục đàm luận đi xuống, mà là mỉm cười hỏi nói: “Chúng ta là trực tiếp đi Kim Tiền Bang vẫn là đi nơi nào?”

Thượng Quan Phi hơi hơi mỉm cười, hắn thân thủ chỉ chỉ Đông Phương, nói: “Ngươi có biết hay không Thượng Quan nhất nổi danh kì viện gọi là gì?”

Sở Phong không cần nghĩ ngợi, nói: “Di Tinh Viện, nhưng ta biết ngươi là sẽ không mang ta đi.”

Thượng Quan Phi cười đến càng vui sướng, hắn nhún vai nói: “Ta nhưng thật ra muốn mang ngươi đi, chỉ tiếc hữu tâm vô lực.”

Sở Phong trên mặt như cũ mang theo nhàn nhạt ý cười, nói: “Bởi vậy ngươi chuẩn bị mang ta đi nơi nào?”

Thượng Quan Phi nói: “Ta tuy rằng không thể mang ngươi đi Di Tinh Viện thấy Âu Dương Tinh, nhưng ta có thể mang ngươi đi Trường An nhất nổi danh tử lâu.”

Sở Phong đã khép lại màn xe, hắn nhắm hai mắt lại.

Thượng Quan Phi trên mặt không có một đỉnh điểm không thoải mái, hắn là biết Sở Phong thói quen, trừ bỏ không thích nói vô nghĩa, cũng không thích lãng phí thời gian, bởi vậy đối thủ của hắn trong đó một người thủ hạ phát phát tay.

Lập tức một người xuống ngựa ngồi trên xa phu vị trí.

Bởi vậy này lượng ngừng ở Hạnh Nguyệt Khách Điểm trước cửa xe ngựa lại bắt đầu khởi động.

Trường An nhất nổi danh kì viện là Di Tinh Viện, chỉ là bởi vì Di Tinh Viện nội có Âu Dương Tinh.

Trường An nhất nổi danh tử lâu là Trường An cư, Trường An cư Sở dĩ nổi danh là bởi vì Trường An cư thức ăn thiên hạ nổi tiếng, hơn nữa phục vụ chu đáo nhiệt tình, nếu ngươi nguyện ý thậm chí có thể thể nghiệm đến Di Tinh Viện phục vụ.

Chẳng qua Sở Phong không có hướng nào một phương diện tưởng, bởi vì cái loại này phục vụ đối mặt khác tiến vào Trường An cư khách nhân tới nói có lẽ là một kiện vô cùng có khả năng sự tình, nhưng đối với hôm nay hắn tới nói là không thể có thể.

Bởi vì lúc này đây ở Trường An cư thỉnh hắn ăn cơm người không phải nam nhân, mà là một nữ nhân, một cái Trường An Thành nội nhất có quyền thế, cũng là trên giang hồ nhất có quyền thế nữ nhân.

Hắn kêu lên Quan Tiểu Tiên.

Hắn đã có hai năm không có thấy Thượng Quan Tiểu Tiên, ngày xưa Thượng Quan Bang Chủ Thượng Quan Kim Hồng nữ nhi, mà nay đã trở thành một mình đảm đương một phía Kim Tiền Bang Bang Chủ.

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Võ Tụng Hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2, Thượng Quan Tiểu Tiên

Trường An cư khí phái xa hoa, Trường An trên dưới tử lâu không có nào một tòa tử lâu có thể so được với Trường An cư. Điểm này bất luận kẻ nào đều không thể không thừa nhận, khắp thiên hạ có thể so được với Trường An cư tử lâu cũng không có mấy cái.

Thượng Quan Tiểu Tiên sớm đã ở Trường An cư đợi, hắn ở Sở Phong xe ngựa còn không có tiến vào Trường An trước kia cũng đã ở Trường An cư đợi. Từ hắn trở thành Kim Tiền Bang Bang Chủ về sau cũng đã chưa từng có trước tiên chờ thêm người, mà Sở Phong là cái thứ nhất.

Trường An cư mỗi ngày đều là khách quý chật nhà, nhưng hôm nay không có mặt khác khách nhân, chỉ có Thượng Quan Tiểu Tiên một người khách nhân.

Kinh Vô Mệnh đứng ở Trường An cư cửa, hắn đối Kinh Vô Mệnh hạ đạt mệnh lệnh rất đơn giản, bất luận cái gì xâm nhập Trường An cư người, giết

không tha.

Kinh Vô Mệnh đối với chuyện khác là không quá am hiểu, bắt quá đối với giết người hẳn là một chút cũng không xa lạ. Mười năm trước kia nếu luận trên giang hồ kiếm pháp tàn nhẫn nhất ra tay tàn nhẫn nhất giết người nhiều nhất kiếm khách, Kinh Vô Mệnh có lẽ bài không thượng đệ nhất, nhưng cũng tuyệt đối có thể bài danh trước năm.

Năm xưa Kim Tiền Bang quật khởi khắp thiên hạ, hẳn đi theo Thượng Quan Kim Hồng cũng không biết giết bao nhiêu người, hẳn trên thân kiếm không biết nhiễm nhiều ít máu tươi, chính hẳn đều đã quên mất. Gần 5 năm tới hẳn đã rất ít giết người, rất ít có thể cho hẳn tự mình ra tay giết người, bắt quá hẳn giết người thủ pháp như cũ còn ở, hẳn kiếm pháp như cũ còn ở.

Bởi vậy trong lúc này có một người người giàu có, một người võ lâm thế gia ương ngạnh người trẻ tuổi thiện sấm Trường An cư, người trước bị hẳn sạch sẽ lưu loét chém đứt một bàn tay, người sau trên cổ để lại một đạo không thâm không cạn vết kiếm.

Người trước đi rồi, người sau tắc nằm trên mặt đất.

Thượng Quan Phi mang theo Sở Phong đi vào Trường An cư thời điểm còn nhìn thấy cái kia nằm trên mặt đất thân hình đã lạnh băng thế gia tử thi thể.

Sở Phong xuống xe nhìn trên mặt đất thi thể liếc mắt một cái, rồi sau đó nhìn thẳng tắp như trường thương đứng ở cửa Kinh Vô Mệnh nói: “Ta có phải hay không có thể đi vào?”

Kinh Vô Mệnh trên mặt không có một đỉnh điểm cảm xúc, hẳn nhìn Sở Phong lạnh lùng nói: “Người có thể đi vào.”

Sở Phong không có đi vào, người của hẳn lúc này phảng phất cũng thành vì một tôn điều khắc, bắt quá hẳn này tôn điều khắc cùng Kinh Vô Mệnh kia tôn điều khắc là không giống nhau, hẳn có thể chủ động mở miệng, hẳn mở miệng nói: “Hôm nay nơi này khách nhân có phải hay không chỉ có ta một vị?”

Kinh Vô Mệnh nhìn Sở Phong, hẳn nhìn chăm chú trước mắt thanh niên này người sau một lúc lâu, mới chậm rãi nói: “Người là đệ nhất vị khách nhân.”

Sở Phong gật đầu, hẳn hỏi cuối cùng một câu, nói: “Hẳn người ở nơi nào?”

Những lời này Kinh Vô Mệnh không có trả lời, Thượng Quan Phi cũng không có trả lời.

Kinh Vô Mệnh đứng ở cửa, Thượng Quan Phi cũng đứng ở cửa, hai người đều không có nửa điểm muốn dẫn hẳn tiến vào Trường An cư ý tứ.

Sở Phong tự nhiên là mình bạch hai người kia sẽ không tiến vào Trường An cư, nhưng hẳn cần thiết tiến vào Trường An cư, bởi vậy hẳn chỉ có thể chính mình đi vào Trường An cư, hẳn đi vào Trường An cư thời điểm nhìn không được lại tưởng trừ bỏ hẳn bên ngoài còn có cái gì khách nhân đâu?

Lầu một không có người, hẳn đi lên lầu hai, thực mau liền tìm tới rồi Thượng Quan Tiểu Tiên.

Lầu hai mặt khác nhả gian đều là đóng lại, chỉ có một gian nhả gian là mở ra, mà thượng Quan Tiểu Tiên an vị ở kia gian nhả gian nội, hẳn ăn mặc một kiện xanh biển váy dài, lúm đồng tiền như hoa, nhìn qua giống như tinh linh giống nhau.

Sở Phong nhìn Thượng Quan Tiểu Tiên, hẳn là không thể không thừa nhận Thượng Quan Tiểu Tiên là một cái Phi thường mỹ lệ Phi thường động lòng người nữ nhân, hẳn một chút cũng không nghi ngờ rất ít có nam nhân có thể ở đối mặt Thượng Quan Tiểu Tiên không tâm động, ít nhất hẳn hiện tại có thể khẳng định hẳn tâm đã bắt đầu có chút động, hẳn đi đến hướng về hẳn mỉm cười vẫy tay Thượng Quan Tiểu Tiên trước mặt dựa gần ngồi xuống.

Hẳn nhìn Thượng Quan Tiểu Tiên, mỉm cười mở miệng nói: “Ta hẳn là xưng hô người vì Thượng Quan Bang Chủ vẫn là Thượng Quan Tiểu Tiên đâu?”

Thượng Quan Tiểu Tiên cười duyên, hẳn cầm lấy bầu rượu vì Sở Phong đổ một chén rượu, đồng thời nhìn Sở Phong ôn nhu hỏi nói: “Nếu ta ở tin thượng nói là Thượng Quan Bang Chủ muốn gặp người một mặt, người có thể hay không tới Trường An?”

Sở Phong lắc đầu.

Thượng Quan Tiểu Tiên đạo: “Một khi đã như vậy vậy người vì cái gì muốn kêu ta Thượng Quan Bang Chủ đâu? Ta thích người khác xưng hô ta vì Bang Chủ, nhưng chán ghét người như vậy kêu ta.” Hẳn nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Sở Phong, kéo lại Sở Phong ống tay áo, nhìn qua phảng phất tùy thời đều phải cắn Sở Phong một ngụm.

Sở Phong cười khò.

Hẳn đối mặt nữ nhân biện pháp tuy rằng cũng không tính quá nhiều, nhưng cũng tuyệt đối không tính quá ít, chẳng qua có chút nữ nhân hẳn là ứng phó không được, thí dụ như Thượng Quan Tiểu Tiên, hẳn là rất khó có thể ứng phó được, bắt quá rốt cuộc hẳn không phải cái gì biện pháp cũng không có.

Hẳn hướng trong bụng rót một ngụm rượu, nhứ này nói: “Người có biết hay không ta muốn đi gặp Tây Môn Xuy Tuyết?”

Thượng Quan Tiểu Tiên lúm đồng tiền như hoa, hẳn gật đầu nói: “Ta biết.”

Sở Phong nói: “Người nếu biết ta muốn đi gặp Tây Môn Xuy Tuyết, vậy người có biết hay không ta vì cái gì muốn gặp Tây Môn Xuy Tuyết?”

Thượng Quan Tiểu Tiên cười đến càng sáng lạn, hần lòi kéo Sở Phong ổng tay áo gật đầu nói: “Ta biết, ta biết ngươi muốn đi gặp Tây Môn Xuy Tuyết, ta cũng biết Tây Môn Xuy Tuyết ở Vạn Mai Sơn Trang, ta cũng biết ngươi thấy Tây Môn Xuy Tuyết là muốn cùng Tây Môn Xuy Tuyết giao thủ.”

Sở Phong cúi đầu nhìn về mặt sáng lạn tươi cười Thượng Quan Tiểu Tiên, mảy nhăn đến lợi hại hơn, hần nói: “Ngươi là làm sao mà biết được.”

Thượng Quan Tiểu Tiên hướng về phía Sở Phong chớp chớp mắt, hần nghịch ngợm nói: “Chẳng lẽ không phải ngươi nói cho cho ta sao?”

Sở Phong lắc đầu, hần biết Thượng Quan Tiểu Tiên không nghĩ nói, hần cũng minh bạch một khi Thượng Quan Tiểu Tiên không nghĩ nói, vậy tính hần vô luận như thế nào dò hỏi kia Thượng Quan Tiểu Tiên cũng sẽ không mở miệng, hần thân hình ngồi đến thẳng tắp, nhìn chăm chú Thượng Quan Tiểu Tiên kia so thái dương còn muốn loá mắt sáng ngời con ngươi, nói: “Ngươi nếu biết ta muốn đi Vạn Mai Sơn Trang tìm Tây Môn Xuy Tuyết quyết đấu, vậy ngươi bốn không hần là kêu ta tới Trường An.”

Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt còn mang theo tươi cười, hần tựa hồ là cái loại này vô luận khi nào đều sẽ không không vui người, hần tươi cười như cũ thực sáng lạn, tay hần cũng đã vịn trụ Sở Phong tay, hần chỉ đối Sở Phong hỏi một câu, Sở Phong liền không lời gì để nói.

Hần nói: “Chuyện này nếu đối với ngươi như vậy quan trọng, ngươi có thể không cần tới Trường An, nếu không ngươi vì cái gì muốn tới Trường An đâu?”

“Chẳng lẽ không phải là ngươi nói ngươi hy vọng có thể thấy ta cuối cùng một mặt, giấy viết thư thượng còn có ngươi vết máu.” Sở Phong tưởng nói những lời này, bất quá hần không có mở miệng. Một cái thông minh nam nhân là không hần là ở nữ nhân trước mặt nói như vậy ngu xuẩn nói, Sở Phong cũng không bốn, bởi vậy những lời này không có nói ra.

Chẳng qua Thượng Quan Tiểu Tiên tựa hồ biết hần muốn nói cái gì, hần mỉm cười nói: “Ngươi có phải hay không tưởng nói nếu không phải ta gửi cho ngươi tin nâng lên đến ta muốn gặp ngươi cuối cùng một mặt, ngươi là sẽ không lập tức tới Trường An thấy ta.”

Sở Phong nhắm lại miệng, vấn đề này hần sẽ không trả lời, cũng không thể trả lời, hần lúc này thậm chí đã hạ quyết tâm không mở miệng, nhưng thực mau hần cái này quyết tâm đã bị xua tan.

Thượng Quan Tiểu Tiên chống cằm nhìn Sở Phong, nhẹ giọng thờ dài: “Ta viết cho ngươi tin thượng nói được lời nói tự nhiên không phải đều là vui đùa lời nói, ít nhất ta vừa rồi niệm tới những lời này không phải vui đùa lời nói, nếu ngươi không tới Trường An, có lẽ ta liền gặp ngươi cuối cùng một mặt đều không thấy được.”

Sở Phong nhăn lại không có, hần nhìn Thượng Quan Tiểu Tiên, hần nghe được ra Thượng Quan Tiểu Tiên cũng không phải ở nói giỡn, loại này thời điểm dưới loại tình huống này Thượng Quan Tiểu Tiên là chưa bao giờ sẽ cùng hần khai loại này vui đùa, bởi vậy hần tâm trầm đi xuống.

Bất quá hần như cũ rất bình tĩnh thực lý trí.

Càng nguy hiểm càng khẩn cấp thời điểm hần càng có thể bảo trì lý trí, hần biết rõ phần nộ thương tâm mất mát sợ hãi này đó cảm xúc là không thể bang nhân thoát ly nguy hiểm, chỉ có lý trí mới có thể làm người tìm được đường sống trong chỗ chết.

Hần nhìn trên mặt như cũ mang theo tươi cười Thượng Quan Tiểu Tiên, hần biểu tình tức mục không ít, Thượng Quan Tiểu Tiên có thể nhìn ra được.

Hần nhìn Thượng Quan Tiểu Tiên đạo: “Ngươi những lời này là có ý tứ gì?”

Thượng Quan Tiểu Tiên như cũ đang cười, hần cười đến như cũ thực quang minh sáng lạn thực nhẹ nhàng, hần lấy một loại Phi thường bình tĩnh ngữ điệu nói: “Ngươi có biết hay không ta kế thừa Kim Tiền Bang Bang Chủ cái này vị trí về sau bị nhiều ít ám sát?”

Sở Phong lắc đầu, hần không biết, nhưng hần minh bạch cái này số lần tuyệt đối không phải ít.

Thượng Quan Tiểu Tiên đạo: “Ta tổng cộng bị ba mươi bảy thứ ám sát, trong đó có Thập Tam thứ đều là thiết kế cực kỳ tinh diệu kế hoạch, này trong đó thậm chí có một lần ta suýt nữa đã chết.”

Sở Phong như cũ rất bình tĩnh, hần nhìn Thượng Quan Tiểu Tiên đạo: “Những cái đó ám sát kế hoạch đều đã thất bại.”

Thượng Quan Tiểu Tiên gật đầu nói: “Đúng vậy, những cái đó ám sát đều đã thất bại, hơn nữa ba mươi bảy thứ ám sát trung trong đó hai mươi chín thứ ám sát kế hoạch người chủ sự ta đều đã tìm được, hơn nữa đã diệt trừ, bất quá còn có tám lần ám sát ta vẫn luôn không có tìm được phía sau màn người.”

Sát thủ bên trong có một đám trải qua khắc nghiệt huấn luyện người, người này đàn thi hành ám sát kế hoạch cho dù là thất bại cũng sẽ không nói ra phía sau màn người chủ sự rơi xuống. Đây là rất nhiều sát thủ thiên cổ tuần hoàn bất biến quy củ, bởi vậy còn có tám lần ám sát hành động tìm không thấy phía sau màn người Sở Phong cũng không kỳ quái.

Hần trầm mặc sau một lúc lâu, rồi sau đó mới hỏi nói: “Ta nhớ rõ ngươi ở tin nâng lên khỏi ngươi tự cấp ta viết tin ba ngày trước lọt vào một lần ám sát, nhưng lần đó ám sát cũng không có thành công, chẳng qua ngươi vì cái gì muốn cố ý nhắc tới lần đó ám sát, này cùng ngươi mời ta tới Trường An có cái gì quan hệ?”

Thượng Quan Tiểu Tiên nhìn Sở Phong, hần tươi cười ngọt như mật, một đôi trong con ngươi toát ra một chút cũng không che dấu tán thưởng thần sắc, hần mỉm cười nhìn Sở Phong nói: “Xem ra ngươi thật sự nghiêm túc xem qua ta viết cho ngươi tin, kia một lần ám sát chỉ xuất động Thập Tam cái sát thủ,

thực mau đều bị kinh thúc thúc giải quyết, chỉ là ở chúng ta lục soát đám kia nhân thân thời điểm phát hiện một kiện đồ vật.”

Sở Phong nói: “Ngươi là bởi vì cái kia đồ vật bởi vậy mới gọi ta tới Trường An?”

Thượng Quan Tiểu Tiên cười cười, hắn không có trả lời, mà là thân thủ lấy ra một khối mộc bài đưa cho Sở Phong.

Sở Phong tiếp nhận mộc bài, hắn nhìn một chút, tay liền lập tức run rẩy lên.

Hắn tay cũng chỉ run rẩy một chút, một đôi con ngươi lại bắt đầu nhìn phía Thượng Quan Tiểu Tiên, Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt tươi cười rất cuộc biến mất, hắn cười khò nhìn Sở Phong nói: “Ngươi hiện tại có phải hay không đã tin tưởng ta đối với ngươi nói được tuyệt đối đều không phải là là lời nói dối?”

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoàn* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3, một ngum rương

Một khối mộc bài.

Mộc bài đen nhánh như mực, vô luận là tài chất vẫn là đúc công nghệ nhìn qua đều Phi thường bình thường, quả thực có thể nói một chút cũng không chớp mắt. Chẳng qua cái này không chớp mắt mộc bài thượng có một cái ký hiệu.

Cái này ký hiệu là một ngum cái rương, một ngum cùng bình thường cái rương không có một đỉnh điểm khác nhau cái rương. Chỉ là vô luận Sở Phong vẫn là Thượng Quan Tiểu Tiên trông thấy này khẩu cái rương sắc mặt đã bắt đầu thay đổi, đặc biệt là Sở Phong, một trương khuôn mặt tươi cười giờ này khắc này nhìn qua Phi thường ngưng trọng, sau một lúc lâu hắn đem mộc bài đặt lên bàn, nhìn phía Thượng Quan Tiểu Tiên đạo: “Ngươi có hay không đi tìm chu lão bản?”

Chu lão bản, trên đời này họ Chu người không ít, họ Chu lão bản cũng không ít, đến tốt cùng là vị nào chu lão bản đâu? Những người khác không rõ Sở Phong ý tứ, nhưng Thượng Quan Tiểu Tiên minh bạch, hắn gật đầu nói: “Ta đi tìm chu lão bản, hắn chế tác đồ dóm công phu có thể coi như thiên hạ đệ nhất, chỉ là này khối mộc bài đều không phải là xuất từ với hắn.” Hắn nói lại chăm chú nhìn Sở Phong nói: “Bởi vậy ta tìm ngươi, ngươi đã từng gặp qua như vậy một ngum mộc bài, bởi vậy ngươi hắn là so bất luận kẻ nào đều rõ ràng này khối mộc bài đích thực giả.”

Sở Phong im lặng, hắn trầm mặc thật lâu mới mở miệng thở dài: “Đúng vậy, ta đã thấy như vậy một ngum mộc bài, này khối mộc bài cùng ta 5 năm trước gặp qua kia khối mộc bài vô luận là tài chất, đúc công nghệ cùng với mộc bài thượng dấu hiệu đều hoàn toàn ăn khớp, bởi vậy nếu này khối mộc bài không phải chu lão bản chế tạo, kia nhất định là thật sự.”

Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt lộ ra ý cười, hắn giữ chặt Sở Phong tay, nói: “Hiện tại ngươi có phải hay không minh bạch ta không có đối với ngươi nói dối?”

Sở Phong không có động tác, hắn nhìn Thượng Quan Tiểu Tiên, lắc đầu nói: “Ta thật sự không nghĩ ra, hắn tựa hồ đã có sáu bảy năm không có ở trên giang hồ hành tẩu qua, nhưng lần này lại vì cái gì sẽ lại một lần xuất hiện ở trên giang hồ đâu? Hơn nữa lần này hắn mục tiêu thế nhưng sẽ là ngươi?”

Thượng Quan Tiểu Tiên mỉm cười lắc đầu, hắn nhìn qua một chút cũng không để bụng, hắn chậm rãi nói: “Ta cũng muốn biết, nhưng ta một chút cũng không rõ. Đến nay mới thôi ta đều không có điều tra ra Thập Tam ngày trước lần đó ám sát phía sau màn làm chủ giả, ta chỉ nhìn thấy kia khối mộc bài.”

Sở Phong nhẹ nhàng gõ gõ ghé dựa tay vịn, Thượng Quan Tiểu Tiên hiểu biết Sở Phong, hắn biết Sở Phong một khi tiến vào trầm tư thời điểm, ngón tay liền sẽ cầm lòng không đậu gõ ghé dựa, hắn buông ra Sở Phong tay trái, chống cằm vui sướng cười nhìn cái này đã có hai năm không có gặp mặt nam nhân.

Người nam nhân này tựa hồ cùng hai năm trước không có gì biến hóa, như cũ bình tĩnh lý trí hơn nữa tùy thời đều có một loại lệnh người vui sướng nhẹ nhàng hài hước.

Sở Phong suy nghĩ thời gian cũng không trường, thực mau hắn liền phục hồi tinh thần lại, tầm mắt lại một lần nhìn phía Thượng Quan Tiểu Tiên, nhìn bên người vị này đẹp tuyệt nhân gian nữ nhân, hắn nói: “Sâm sâm kiếm khí, tiêu tiêu dịch thủy, anh hùng vô lệ, hóa tác bích huyết Ta đã có rất lâu không nghe thấy có người nhắc tới quá những lời này, nhắc tới quá người này, chỉ là không nghĩ tới người này những lời này vẫn là bị nhắc tới, lại còn có là bị ta nhắc tới.” Hắn trên mặt lộ ra cười khò, hắn là rất ít cười khò người, nhưng hôm nay đã cười khò ba bốn lần, rõ ràng này khối mộc bài chủ nhân là một cái cực kỳ khó đối phó người.

Thượng Quan Tiểu Tiên cũng hẳn là biết đạo lý này, chỉ là Thượng Quan Tiểu Tiên nhìn qua một chút cũng không khả trương, nhìn qua thậm chí còn Phi thường vui sướng Phi thường cao hứng, hẳn đôi tay như cũ còn kéo cầm, nháy cặp kia so mình nguyệt còn muốn lửa mắt mỹ lệ con ngươi nhìn Sở Phong nói: “Chuyện này vốn dĩ liền cùng ngươi không có bất luận cái gì quan hệ, hơn nữa lần này ta thỉnh ngươi tới Trường An chỉ là muốn gặp ngươi cuối cùng một mặt, hiện tại ta đã gặp được ngươi cuối cùng một mặt, ngươi cũng phải đi Vạn Mai Sơn Trang tìm Tây Môn Xuy Tuyết, bởi vậy ngươi bởi ta ăn xong này bữa cơm ngươi liền có thể đi rồi, ta sẽ phái một cái xe ngựa lưu xa phu cho ngươi, tuyệt đối sẽ không lãng phí ngươi một đình điểm thời gian.” Hẳn thanh âm thực ôn nhu, ngữ điệu cũng rất bình tĩnh, phảng phất này chẳng qua là một lần Phi thường bình thường biệt ly.

Sở Phong không có nghe, Thượng Quan Tiểu Tiên những lời này trực tiếp từ hắn bên tai xẹt qua, một câu cũng không có dừng ở hắn trong tai, hắn vì chính mình tới rồi một chén rượu, chậm rãi đến uống xong, mới tiếp tục nói: “Tiêu Lệ Huyết, mười sáu năm trước lần đầu tiên xuất đạo giết người thời điểm liền giết chết danh chấn thiên hạ Quan Tây song tuyết Thạch Cái Thiên, đến nay mới thôi ngã vào trong tay hắn danh nhân đã có ba mươi chín vị.”

Hắn những lời này không có nói xong, Thượng Quan Tiểu Tiên lắc đầu đánh gãy Sở Phong lời nói, hắn nói: “Ngươi sai rồi, tự sáu năm trước hắn hoàn toàn biến mất ở giang hồ về sau, đến nay mới thôi ngã vào trên tay hắn vô lâm hảo hiệp tổng cộng có bốn mươi bảy người, trong đó có hai mươi bảy vị đều là trên giang hồ nhất lưu cao thủ, chẳng qua vô luận người nào một khi gặp phải hắn liền giống như heo chó gặp phải đồ tể giống nhau, chỉ có đường chết một cái, đến nay mới thôi tựa hồ còn không có người nào có thể từ hắn trong tay tồn tại rồi đi.”

“Bởi vậy đến nay mới thôi còn không có bất luận kẻ nào thấy rõ ràng quá hắn bộ mặt, cũng không có người biết hắn giết người thời điểm dùng đến đến tột cùng là cái gì vũ khí?”

Thượng Quan Tiểu Tiên gật đầu nói: “Đúng vậy, hắn có thể coi như trên giang hồ nhất kỳ quý cũng đáng sợ nhất người, đến nay mới thôi còn không có bất luận kẻ nào biết hắn trông như thế nào, cũng không có bất luận kẻ nào biết hắn dùng cái gì binh khí, tựa hồ hắn mỗi một lần giết người thời điểm trong tay binh khí đều không nghĩ cùng, mỗi một lần giết người thời điểm dùng đến binh khí đều ít nhất có hai ba loại binh khí.”

Sở Phong biết chuyện này, biết người kia, bởi vậy mình bạch Thượng Quan Tiểu Tiên nói được là lời nói thật, bất quá hắn trên mặt không có một đình điểm biến hóa, lạnh lùng nói: “Bởi vậy chúng ta hiện tại chỉ biết là một sự kiện, Tiêu Lệ Huyết vũ khí là một ngụm cái rượu.”

Thượng Quan Tiểu Tiên gật đầu, chuyện này là rất nhiều người đều biết đến, bọn họ cũng chỉ biết chuyện này, hắn trầm ngâm một chút nói: “Đúng vậy, chúng ta chỉ biết là hắn vũ khí ở một ngụm cái rượu nội, đến nỗi hắn kia khẩu cái rượu trung phóng vũ khí là bộ dáng gì, rốt cuộc có cái gì công dụng chúng ta một chút cũng không biết, hắn vũ khí có đôi khi có thể trở thành kiếm có thể trở thành đao có thể trở thành câu thậm chí có thể trở thành trên đời này bất luận cái gì một loại vũ khí, bởi vậy cho dù qua đi mười sáu năm hắn tổng cộng giết bốn mươi bảy vị giang hồ hảo thủ, đến nay mới thôi cũng không có người biết hắn đặt ở cái rượu trung kia khẩu vũ khí là bộ dáng gì.”

Sở Phong nói: “Một cái vô danh người, một ngụm vô danh cái rượu, người như vậy mới là đáng sợ nhất người, người như vậy giết người ở nhất lệnh người khó lòng phòng bị, trở tay không kịp.”

Thượng Quan Tiểu Tiên gật đầu, hắn nói: “Không tồi, đến nay mới thôi ta đối hắn hết thấy đều hoàn toàn không biết gì cả, mà hắn đối ta hết thấy tựa hồ đã rõ như lòng bàn tay, bởi vậy hắn muốn giết ta so với ta muốn tìm được hắn muốn đơn giản đến quá nhiều quá nhiều.”

Sở Phong nhìn phía Thượng Quan Tiểu Tiên lạnh lùng nói: “Ngươi sai rồi.”

Thượng Quan Tiểu Tiên ngẩng đầu, vẻ mặt tò mò hỏi: “Ta sai rồi, ta nơi nào sai rồi?”

Sở Phong lạnh lùng nói: “Ít nhất ngươi có một chút sai rồi, chúng ta tìm hắn có lẽ không quá dễ dàng, nhưng hắn muốn giết ngươi cũng tuyệt đối không dễ dàng.”

“Ngà?”

Sở Phong nói: “Kim Tiền Bang cao thủ nhiều như mây, vô luận là Kinh Vô Mệnh, Thượng Quan Phi vẫn là hai mươi năm trước đứng hàng Bách Hiếu Sinh binh khí phổ thông kim cương thiết quái Gia Cát Cương vẫn là sao băng song chùy Hưởng Tùng, đều coi như trên giang hồ đứng đầu cao thủ, mà kế thừa phụ thân ngươi Thượng Quan Kim Hồng võ học tạo nghệ thực lực của ngươi càng là đã là sâu không lường được nông nổi, bởi vậy cho dù bên cạnh ngươi không có những người đó Tiêu Lệ Huyết muốn giết ngươi đều là một kiện cực kỳ không dễ dàng sự tình, huống chi ta trong khoảng thời gian này cũng sẽ không rời đi Trường An.”

Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt toát ra không mang theo bất luận cái gì che dấu vui sướng, hắn giữ chặt Sở Phong tay, cười nói: “Ý của ngươi là ngươi tạm thời từ bỏ đi gặp Tây Môn Xuy Tuyết?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Ta muốn thượng Vạn Mai Sơn Trang cùng Tây Môn Xuy Tuyết giao thủ, nhưng ta cùng Tây Môn Xuy Tuyết vẫn chưa đính hạ bất luận cái gì ước định, bởi vậy ta thời gian cũng không tính thiếu, huống chi Tiêu Lệ vốn gốc chính là một cái thú vị người, hơn nữa hắn kia khẩu cái rượu bị người coi là trên đời này đáng sợ nhất vũ khí, thậm chí so ly biệt câu, bá vương thương (súng), bích ngọc đao, trường sinh kiếm, không tước linh, đa tình hoàn còn muốn đáng sợ, ta nếu tới, tự nhiên không thể không thấy vừa thấy.”

Thượng Quan Tiểu Tiên bỗng nhiên nhú mày, hung hăng trừng mắt Sở Phong, nói: “Chẳng lẽ ngươi lưu lại gần chỉ là muốn gặp một lần Tiêu Lệ Huyết cùng với Tiêu Lệ Huyết đến kia khẩu cái rượu?”

Giờ này khắc này bất luận kẻ nào đều hẳn là nghe được ra Thượng Quan Tiểu Tiên trong lời nói không thoải mái, Sở Phong tựa hồ nghe không ra, hắn nhàn nhạt nói: “Tựa hồ là như vậy.”

Thượng Quan Tiểu Tiên đã chuẩn bị động thủ, lúc này Sở Phong không nhanh không chậm chậm rãi bổ sung một câu nói: “Có lẽ ta cũng không hy vọng

người nào đó chết ở Tiêu Lệ Huyết trên tay.”

Thượng Quan Tiểu Tiên nguyên bản đã đối trước mặt cái này không hiểu phong tình nam nhân ra tay, nhưng nghe thấy những lời này hắn không có ra tay, người trực tiếp nhào vào Sở Phong trong lòng ngực, hắn đôi tay ôm Sở Phong eo, một đôi mắt mịn màng trắng non nớt, hắn nói: “Người về sau ngàn vạn không cần đối ta nói loại này lời nói, ta thật sợ hãi có một ngày nhìn không được chân ái thượng người, đến lúc đó người liền Phiên toái!”

Sở Phong bất động thanh sắc, trên bàn có đồ ăn, các loại mỹ vị món ngon, hắn một bên mang theo đồ ăn một bên thuận miệng hỏi: “Phiên toái? Ta sẽ có cái gì Phiên toái?”

Thượng Quan Tiểu Tiên như cũ ôm Sở Phong, hắn khẽ cười nói: “Kỳ thật người cũng không có gì quá lớn Phiên toái, chỉ cần ta thích người, ta đây liền sẽ trăm phương nghìn kế được đến người, nếu ta phải không đến người, ta đây liền sẽ trăm phương nghìn kế diệt trừ người, ta Thượng Quan Tiểu Tiên thích nam nhân liền tính đến không đến cũng tuyệt đối không cho phép nữ nhân khác được đến.”

Sở Phong một chút cũng không kinh ngạc, một chút cũng không kỳ quái. Hắn cùng Thượng Quan Tiểu Tiên nhận thức thời gian cũng không đoan, bởi vậy hắn là biết Thượng Quan Tiểu Tiên cá tính, nếu Thượng Quan Tiểu Tiên sẽ nói cả đời vừa chết quấn lấy hắn, kia hắn mới có thể kỳ quái hoài nghi, cái này Thượng Quan Tiểu Tiên có phải hay không Thượng Quan Tiểu Tiên.

Hắn buông xuống chiếc đũa, nhìn đôi tay ôm hắn eo, dựa vào hắn trong lòng ngực, còn có thể thấy kia sáng lạn tươi cười Thượng Quan Tiểu Tiên, hắn nhẹ nhàng lời kéo Thượng Quan Tiểu Tiên màu lam ống tay áo, nhàn nhạt nói: “Một người nếu muốn tìm người khác Phiên toái nhất định phải cam đoan chính mình sẽ không chết, bởi vậy người hiện tại tốt nhất trước lên.”

Thượng Quan Tiểu Tiên đi lên, hắn buông lỏng ra Sở Phong, nhìn Sở Phong nói: “Người có phải hay không đã nghĩ ra biện pháp?”

Sở Phong không nói gì, mà lúc này ngoài cửa lớn nhớ tới tiếng đập cửa.

Tổng cộng gõ ba tiếng.

Thượng Quan Tiểu Tiên ngồi ở Sở Phong bên người, hắn không có mở cửa, Sở Phong cũng không có mở cửa, nhưng môn đã bị đẩy ra, một người bước đi bình tĩnh, biểu tình nhàn nhã đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4, tam đại đao khách

Hôm nay Trường An cư tuyệt đối không có bất luận kẻ nào có thể xông vào, mặc dù là năm xưa thiên hạ đệ nhất kiếm khách Tiết Y Nhân tới cũng không có khả năng xông vào Trường An cư.

Kinh Vô Mệnh, Thượng Quan Phi cùng với liên can Kim Tiên Bang đệ tử thủ vệ Trường An cư lại có ai có thể xông vào đâu? Huống chi là bất động thanh sắc xâm nhập?

Hiện tại Thượng Quan Tiểu Tiên, Sở Phong trước mặt đã xuất hiện một người, một cái ăn mặc màu tím chôn cừu áo khoác, trên mặt mang theo nhàn nhạt ý cười trung niên nhân. Người này nhìn qua Phi thường văn nhã, như vậy một cái văn nhã người bốn không hẳn là ở ngay lúc này xuất hiện ở Trường An cư, xuất hiện ở Thượng Quan Tiểu Tiên cùng Sở Phong trước mặt, nhưng người này cổ tình xuất hiện ở Thượng Quan Tiểu Tiên cùng Sở Phong trước mặt.

Trên đời rất nhiều chuyện đều là như thế này, nguyên bản không có khả năng phát sinh sự tình lại đã xảy ra.

Thượng Quan Tiểu Tiên, Sở Phong trên mặt không có nửa điểm kinh ngạc hoặc phẫn nộ, thậm chí Thượng Quan Tiểu Tiên còn không có tức giận nhìn vị này đã đẩy cửa ra đi đến các hắn trước mặt vị này tím bào người, khẽ thở dài: “Trác tiên sinh, ngài vì cái gì tổng muốn ở không nên xuất hiện thời điểm xuất hiện đâu?”

Tím bào người cười cười, hắn đã ở Thượng Quan Tiểu Tiên, Sở Phong trước mặt ngồi xuống, Phi thường ưu nhã vì chính mình thêm một chén rượu, lấy một loại cực kỳ ôn hòa cực kỳ bình tĩnh thanh âm chậm rãi nói: “Có lẽ ta trời sinh chính là cái loại này người đi.” Hắn nói cũng đã uống một chén rượu, trên mặt tươi cười càng ôn hòa, “Bất quá hôm nay ta đã không chuẩn bị đương loại người này, có lẽ giờ này khắc này chính là ta hắn là xuất hiện thời điểm.”

Thượng Quan Tiểu Tiên cười, Sở Phong cũng cười, bọn họ nhìn tím bào người, Thượng Quan Tiểu Tiên mở miệng nói: “Vì cái gì?”

Trác tiên sinh không chút hoang mang chậm rãi nói: “Bởi vì hôm nay tuy rằng ta là một người tới, bắt quá ta mang đến hai cái tin tức, hai cái các người tuyệt đối không thể cũng không dám xem nhẹ tin tức.”

Sở Phong lúc này cũng mở miệng, hần nhìn vị này trác tiên sinh, nhìn vị này có thể coi như Trường An Thành nội nhất có quyền thế vài người, hần nói: “Cái gì tin tức?”

Trác tiên sinh lại đã uống một chén rượu, hần nói: “Cái thứ nhất tin tức là đoạt mệnh kiếm khách Liễu Vô Hận đã đi vào Trường An.”

Thượng Quan Tiểu Tiên cười, hần nói: “Chính là vị kia được xưng là Giang Nam đệ nhất kiếm khách Trung Nguyên đệ nhất khoái kiếm đoạt mệnh kiếm khách Liễu Vô Hận?”

Trác tiên sinh gật đầu, hần nói: “Đúng vậy, mười năm phía trước người này xuất đạo giết người, đến nay mới thôi tổng cộng tiếp được hai mươi bảy cộc sinh ý, thành công hai mươi sáu cộc.”

“Hai mươi sáu cộc?” Thượng Quan Tiểu Tiên tò mò hỏi: “Hần còn có một cộc thất bại? Nào một cộc hần phải đối phó người là ai?”

Trác tiên sinh đôi mắt đã nhìn phía Sở Phong, hần nói: “Hần thứ 27 cộc sinh ý là trợ giúp hồi thiên giúp Bang Chủ Tra Khiếu Thiên đối phó Sở Phong, Tra Khiếu Thiên đã chết, mà hần cũng không có đối phó được Sở Phong.”

“Hần thật sự không hần là tiếp được này cộc sinh ý, hần bản lĩnh tuy rằng không tồi, nhưng so với Sở Phong tới nói kém đến xa.” Thượng Quan Tiểu Tiên nhìn Sở Phong, trên mặt tươi cười càng vui sướng thực ngọt ngào, bắt quá hần thu hồi tầm mắt nhìn phía Trác Đông Lai thời điểm, trên mặt tươi cười một chút một chút thu liễm, hần nói: “Hần lúc này đây tới Trường An có phải hay không cũng tiếp được một bút sinh ý?”

Trác tiên sinh lắc đầu nói: “Điểm này ta không biết, ta chỉ biết là hần đã đến Trường An, đến nỗi có phải hay không giết người, giết ai ta một chút cũng không rõ ràng lắm.”

Thượng Quan Tiểu Tiên nhàn nhạt nói: “Bởi vậy trác tiên sinh ý tứ là mời ta nhìn thẳng người này, người này vô cùng có khả năng là phái tới giết ta người.”

Trác tiên sinh gật gật đầu, nói: “Thật là có loại này khả năng, Tiêu Lệ Huyết xuất đạo tới nay đến nay mới thôi chưa từng có thất bại quá, nhưng nếu ta là người kia, ta nhất định sẽ lại chuẩn bị một người, đến lúc đó cho dù Tiêu Lệ Huyết giết không được người, cái kia vẫn luôn biến mất ở chúng ta trong tầm mắt người liền khả năng biến thành trí mạng sát thủ.”

Một cái cao mình sát thủ không đơn giản chỉ là xem võ công, càng cần nữa xem người này nắm chắc ra tay thời cơ. Nếu cái này sát thủ ngay từ đầu liền không vì người biết, kia cái này sát thủ tự nhiên là cực kỳ đáng sợ sát thủ.

Thượng Quan Tiểu Tiên, Sở Phong tự nhiên là minh bạch đạo lý này, Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt tươi cười lại phai nhạt không ít, bắt quá hần như cũ đang cười, hần mỉm cười nhìn lại đã bắt đầu rót rượu Trác Đông Lai, hần nói: “Còn có một tin tức là cái gì?”

Trác tiên sinh cũng chính là Trác Đông Lai, Trường An lớn nhất tiêu cục cũng coi như đến lên thiên hạ lớn nhất tiêu cục Đại Tiêu Cục Nhị đương gia tử khí đông lai Trác Đông Lai, hần không có nóng lòng trả lời vấn đề này, chỉ là lấy một loại Phi thường bình đạm ngữ điệu hỏi: “Năm gần đây trừ ra Sở tiên sinh bên ngoài, nhanh nhất quật khởi với trên giang hồ cao thủ có vài vị?”

Thượng Quan Tiểu Tiên nhìn Sở Phong, Sở Phong nguyên bản không nghĩ mở miệng, chỉ là Thượng Quan Tiểu Tiên đã nhìn hần, hần cũng chỉ có thể mở miệng, hần trầm ngâm một chút nói: “Tổng cộng có ba người.”

Trác Đông Lai nhấp một ngụm rượu, mỉm cười hỏi: “Nào ba người?”

Sở Phong nói: “Đinh Ninh, Bành Thập Tam tiên sinh, này hai người lực lượng mới xuất hiện, quật khởi với giang hồ tốc độ cực nhanh, ba mươi năm tới nay vô cùng hiếm thấy, bọn họ hần là có thể coi như cực kỳ đứng đầu dùng đao cao thủ, trừ bỏ này hai người bên ngoài còn có một người kiếm khách! Tên này kiếm khách sáu tháng đi trước đi giang hồ, trải qua bốn chiến, trước sau chọn Lạc Điểm Thương, Hoa Sơn, Côn Luân ba phái bốn vị cao thủ, hiện giờ càng là như ngày phương trung, người này tên là Cao Tiệp Phi.”

Trác Đông Lai nói: “Đúng vậy, Đinh Ninh, Bành Thập Tam tiên sinh cùng với Cao Tiệp Phi coi như năm gần đây quật khởi với giang hồ nhanh nhất ba người, mà ta muốn nói đến chuyện thứ hai liền cùng này ba người trung một người có quan hệ.”

Sở Phong hỏi: “Người nào?”

Trác Đông Lai nói: “Đinh Ninh.”

Sở Phong không rõ, bởi vậy hần lại mở miệng hỏi: “Vì cái gì?”

Trác Đông Lai nhìn Sở Phong nói: “Tiên sinh gặp qua Đinh Ninh, so với chúng ta hần là càng hiểu biết Đinh Ninh, ngài hần là biết Đinh Ninh người này hành tung mơ hồ, thân thể cũng không tích có thể tìm ra, đến nay mới thôi hần ở trên giang hồ bằng hữu cũng không nhiều lắm.”

Sở Phong gật đầu nói: “Ta biết, hơn nữa ta biết Đinh Ninh đến nay mới thôi chỉ có ba vị bằng hữu, đệ nhất vị là Mộ Dung thế gia đương đại gia chủ Mộ Dung Thanh Thành, vị thứ hai là Thần Quang Nhân Kiếm Lam Nhất Trần, vị thứ ba là Hoa Thác.”

Trác Đông Lai nhẹ nhàng vỗ tay, thở dài nói: “Các hạ không hổ là cùng trí tuệ đại thông hai vị tiền bối vì hữu người, thiên hạ sự tình quả nhiên rất ít có người không biết, không tòi, Đinh Ninh bình sinh tới nay tổng cộng chỉ có ba vị bằng hữu, Mộ Dung Thanh Thành, Lam Nhất Trần cùng với Hoa Thác! Nhưng này ba cái bằng hữu trung hoà Đinh Ninh cảm tình sâu nhất bằng hữu là Hoa Thác.”

Sở Phong cũng không thể không đồng ý, hần nói: “Đúng vậy, nghe nói Hoa Thác là cùng Đinh Ninh từ tiểu nhân bạn chơi cùng, chẳng qua này hai người tựa hồ đã có 5 năm không có gặp mặt.”

Trác Đông Lai lại gật đầu, hần nhìn Sở Phong nói: “Kia Sở tiên sinh có biết hay không vì cái gì hai vị này từ tiểu liên quan hệ Phi thường tốt bạn chơi cùng vì cái gì 5 năm không có gặp mặt sao?”

Sở Phong chỉ nói một chữ: “Đao.”

Chỉ có một tự, nhưng biết trong đó nội tình Thượng Quan Tiểu Tiên, Trác Đông Lai là minh bạch Sở Phong những lời này, Trác Đông Lai nhẹ giọng thở dài nói: “Đúng vậy, chính là đao! Kỳ thật Hoa Thác ở trên giang hồ danh khí là một chút cũng không thể so Đinh Ninh, Bành Thập Tam đâu nhúc, hần quật khỏi thời gian thậm chí so Đinh Ninh, Bành Thập Tam còn muốn sớm, bốn năm trước Hoa Thác đã quật khỏi, lấy một phen như xương rồng bà giống nhau đao nhọn, ở ba năm gian ám sát giang hồ hào khách vô lâm danh gia danh phái chừng môn nhất lưu cao thủ tổng cộng bốn mươi một người, lúc ấy Đinh Ninh sơ ra giang hồ thời điểm, Hoa Thác chỉ danh đã danh truyền thiên hạ.”

Sở Phong nghe thấy những lời này cũng nhin không được nở nụ cười khổ, hần nói: “Ta ở đánh bại Vương Vạn Vũ phía trước, trên giang hồ hạ nơi nơi đều truyền lưu Hoa Thác tên, chẳng qua đến nay mới thôi ta chưa bao giờ có gặp qua hần, hơn nữa Đinh Ninh cũng nhất định là không có gặp qua hần.”

Trác Đông Lai gật đầu, hần nhàn nhạt nói: “Đinh Ninh là nhất định không thể thấy hần, hơn nữa cũng tuyệt đối không nghĩ thấy hần vị này lão bằng hữu, bởi vì nếu Đinh Ninh cùng Hoa Thác gặp mặt, bọn họ hai người trung tuyệt đối có một người sẽ chết.”

Sở Phong gật đầu: “Đúng vậy, bởi vì Hoa Thác thích đao, mà Đinh Ninh cũng thích đao, bọn họ sớm tại 5 năm trước cũng đã ước định, lại một lần gặp mặt, muốn xem vừa thấy ai đao lợi hại.”

Trác Đông Lai gật đầu: “Đúng vậy, bởi vậy qua đi Đinh Ninh không có gặp qua Hoa Thác.”

Sở Phong nhìn Trác Đông Lai nói: “Trác tiên sinh muốn nói đến chuyện thứ hai chẳng lẽ là chỉ Hoa Thác cùng Đinh Ninh?”

Trác Đông Lai gật gật đầu, rồi sau đó lắc lắc đầu, hần nói: “Chuyện này đích xác cùng Hoa Thác, Đinh Ninh có quan hệ, chẳng qua ta nói được chuyện thứ hai đều không phải là là Hoa Thác, Đinh Ninh.” Hần nói nơi này neho lại đôi mắt, trong mắt hiện lên một mặt bất luận kẻ nào đều có thể nhìn ra được thương cảm chi sắc, hần nhẹ giọng thở dài: “Liên ở nửa tháng trước Đinh Ninh cuối cùng gặp được Hoa Thác, chẳng qua Hoa Thác đã không có biện pháp đối Đinh Ninh xuất đao, hần cũng không có biện pháp xem Đinh Ninh đao pháp.”

Sở Phong tâm trầm đi xuống. Một cái đao khách không có biện pháp xuất đao cũng không có biện pháp nhìn đến, kia chỉ có một loại khả năng, đó chính là tên kia đao khách đã chết.

Hần có chút không thể tưởng tượng, tung hoành giang hồ nhiều năm Hoa Thác thế nhưng đã chết? Hần là chết ở người nào trong tay đâu? Có người nào có thể giết chết Hoa Thác đâu?

Hần nhìn Trác Đông Lai, giờ này khắc này hần đã đại khái minh bạch Trác Đông Lai ý tứ, hần nhìn Trác Đông Lai nói: “Đinh Ninh có phải hay không cũng đã đi tới Trường An?”

Trác Đông Lai gật đầu: “Đúng vậy, hần đã đi tới Trường An.”

Sở Phong lại hỏi: “Hần tới Trường An có phải hay không phải vì Hoa Thác báo thù?”

Trác Đông Lai lại gật đầu: “Hoa Thác làm người cực đoan, đến nay mới thôi ta chỉ biết là Hoa Thác chỉ có Đinh Ninh một cái bằng hữu, bởi vậy Hoa Thác đã chết, Đinh Ninh không thể không vì Hoa Thác báo thù.”

Sở Phong trên mặt không có nửa điểm biểu tình, tiếp tục hỏi: “Báo thù phải có đối tượng, rốt cuộc là người nào giết Hoa Thác?”

Trác Đông Lai mỉm cười nhìn Sở Phong, thanh âm vẫn là Phi thường ôn nhu, hần chậm rãi nói: “Giết chết Hoa Thác người ở trên giang hồ không có một dính điểm danh khí, đến nay mới thôi Đinh Ninh cũng chỉ biết người kia cũng là một người đao khách, kêu Phó Hồng Tuyệt.” Hần mỉm cười nhìn Sở Phong, hần nói: “Người này tuy rằng ở trên giang hồ không có danh khí, bất quá Sở tiên sinh hần là đối người này cũng không xa lạ.”

Sở Phong cười, chỉ là lúc này đây là cười khổ, hần nhẹ giọng thở dài nói: “Đúng vậy, ta đối người này xác một chút cũng không xa lạ.”

Thượng Quan Tiểu Tiên không có mở miệng nói cái gì, hần chỉ là ở một bên nghe, khi thì nhìn phía Trác Đông Lai, khi thì nhìn Sở Phong, hần đem hai người đối thoại toàn bộ đều nghe vào trong lòng, bởi vậy hần minh bạch một sự kiện: “Trường An lại đem nhắc lên một hồi so hần đoán trước trung còn muốn đáng sợ phong vân.”

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5, sát khí tối nghĩa

Trác Đông Lai không chút hoang mang uống rượu, ăn trên bàn món ngon.

Sở Phong còn lại là lăm vào thật dài trầm mặc trung, thật lâu về sau hắn mới mở miệng, hắn nói: “Đinh Ninh cùng Phó Hồng Tuyết quyết chiến có bao nhiêu người biết?”

Trác Đông Lai lắc đầu, hắn mỉm cười kéo Sở Phong nói: “Điểm này ta cũng không biết, nhưng liền hiện nay ra vào Trường An người giảng hồ tới xem, tựa hồ biết chuyện này người cũng không nhiều, bất quá trận này quyết đấu lại là thể ở phải làm, tựa hồ đã không có bất luận kẻ nào có thể ngăn trở, cho dù là Sở tiên sinh người cũng không có biện pháp ngăn cản trận này quyết đấu.”

Sở Phong không thể không thừa nhận điểm này, bất quá hắn không có suy nghĩ điểm này, hắn nhìn Trác Đông Lai tiếp tục mở miệng hỏi: “Liễu Vô Hận, Đinh Ninh này hai người xuất hiện ở Trường An tự nhiên sẽ khiến cho một hồi thời quét Trường An phong vân, bởi vậy chúng ta không thể không chú ý, nhưng cũng không thể quá chú ý! Quá chú ý khả năng làm Tiêu Lệ Huyết có cơ hội thừa nước đục thả câu, không chú ý lại khả năng làm những người khác có nhưng thừa chi cơ.”

Trác Đông Lai hoàn toàn đồng ý điểm này, trên mặt hắn tươi cười một chút một chút thu liễm đi lên, hắn nhìn Sở Phong, Thượng Quan Tiểu Tiên, lắc đầu thờ dài: “Về Liễu Vô Hận, Đinh Ninh này hai người sự tình ta nguyên bản có cơ hội hỗ trợ, chỉ là hiện tại lại có tâm vô lực, bởi vì Đại Tiêu Cục cũng xuất hiện một kiện thú vị sự.”

Lần này Sở Phong không có mở miệng, Thượng Quan Tiểu Tiên nhìn Trác Đông Lai hỏi: “Thú vị sự? Đến tốt cùng là cái gì thú vị sự?”

“Hiện nay trên giang hồ quật khởi nhanh nhất ba người Đinh Ninh, Bành Thập Tam tiên sinh cùng với Cao Tiệp Phi trung trong đó một người tìm tới Đại Tiêu Cục, nói đúng ra hắn tìm tới Tư Mã, bởi vậy ta liền không thể không uống cân não.”

Thượng Quan Tiểu Tiên suy nghĩ một chút, nói: “Người nói được người kia có phải hay không chính là Cao Tiệp Phi?”

Trác Đông Lai gật đầu nói: “Đúng vậy, Cao Tiệp Phi lúc này đây tới Trường An chính là có ý tới tìm Tư Mã, hắn muốn khiêu chiến Tư Mã, khiêu chiến đến nay mới thôi còn chưa bị bại Tư Mã Siêu Quân.”

Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt vẫn là mang theo ý cười, hắn nhìn uống rượu bỗng nhiên uống thật sự chậm Trác Đông Lai, nói: “Bởi vậy về Liễu Vô Hận cùng Đinh Ninh sự tình người đã không có biện pháp lại quân?”

Trác Đông Lai thành thật gật đầu, hắn nói: “Đúng vậy, bất quá may mắn Sở tiên sinh tới, bởi vậy chỉ cần có Sở tiên sinh ở, liền tính Tiêu Lệ Huyết có trên trời dưới đất đáng sợ nhất vũ khí, cũng mơ tưởng thương đến Thượng Quan Bang Chủ một cây lông tơ.” Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: “Tiêu Lệ Huyết tuy rằng đáng sợ, nhưng đáng sợ nhất đến đều không phải là là Tiêu Lệ Huyết, mà là có thể mời đặng Tiêu Lệ Huyết giết người người, người này mới là đáng sợ nhất.”

Đạo lý này chỉ cần không phải ngốc tử đều hắn là minh bạch, liền tính giết Tiêu Lệ Huyết, nếu Tiêu Lệ Huyết phía sau người kia không phải, kia nguy hiểm tự nhiên cũng liền sẽ vĩnh vô chừng mực, trừ bỏ giải quyết Tiêu Lệ Huyết phía sau người kia, nếu không tuyệt đối không có biện pháp nhất lao vĩnh đạt.

Thượng Quan Tiểu Tiên cười đến thực vui sướng, tươi cười thực sáng lạn.

Hắn mỉm cười nhìn Trác Đông Lai nói: “Nếu người ở một canh giờ phía trước nói những lời này ta liền phải thỉnh người đi rồi, nhưng hiện tại ta sẽ không thỉnh người đi, ta muốn thỉnh người ăn cơm.”

Bởi vậy này đón phong phú tiệc rượu đã thúc đẩy.

Có mười mấy tinh xảo mỹ vị thức ăn, nhưng này đón tiệc rượu chỉ có ba người.

Sở Phong, Thượng Quan Tiểu Tiên ăn ngẫu nhiên, Trác Đông Lai như cũ ôn tồn lễ độ, giờ Thân mật, Trác Đông Lai cáo từ rời đi, chỉ có Sở Phong hòa Thượng Quan Tiểu Tiên còn ngồi ở nhà gian nội không có đi, rượu và thức ăn trên cơ bản đã ăn gần uống cạn, nhưng Sở Phong không có say, Thượng Quan Tiểu Tiên không có say.

Đều không phải là là Sở Phong không nghĩ say, cũng đều không phải là là Thượng Quan Tiểu Tiên không nghĩ say, chỉ là bởi vì bọn họ giờ này khắc này là tuyệt đối không thể say, bởi vì bọn họ không biết dẫn theo cái rương Tiêu Lệ Huyết có phải hay không ở bọn họ phụ cận, có phải hay không chuẩn bị tùy thời chém rớt bọn họ đầu.

Hiện tại bọn họ không thể không cẩn thận cẩn thận một ít, vô luận bất luận kẻ nào đối mặt Tiêu Lệ Huyết, cho dù là Tạ Hiểu Phong, Tiết Y Nhân, Tây Môn Xuy Tuyết, Thượng Quan Kim Hồng, Lý Tầm Hoan loại người này đối mặt Tiêu Lệ Huyết cũng dám có bất luận cái gì coi khinh.

Xe ngựa, Sở Phong đã lên xe ngựa, chỉ là trên xe ngựa cũng không ngăn chỉ có hẳn một người, Thượng Quan Tiểu Tiên cũng ở trên xe ngựa, hơn nữa Phi thường tùy ý tự nhiên dựa vào hẳn trong lòng ngực.

Hắn không có động cũng không có đẩy ra Thượng Quan Tiểu Tiên, hắn biết liên tính hắn có thể đẩy ra Thượng Quan Tiểu Tiên lần đầu tiên, cũng không thể vẫn luôn đẩy ra Thượng Quan Tiểu Tiên, Thượng Quan Tiểu Tiên hạ quyết tâm làm được sự tình rất khó sẽ buông tay, hơn nữa hắn cũng một chút cũng không ngại Thượng Quan Tiểu Tiên dựa vào trên vai hắn, ít nhất trong mắt hắn xem ra Thượng Quan Tiểu Tiên tuyệt đối không phải một cái chán ghét nữ nhân.

Thượng Quan Tiểu Tiên mặt đã có chút đỏ, bất quá Sở Phong biết hắn là không có say, Thượng Quan Tiểu Tiên tửu lượng hắn cũng biết, liên tính hắn bị chuốc say Thượng Quan Tiểu Tiên cũng sẽ không say. Quả nhiên, xe ngựa mới đi rồi một đoạn đường, Thượng Quan Tiểu Tiên liền mở miệng, hắn lời kéo Sở Phong ống tay áo, người càng là Phi thường thân mật dựa vào Sở Phong trong lòng ngực, thanh âm lười biếng mà vũ mị nói: “Ngươi chuẩn bị mang ta đi nơi nào, muốn mang ta làm cái gì chuyện xấu?”

Sở Phong tâm lại nhanh hơn nhảy một chút, một nữ nhân nếu đối một người nam nhân nói nói như vậy, kia nam nhân kia tâm còn bất động, kia chỉ có thể thuyết mình nữ nhân kia quá xấu hoặc là nói người nam nhân này không phải nam nhân.

Thượng Quan Tiểu Tiên không xấu, Sở Phong lại là một cái bình thường bất quá nam nhân, bởi vậy Sở Phong tâm gia tốc nhảy dựng lên, bất quá hắn chỉ là lời kéo Thượng Quan Tiểu Tiên tay, nhàn nhạt nói: “Ta tưởng tùy tiện tiện mang ngươi tìm một cái khách điểm ngủ hạ, chỉ tiếc ta biết một khi ta làm như vậy, cho dù ngươi vị kia kinh thúc thúc buông tha ta, ta cũng nhất định sẽ ngã vào ngươi giường thượng, bởi vậy ta hiện tại cũng chỉ có thành thành thật thật đưa ngươi hồi Thượng Quan phủ.”

“Ngươi vì cái gì không thử một lần đầu? Có lẽ đều không phải là ngươi tưởng tượng đến như vậy đâu?”

Sở Phong không nói gì, lúc này hắn biết tốt nhất đừng nói lời nói, càng nói lời nói liền càng dễ dàng làm lỗi. Thượng Quan Tiểu Tiên cười khẽ, hắn cũng không có ở cái này ái muội vấn đề thượng tiếp tục đàm luận đi xuống, rồi sau đó ngồi thẳng thân thể, sửa sang lại trên người kia hơi có chút hỗn độn quần áo, rồi sau đó rất hiếu kì nhìn Sở Phong hỏi: “Trác Đông Lai nói ngươi nhận thức cái kia giết chết Hoa Thác Phó Hồng Tuyết?”

“Đúng vậy, ta nhận thức.”

“Ngươi vì cái gì sẽ nhận thức hắn? Hắn là người nào?”

Sở Phong trầm mặc một chút, hắn trong đầu hồi ức Phó Hồng Tuyết, sau một lúc lâu hắn nói: “Hắn đã từng vì ta giá quá xe, nhưng ta không biết hắn là người nào, nhưng nếu không đến vận bất đắc dĩ ta là không muốn cùng hắn giao thủ.”

Thượng Quan Tiểu Tiên bỗng nhiên không nói, hắn trầm mặc thật lâu, hồi cuối cùng một câu: “Cái kia người thọt chẳng lẽ chính là Phó Hồng Tuyết?”

Sở Phong nói: “Đúng vậy, hắn chính là Phó Hồng Tuyết.” Hắn trầm mặc một chút nhẹ giọng thở dài: “Tuy rằng ta rất khó tưởng tượng giống hắn người như vậy như thế nào có thể giết chết Hoa Thác, nhưng hắn đích xác chính là Phó Hồng Tuyết, trên trời dưới đất độc nhất vô nhị Phó Hồng Tuyết.”

Thượng Quan Tiểu Tiên cũng không quá tin tưởng cái kia người thọt chính là Phó Hồng Tuyết, nhưng đến nay mới thôi Sở Phong là trước nay đối hắn nói qua một câu lời nói dối, bởi vậy hắn hiện tại cũng không thể không tin người nọ chính là Phó Hồng Tuyết.

Thượng Quan phủ liền ở Trường An nhất phồn hoa trên đường phố, Phi thường thấy được, hơn nữa khoảng cách Trường An cư cũng không xa, thực khoái mã xe liền ngừng ở Thượng Quan phủ đệ, Sở Phong không có xuống xe chỉ là vô nhẹ nhẹ chụp Thượng Quan Tiểu Tiên tay, nhàn nhạt nói: “Đã tới rồi.”

Xe ngựa dừng lại thời điểm, Thượng Quan Tiểu Tiên liền biết đã tới rồi, nhưng hắn không có xuống xe, mà là nháy đôi mắt đối Sở Phong nói: “Ngươi bắt hòa ta cùng nhau đi vào?”

Sở Phong lắc đầu.

Thượng Quan Tiểu Tiên có chút không hài lòng, hắn thanh âm có chút lạnh nhạt, hắn nói: “Chẳng lẽ ngươi không sợ hãi Tiêu Lệ Huyết ở ngay lúc này đối ta ra tay?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Nếu Tiêu Lệ Huyết có thể ở Kim Tiền Bang Kinh Vô Mệnh đám người trước mặt giết ngươi, kia cho dù ta ở cũng vô pháp ngăn cản Tiêu Lệ Huyết.”

Thượng Quan Tiểu Tiên minh bạch giờ này khắc này Sở Phong đã là sẽ không lưu lại, bởi vậy hắn đi xuống xe ngựa hồi cuối cùng một câu, hắn nói: “Ngươi muốn đi đâu?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Ta muốn đi gặp một lần Phó Hồng Tuyết.”

Hắn nói xong câu đó xe ngựa liền đi rồi, lái xe người tự nhiên không phải Sở Phong, mà là vị kia mới đầu vì hắn lái xe đi vào Trường An cư Kim Tiền Bang đại hán.

Xe ngựa đi rồi sau một lúc lâu, Sở Phong bỗng nhiên mở miệng nói: “Đi Di Tình Viện.”

Đại hán ngậy ra một lúc, tựa hồ hoài nghi chính mình lỡ tai hồng rồi, hỏi: “Tiên sinh muốn đi Di Tình Viện?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Đúng vậy, đi Di Tình Viện.”

Đại hán không nói lời nào, hần thành thành thật thật quay đầu ngựa lại đi trước Di Tình Viện, mặc kệ như thế nào hần hiện tại đều là muốn nghe Sở Phong mệnh lệnh, mà không phải Bang Chủ Thượng Quan Tiểu Tiên.

Trở lại phủ đệ, Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt tươi cười biến mất, thay thế đến là một loại không gì sánh kịp cao quý uy nghiêm khí chất, hần ngồi ở trong đại sảnh kia trương chỉ có Bang Chủ mới có tư cách ngồi xuống đẹp đẽ quý giá trên bảo tọa, hần thân sắc bình tĩnh nhìn cung kính đứng ở trước mặt Kinh Vô Mệnh, Thượng Quan Phi.

“Kết quả như thế nào?”

Kinh Vô Mệnh đi phía trước đi rồi một bước, trả lời vấn đề này, hần chấp tay nói: “Đến nay mới thôi đã điều tra ra Thập Tam cái mật thám, trong đó mười hai người đã xử tử, còn có một người ở bí mật giám thị trung, chẳng qua người này tựa hồ cùng Tiêu Lệ Huyết cũng không có can hệ.”

Thượng Quan Tiểu Tiên gật đầu, hần lại nhìn phía Thượng Quan Phi.

Thượng Quan Phi trên mặt từ đầu chí cuối đều mang theo nhàn nhạt ý cười, nhìn thấy Thượng Quan Tiểu Tiên vọng lại đây thời điểm, hần tự nhiên mà vậy cũng đi phía trước đi rồi một bước, nói: “Vừa rồi ta đã phái hai trăm bốn mươi tám vị đệ tử bộ cục âm thầm ở bốn phía giám thị, vẫn chưa phát hiện bất luận cái gì có thể người, bởi vậy Tiêu Lệ Huyết mặc kệ có hay không đi vào Trường An, ít nhất vừa rồi hần cũng không có xuất hiện ở Trường An cư phụ cận.”

Thượng Quan Tiểu Tiên mặt vô biểu tình, thực bình tĩnh gật đầu, hần đối với Kinh Vô Mệnh, Thượng Quan Phi tuyên bố một đạo mệnh lệnh, nhàn nhạt nói: “Liễu Vô Hận, Đinh Ninh, Phó Hồng Tuyết, ta phải biết rằng bọn họ qua đi dĩ vãng toàn bộ tư liệu cùng với mấy ngày này bọn họ làm được mỗi một sự kiện, còn có âm thầm ở Đại Tiêu Cục phụ cận an bài vài người tay.”

Kinh Vô Mệnh trong mắt hiện lên một mặt dị sắc, hần cũng không quá minh bạch vì cái gì Thượng Quan Tiểu Tiên hội an bài giám thị Kim Tiền Bang mình hữu Đại Tiêu Cục, bất quá hần không có chần chờ, lĩnh mệnh đi xuống.

Thượng Quan Phi cũng không có lập tức rời đi, mà là tươi cười nghiêng ngả nhìn cao cao tại thượng Thượng Quan Tiểu Tiên đạo: “Người kỳ thật hần là muốn hoài nghi ta, bởi vì người hần là rõ ràng nếu người chết ở Tiêu Lệ Huyết trong tay, Kim Tiền Bang Bang Chủ chỉ vị liên thuận lý thành chương dừng ở trong tay của ta, rốt cuộc ta là Thượng Quan Kim Hồng nhi tử.”

Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt không có một đỉnh điểm biểu tình, chỉ là bình tĩnh nhìn Thượng Quan Phi, Phi thường bình tĩnh Phi thường lý trí nói: “Người sẽ không, ta biết người tuy rằng muốn lên làm Kim Tiền Bang Bang Chủ chi vị, nhưng người là sẽ không giết ta, rốt cuộc người còn đem ta coi như muội muội của người, bởi vậy ta căn bản không cần hoài nghi người, hơn nữa ta còn có thể không hề không lưu tín nhiệm người.”

Thượng Quan Phi trên mặt tươi cười cứng đờ ở, hần nhìn chăm chú biểu tình bình tĩnh Thượng Quan Tiểu Tiên, há miệng thở dốc, nhưng chung quy không có mở miệng.

Hần xoay người rời đi đại sảnh.

Từ đầu chí cuối Thượng Quan Tiểu Tiên biểu tình bình tĩnh, hần nhìn Thượng Quan Phi li khai thời điểm, khóe miệng mới hiện lên một mặt nghiêng ngả ý cười, một đôi sáng ngời mà thanh triệt con ngươi hiện lên một mặt khó có thể miêu tả tối nghĩa cùng giáo hoạt.

Hần lẩm bầm nói một câu: “Liễu Vô Hận, Đinh Ninh, Phó Hồng Tuyết, Tiêu Lệ Huyết, này thật đúng là thú vị trò chơi.”

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6, Di Tình Viện

Vì Sở Phong đánh xe người kêu Tôn Bất Tự, hần cũng không phải bình thường Kim Tiền Bang đệ tử, mà là Kim Tiền Bang tình anh đệ tử. Về điểm này Sở Phong tuy rằng cũng không quá rõ ràng, nhưng cũng không xem như hoàn toàn không biết gì cả, ít nhất hần minh bạch Thượng Quan Tiểu Tiên sẽ

không tùy tiện tiện phái một người đi theo hấn, cho dù là vì hấn lái xe xa phu.

Tôn Bất Tự một thân ngoại môn công phu tuy rằng không có tu luyện đến đẳng phong tạo cực nông nổi, nhưng cũng là đương thời hiếm thấy, hấn một thân kim cương thiết cốt, đến nay mới thôi đã vì Kim Tiền Bang chém giết chín năm đầu, ở Kim Tiền Bang nội địa vị tuy rằng không thể coi như như ngày phương trung, bất quá cho dù Kim Tiền Bang trung tứ đại trưởng lão trung Gia Cát Cương, Hưởng Tùng, thấy cũng đều sẽ cho vài phần mặt mũi, hấn coi như Kim Tiền Bang trụ cột vững vàng.

Bất quá Tôn Bất Tự mình bạch hấn Sở dĩ sẽ bị Thượng Quan Tiểu Tiên an bài vì Sở Phong đánh xe, cũng không phải bởi vì này đó đặc điểm, mà là bởi vì hấn là một cái người thành thật. Sở Phong cũng không phải một cái người thành thật, một cái thông minh thả không thành thật người nhất định là sẽ không thích bên người nhiều một cái cùng hấn đồng dạng thông minh thả đồng dạng không thành thật người, cho dù người kia là một nữ nhân, Sở Phong cũng sẽ không thích.

Về điểm này Thượng Quan Tiểu Tiên Phi thường hiểu biết Sở Phong, bởi vậy hấn cái này người thành thật liền an bài ở Sở Phong bên người.

Tôn Bất Tự dọc theo đường đi đều không có mở miệng, Phi thường nghiêm túc cẩn thận lái xe, bất quá nửa đường thượng Sở Phong lại mở miệng, Sở Phong nói: “Di Tinh Viện có hay không mở cửa làm buôn bán?”

Tôn Bất Tự trầm ngâm một chút, nói: “Đại khái còn không có, các hấn loại này ngành sản xuất người làm buôn bán giống nhau là sẽ không lựa chọn ở ban ngày.”

Sở Phong cười ngâm ngâm lại nói: “Chẳng lẽ các hấn chưa từng có ở ban ngày đã làm sinh ý?”

Tôn Bất Tự lắc đầu, hấn nói: “Ta không biết, ta rất ít đi qua cái loại này địa phương.” Hấn tạm dừng một chút, trong thanh âm đã có tươi cười, hấn nói: “Ta có thể từ còn có một đôi nhi nữ.”

Hấn quả nhiên là một cái thực thành thật người, một cái không thành thật người tuyệt đối sẽ không ở ngay lúc này nói loại này lời nói. Sở Phong cười cười, hấn nằm ở thùng xe đắp lên chăn, nhắm hai mắt lại, lược hạ cuối cùng một câu: “Tối rồi kêu ta.”

Di Tinh Viện, Trường An nhất nổi danh ki viện.

Di Tinh Viện Sở dĩ là Trường An nhất nổi danh ki viện chỉ là bởi vì Di Tinh Viện trong đại sảnh treo lên hoa bài thượng đệ nhất cái tên gọi Âu Dương Tinh, bởi vậy Di Tinh Viện liền thành Trường An nhất nổi danh ki viện, cũng thành Trường An trên dưới nhất kiếm tiền ki viện.

Không có người biết Âu Dương Tinh một ngày có thể kiếm bao nhiêu tiền, cũng không có người biết có bao nhiêu Đại lão bản đại hào khách nhóm vung tiền như rác muốn thấy Âu Dương Tinh một mặt, bất quá có một việc mỗi người đều dám khẳng định, Âu Dương Tinh tuyệt đối coi như ki viện cái này ngành sản xuất trung kiếm tiền kiếm được nhiều nhất cô nương.

Trường An trên dưới bài danh thập đại hồng cô nương thêm ở bên nhau có lẽ cũng không có Âu Dương Tinh kiếm tiền kiếm được nhiều.

Sở Phong trên người có không ít bạc, trên đường thời điểm hấn liền tính một chút, hấn trên người tổng cộng có một ngàn chín trăm lượng bạc, bất quá hấn trên người này một ngàn chín trăm lượng bạc còn cũng không đủ rồi Âu Dương Tinh bởi hấn một đêm, hấn biết Âu Dương Tinh bởi người một đêm ngân lượng ít nhất là năm ngàn lượng, hơn nữa hấn cũng biết phạm là là bị Âu Dương Tinh bởi quá một đêm nam nhân không ai không hài lòng, hấn còn biết một sự kiện đó chính là mỗi vị bị Âu Dương Tinh bởi quá một đêm nam nhân đều tuyệt đối không có cùng Âu Dương Tinh ngủ.

Hấn thậm chí còn biết một kiện Trường An trên dưới Sở hữu nam nhân đều không thể tưởng tượng sự tình: Trường An nhất hồng cô nương Âu Dương Tinh đến nay vẫn là một vị xử nữ.

Câu này nói về đi ra ngoài là bất luận kẻ nào đều sẽ không tin tưởng, rốt cuộc ai đều biết Âu Dương Tinh làm cái này hành sinh đã có ba năm thời gian, mỗi cái nguyệt chiếu đại nam nhân ít nhất có ba bốn vị, như vậy một nữ nhân sao có thể là xử nữ đâu?

Sở Phong biết Âu Dương Tinh nhất định là xử nữ, ít nhất ở hấn ba tháng trước từ được xưng không gì không biết không chỗ nào không hiểu trí tuệ đại thông trong miệng được đến tin tức này thời điểm Âu Dương Tinh tuyệt đối là xử nữ, tin tức này tuyệt đối chuẩn xác, nếu có người dùng đầu cùng Sở Phong đánh cuộc, hấn đều nguyện ý, bởi vì đến nay mới thôi vị này kiếm quá Sở Lưu Hương, Lục Tiểu Phụng, Tiết Y Nhân, Tiết Xuyên Tâm thậm chí Thạch Quan Âm ngân lượng trí tuệ đại thông đến nay mới thôi còn không có bỏ qua.

Sở Phong biết rất nhiều người khác không biết thậm chí cả đời đều khả năng không biết sự tình, hấn hiểu biết trăm năm tới nay mỗi một vị danh hiệp sự tích, hấn biết được hai trăm năm tới nay mỗi một vị đứng đầu sát thủ ám sát hành động, hấn biết đến đồ vật xa xa so rất nhiều người giang hồ trong tưởng tượng sự tình muốn nhiều đến nhiều, hấn suy nghĩ quá sự tình cũng xa xa so mỗi người tự hỏi sự tình muốn nhiều.

Không hiểu biết Sở Phong người cho rằng Sở Phong tam chiến thành danh với giang hồ phía trên, trở thành có thể sánh vai Tạ Hiểu Phong, Tây Môn Xuy Tuyết hai vị này vô cùng đáng sợ kiếm khách tồn tại là vận khí, nhưng đã biết giải người của hấn liền minh bạch, nếu Sở Phong nếu muốn thành danh, ít nhất có thể buổi sáng mười năm thành danh với giang hồ.

Về điểm này bất luận kẻ nào vô luận là dò hỏi trí tuệ đại thông vẫn là thiên cơ lão nhân hay là giả giang hồ Bách Hiểu Sinh thậm chí còn Lí Hồng Tụ này đó công nhận kiến thức rộng rãi bác học đa tài người, đến ra đáp án đều là khẳng định.

Sở Phong cũng không tính toán Âu Dương Tinh bởi hấn một đêm, hấn chỉ là muốn tìm Âu Dương Tinh.

Di Tinh Viện ban ngày trên cơ bản là không làm buôn bán, bất quá có một loại người sinh ý, Di Tinh Viện lão bản là sẽ không không đi làm, loại người này tự nhiên là có tiền người.

Sở Phong trên người tuy rằng chỉ có một ngàn chín trăm lượng bạc, tuy rằng không đủ rồi làm Âu Dương Tinh bởi hấn một đêm, chẳng qua nhưng đủ để gõ khai Di Tinh Viện đại môn nhìn thấy Âu Dương Tinh.

Hắn gõ khai Di Tinh Viện đại môn đến nhìn thấy Âu Dương Tinh, hấn tổng cộng chỉ tồn một trăm lượng bạc. Đây một trăm lượng bạc chẳng những bao gồm gõ khai Di Tinh Viện đại môn thậm chí còn làm Di Tinh Viện lão bản cố ý vì hấn chuẩn bị một bàn tốt nhất rượu và thức ăn.

Rượu và thức ăn đã dọn tiến Âu Dương Tinh nhà ở, Sở Phong cũng đã ngồi vào Âu Dương Tinh nhà ở, bất quá Âu Dương Tinh còn không có tới, nhưng Sở Phong cũng không sốt ruột, hấn hiện tại thời gian tuy rằng cũng không tính quá nhiều, nhưng hấn vẫn là mình bạch một người nếu mất đi kiên nhẫn, kia người này vô luận làm chuyện gì đều rất khó thành công.

Hắn ngồi ở này gian trần ngập nữ tính khí chất phòng chỉ có một chút khó khăn: Hắn vừa mới ăn qua Trường An Nhất Phẩm Cư món ngon, thật sự khó có thể nuốt xuống này ngồi đầy rượu và thức ăn, giờ này khắc này liền tính này ngồi đầy rượu và thức ăn là Sở Hương Soái bên người vị kia trừ nghệ tuyệt hảo có Trù Thần chi xưng Tống Diêm Nhi làm được, hấn cũng khó có thể hạ khẩu, hấn đã ăn no.

Bởi vậy hấn chỉ có an an tĩnh tĩnh ngồi ở trong phòng chờ.

Giờ Thân mật mau đến giờ Dậu thời điểm, Âu Dương Tinh mang theo vài vị hảo tỷ muội khoan thai về tới Di Tinh Viện, cửa mù mù nhóm đã chờ đến lòng nóng như lửa đốt, các hấn chính là rất sợ nấu chín vịt bay đi, bất quá các hấn thấy Âu Dương Tinh lại không dám sốt ruột, chỉ là nịnh nọt cười nói có một vị khách nhân đang đợi người.

Âu Dương Tinh đôi mắt đã bắt đầu hiện lên ánh sáng, hấn đem vừa mới mua tới trang sức chờ vật phẩm giao cho nha đầu, mỉm cười nhìn từ nương bán lão lão bao, nói: “Là ai tìm ta? Hấn vì cái gì ở ngay lúc này tới tìm ta?”

Rõ ràng hấn cũng không quá để ý này cộc sinh ý.

“Vị khách nhân này thật là nóng vội một ít, bọn không hấn là ở ngay lúc này tới tìm người, bất quá hấn trên người có bạc, bó lớn bó lớn bạc, hơn nữa hấn tựa hồ kêu Sở Phong.” Lão bao dựa theo Sở Phong nói nói.

Lão bao nói phía trước câu nói kia thời điểm Âu Dương Tinh đôi mắt cũng đã càng sáng, giờ này khắc này không ít người đều có thể nhìn ra được Âu Dương Tinh trong mắt tựa hồ có hoàng kim bạc trắng hiện lên, bất quá đương hấn nghe thấy cuối cùng một câu thời điểm, hấn người ngo ngẩn.

Tuy rằng gần chỉ có một chút.

Âu Dương Tinh sắc mặt đã có chút biến hóa, hấn nhìn chằm chằm lão bao nói: “Hấn kêu Sở Phong? Có phải hay không Sở Quốc Sở, Tịch Tịch Lãnh Phong?”

Tú bà gật đầu: “Đúng vậy.” Hấn rất hiếu kỳ vì cái gì Âu Dương Tinh nhận thức cái này kêu Sở Phong khách nhân đâu? Ở hấn trong trí nhớ Sở Phong tựa hồ chưa từng có đã tới Di Tinh Viện.

Bất quá hấn đã không cần suy nghĩ, Âu Dương Tinh đã bay nhanh đi vào phòng, đi nghênh đón vị kia kêu Sở Phong khách nhân.

Âu Dương Tinh đi vào phòng đến lúc đó liền thấy Sở Phong, Sở Phong thẳng tắp ngồi ở một gian tới gần bên trái cửa sổ ghé trên, thẳng tắp ngồi, về mặt mỉm cười nhìn hấn.

Chờ hấn ngồi xuống thời điểm, Sở Phong mới mở miệng.

“Ta nguyên bản tưởng vẫn một chút tới gặp người, tốt nhất là đã khuya đã khuya thời điểm, chỉ tiếc ta trong túi ngưng ngưng, bởi vậy chỉ có thể sớm một chút tới gặp người.” Hấn nói liền đem trên người mười tám trương một trăm lượng ngân Phiếu đặt lên bàn, trên mặt mang theo Phi thường ôn hòa tươi cười nhìn Âu Dương Tinh.

Âu Dương Tinh nguyên bản là xụ mặt, nhưng đương hấn đôi mắt coi trọng mười tám tấm ngân Phiếu thời điểm, hấn lập tức liền tươi cười đầy mặt, đó là một loại lệnh bất luận kẻ nào đều cảm giác Phi thường thoải mái thậm chí Phi thường kiều ngạo tươi cười.

Sở Phong đều đã có chút cảm giác muốn Phiêu Phiêu dục tiên, cũng liền tại đây loại thời điểm, nguyên bản đặt ở hấn trong tầm tay mười tám tấm ngân Phiếu toàn bộ đều đã dùng ở Âu Dương Tinh trên tay.

Môn đã khép lại, Âu Dương Tinh đem mười tám tấm ngân Phiếu toàn bộ đều đếm một mặt, rồi sau đó trực tiếp nhận lấy nhìn tươi cười một chút cũng không có biến Sở Phong nói: “Một ngàn tám trăm lượng bạc, xem ra người gần nhất nhất từ quá đến thật sự không giàu có.” Hấn cười nói đã vì Sở Phong đổ một chén rượu, cũng vì chính mình thêm một chén rượu.

Hắn mỗi ngày đều sẽ uống rượu, bất quá hấn là rất ít chủ động tiếp khách người uống rượu, điểm này ở làm cái này ngành sản xuất nữ nhân trung hấn coi như một cái trường hợp đặc biệt, nhưng hôm nay hấn phá lệ, rõ ràng ở hấn trong mắt Sở Phong cũng không phải giống nhau khách nhân.

Sở Phong cười cười, hấn nhìn một chút cũng không giống tiếp khách ki viện, ngược lại giống như chủ nhân chiêu đãi khách nhân giống nhau ứng phó hấn Âu Dương Tinh, hấn một chút cũng không kỳ quái, nhún vai, cúi đầu nhìn thoáng qua ly trung rượu, nhẹ giọng thở dài: “Nguyên bản ta lần này gặp người

trên người ít nhất hẳn là có một vạn năm ngàn lượng bạc, chỉ tiếc có một người đoạt ta sinh ý, hơn nữa ở trên đường lại hoa không ít, bởi vậy cũng chỉ dư lại một ngàn tám trăm lượng.”

Âu Dương Tinh xuy cười nhạo lên, vẻ mặt không tin nhìn Sở Phong nói: “Đoạt sinh ý, trên đời thế nhưng có người dám cùng người đoạt sinh ý, lại còn có đoạt thắng?”

Sở Phong thần tình bình tĩnh, hẳn nhàn nhạt nói: “Ta làm cái loại này sinh ý là tay mới, mà người kia làm cái loại này sinh ý là tay già đời, bởi vậy ta tự nhiên đoạt bất quá hắn.”

“Người kia là ai?” Âu Dương Tinh đã có chút tò mò.

Sở Phong thờ dài nói: “Tiêu Thập Nhất Lang, người hiện tại cuối cùng hẳn là mình bạch ta đoạt bất quá hắn đi!”

Âu Dương Tinh gật gù đầu, hẳn hơi hơi mỉm cười, khẽ thờ dài: “Đương kim trên đời làm loại này sinh ý có thể đoạt đến quá hắn tựa hồ cũng cũng chỉ có Tư Không Trích Tinh, Sở Lưu Hương chờ số ít vài người.”

Sở Phong đồng ý cái này quan điểm, hẳn chậm rãi uống xong một chén rượu, nhìn Âu Dương Tinh nói: “Bởi vậy ta trên người chỉ có một ngàn tám trăm lượng bạc, mà ta hy vọng dùng này một ngàn tám trăm lượng bạc thỉnh người giúp ta một việc.”

Âu Dương Tinh không có trả lời, hẳn chậm rãi nhấp một ngụm rượu, chăm chú nhìn Sở Phong sau một lúc lâu, mới nhàn nhạt nói: “Ta ngày thường bởi người ăn một bữa cơm cũng không ngừng một ngàn tám trăm lượng bạc, huống chi ta là vì người khác làm việc, người nếu muốn ta giúp người vội, người ít nhất muốn lại phó cho ta ba ngàn hai trăm lượng bạc, nếu không người hiện tại có thể đi rồi.”

Sở Phong cười cười, hẳn nắm bầu rượu vì Âu Dương Tinh rót rượu, hẳn thực bình tĩnh nói: “Hảo, ta đây thiếu người ba ngàn hai trăm lượng bạc.”

Âu Dương Tinh trên mặt một chút biến hóa cũng không có, hẳn chỉ là nhàn nhạt nói: “Hảo, người hiện tại có thể nói.”

Sở Phong mở miệng nói: “Ta hy vọng người giúp ta tìm một người, người này kêu Tiêu Lệ Huyết, có lẽ đã đến Trường An.”

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7, siêu cấp sát thủ

Âu Dương Tinh là một cái thích cười nữ nhân, hẳn cười lộ lên thời điểm mỗi người cũng đều sẽ muốn cười, cũng đều sẽ Phi thường vui vẻ, như vậy một nữ nhân tựa hồ thời thời khắc khắc đều có bản lĩnh khôi hài vui vẻ.

Sở Phong nhận thức Âu Dương Tinh thời gian cũng không đoán, tuy rằng gặp qua Âu Dương Tinh số lần cũng không nhiều, bất quá hẳn trên cơ bản chưa từng có gặp qua Âu Dương Tinh có không cười thời điểm, nhưng hôm nay hẳn thấy.

Đương hẳn nói ra câu nói kia về sau, Âu Dương Tinh trên mặt tươi cười liền cứng đờ trụ người, cả người phảng phất bị người làm thạch hóa thuật giống nhau, người này liền sững sờ ở tại chỗ, ngay cả kia Phi thường hoạt bát cơ linh con người cũng đã bị định trụ.

Hắn nhìn Âu Dương Tinh, thậm chí cảm giác Âu Dương Tinh toàn thân trên dưới thậm chí liền lỗ chân lông tế bào đều đã bị định trụ. Sở Phong không nói gì, trên mặt hẳn như cũ mang theo nhàn nhạt ý cười bình tĩnh nhìn Âu Dương Tinh, hẳn đang đợi, hẳn biết Âu Dương Tinh vô luận như thế nào cũng đều sẽ phục hồi tinh thần lại, hơn nữa thời gian này tuyệt đối không dài.

Tam hút, qua tam tức, Âu Dương Tinh phục hồi tinh thần lại, hẳn thật sâu hít vào một hơi, lại hung hăng uống một ngụm rượu, hẳn trên mặt đã không có tươi cười, hồng nhuận sắc mặt thậm chí đều đã có chút trắng bệch, hẳn trừng mắt Sở Phong gần từng chữ: “Tiêu Lệ Huyết, có phải hay không Sâm sâm kiếm khí, tiêu tiêu dịch thủy, anh hùng vô lệ, hóa tác bích huyết Tiêu Lệ Huyết?”

Sở Phong mỉm cười nói: “Nếu trên đời không có cái thứ hai như vậy Tiêu Lệ Huyết, tựa hồ chính là hắn.”

Âu Dương Tinh lại nói: “Có phải hay không mười sáu năm trước cũng đã bắt đầu giết người, đến nay mới thôi đã giết hơn trăm người, trong đó có ba mươi chín vị đều là trên giang hồ cực kỳ nổi danh hào khách danh nhân, chưa bao giờ thất bại quá Tiêu Lệ Huyết?”

Sở Phong gật đầu: “Hắn là.”

Âu Dương Tinh nặng nề thở hắt ra, nói: “Có phải hay không vị kia ngày thường dẫn theo một ngum cái rương nơi nơi hành tẩu, một khi hắt mở ra kia khẩu cái rương, vậy nhất định sẽ có người chết Tiêu Lệ Huyết.”

Sở Phong tươi cười càng vui sướng, hần nhìn Âu Dương Tinh nói: “Đúng vậy, hiện tại ta đại khái có thể khẳng định trên đời tuyệt đối không có cái thứ hai Tiêu Lệ Huyết, trên đời cũng tuyệt đối không có người thứ hai dám kêu chính mình Tiêu Lệ Huyết, Tiêu Lệ Huyết chỉ có một vị, vị này Tiêu Lệ Huyết đã biến mất ở giang hồ đã có gần sáu năm thời gian, nhưng ta biết hần lúc này đây nhất định sẽ đến Trường An, bởi vậy ta hy vọng ngươi có thể vì ta tìm được hần.”

Hần nói vừa mới mới vừa nói xong, Âu Dương Tinh cũng đã đem mười tám tấm ngân Phiếu toàn bộ đem ra, đồng thời còn bỏ thượng hai trương một trăm lượng ngân Phiếu, lạnh lùng nhìn Sở Phong nói: “Ngươi hiện tại có thể cầm này đó ngân Phiếu đi rồi, ta sẽ không vì ngươi tìm Tiêu Lệ Huyết.”

Sở Phong không có thân thù, hần thậm chí xem cũng không có xem trên bàn ngân Phiếu nữa mắt, hần nhàn nhạt nói: “Vì cái gì, ngươi vì cái gì không muốn giúp ta cái này việc?”

Âu Dương Tinh lạnh lùng nói: “Ngươi có biết hay không đến nay mới thôi có bao nhiêu cá nhân đi tìm Tiêu Lệ Huyết, trừ ra những cái đó thành Tiêu Lệ Huyết giết người người bên ngoài.”

Sở Phong lắc đầu: “Chuyện này ta không có tính quá.”

Âu Dương Tinh nói: “Ngươi không có tính quá, nhưng Hồng Dạ tính quá, Tiêu Lệ Huyết xuất đạo mười sáu năm, đến nay mới thôi tổng cộng ít nhất có ba trăm sáu mươi chín người đi tìm Tiêu Lệ Huyết, trong đó có hai trăm ba mươi sáu người là tìm Tiêu Lệ Huyết báo thù, trong đó có ba mươi chín người tìm được rồi Tiêu Lệ Huyết, này ba mươi chín người trung lại có 21 người cùng Tiêu Lệ Huyết giao thủ, bổ sung một câu này 21 người có đều là trên giang hồ nhất lưu cao thủ, nhưng mà này 21 người trung không ai tồn tại rồi đi.”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Bởi vậy ý tứ của ngươi nói đơn phản Tiêu Lệ Huyết muốn giết người không có bắt từ, phạm là tìm được Tiêu Lệ Huyết muốn sát Tiêu Lệ Huyết người cũng không có bắt từ.”

Âu Dương Tinh tiếng cười lạnh hơn, hần nói: “Xem ra ngươi cuối cùng còn không có ngốc đến gia, đến nay mới thôi muốn sát Tiêu Lệ Huyết người không thể số kể, nhưng còn không có bắt luận kẻ nào có thể sát Tiêu Lệ Huyết, thậm chí không ai biết Tiêu Lệ Huyết diện mạo, trên giang hồ người đối với Tiêu Lệ Huyết duy nhất ấn tượng là người này dẫn theo một ngum cái rương, mà trong rương trang có lẽ là trên trời dưới đất lợi hại nhất đáng sợ nhất vũ khí.”

Sở Phong như cũ rất bình tĩnh, hần nghe thấy những lời này mảy đều không có hần một chút, hần nhìn Âu Dương Tinh bình tĩnh hỏi: “Bởi vậy ngươi không muốn giúp ta cái này việc?”

Âu Dương Tinh lắc đầu: “Ta không phải không muốn giúp ngươi cái này việc, mà là ta căn bản không cần giúp ngươi cái này việc.”

Sở Phong hỏi: “Vì cái gì?”

Âu Dương Tinh mở to hai mắt nhìn chăm chú Sở Phong, hần nói: “Bởi vì Tiêu Lệ Huyết lúc này đây tới Trường An tuyệt đối không phải tới giết ngươi, bởi vậy vô luận ta giúp không giúp ngươi tìm được Tiêu Lệ Huyết, Tiêu Lệ Huyết cũng sẽ không giết ngươi, nếu Tiêu Lệ Huyết muốn giết được người không phải ngươi, ta đây vì cái gì muốn giúp ngươi.”

Sở Phong là tướng phủ nhận, nhưng hần biết cái này trải qua khắc nghiệt huấn luyện nữ nhân là nhìn ra được hần là nói thật ra vẫn là nói láo, hơn nữa hần luôn luôn cũng không có nói láo thói quen, bởi vậy hần không có phủ nhận, nhưng cũng không có mang lên ngân lượng rồi đi, hần nhìn Âu Dương Tinh lại hỏi: “Ngươi có phải hay không nhất định sẽ không giúp ta?”

Âu Dương Tinh lắc đầu, hần tái nhợt trên mặt lại hồng nhuận không ít, hần nhìn qua lại trở nên Phi thường nhàn nhã Phi thường tự tại, hần nhìn Sở Phong nghiền ngẫm cười nói: “Ta đoán không phải nhất định không thể giúp ngươi, chẳng qua ta muốn biết vài món sự.”

Sở Phong gật đầu, không cần nghĩ ngợi: “Ngươi nói.”

Âu Dương Tinh nói: “Một, Tiêu Lệ Huyết đã có sáu năm không có ở trên giang hồ hành tẩu qua, hần vì cái gì tới Trường An giết người?”

Sở Phong lắc đầu nói: “Ta không biết, ta hôm nay mới đến Trường An, đến nay mới thôi còn không biết Tiêu Lệ Huyết vì cái gì sẽ bỗng nhiên xuất hiện ở trên giang hồ, vì cái gì sẽ bỗng nhiên tiếp được này đơn sinh ý, dựa theo đạo lý tới nói hần hần là sẽ không lại thiếu tiền.”

Âu Dương Tinh không có cấp Sở Phong nửa điểm suy nghĩ thời gian, tiếp tục hỏi: “Cái thứ hai vấn đề, Tiêu Lệ Huyết lúc này đây muốn giết người là ai?”

Sở Phong lúc này đây không có thực mau trả lời, mà là trầm ngâm một chút, nói: “Điểm này ta cũng hoàn toàn không quá rõ ràng, ta chỉ biết là hơn mười ngày trước Thượng Quan Tiểu Tiên lọt vào một lần ám sát, ám sát tuy rằng thất bại, nhưng hần từ thích khách trên người phát hiện một khối mộc bài, kia khối mộc bài đúng là Tiêu Lệ Huyết giết người phía trước sẽ cho bị giết người lưu lại mộc bài! Bởi vậy đến nỗi Tiêu Lệ Huyết muốn giết được người có phải hay không Thượng Quan Tiểu Tiên vẫn là cái gì người khác, điểm này ta không rõ ràng lắm.”

Đây là Tiêu Lệ Huyết thói quen, điểm này Âu Dương Tinh là biết đến.

Âu Dương Tinh tiếp tục hỏi: “Ngươi như thế nào biết kia khối mộc bài là thật là giả?”

Sở Phong bình tĩnh nói: “Bởi vì ta ở 5 năm trước đã từng được đến một khối cùng kia khối mộc bài vô luận là tài chất, công nghệ, điều khác đều giống nhau như đúc mộc bài, mà ta 5 năm trước nhìn đến đến kia khối mộc bài là thuộc về Tiêu Lệ Huyết, bởi vậy ta có thể khẳng định kia khối mộc bài là thật sự.”

Âu Dương Tinh trầm mặc, hắn sau một lúc lâu không có mở miệng. Sở Phong cũng không có mở miệng, hắn nhìn Âu Dương Tinh, hắn ở lẳng lặng chờ, hắn phát hiện hiện tại hắn có thể làm đến sự tình tựa hồ cũng chỉ có đợi.

Cũng không biết qua bao lâu, một trận gió lạnh từ ngoài cửa sổ thổi nhập, mang đến từng đợt hàn ý, mà lúc này Âu Dương Tinh rốt cuộc mở miệng: “Ta có thể đáp ứng giúp ngươi tìm Tiêu Lệ Huyết, nhưng ta còn có một điều kiện, nếu ngươi không đáp ứng, vậy ngươi hiện tại liền có thể đi rồi.”

Sở Phong mỉm cười lắc đầu: “Ngươi nói.”

Âu Dương Tinh nhìn chăm chú Sở Phong gần từng chữ: “Một vạn lượng ngân Phiếu, ngươi muốn Thượng Quan Tiểu Tiên phó cho ta một vạn lượng bạc, hắn đem ngân Phiếu giao cho ngươi, mà ngươi lại đem ngân Phiếu giao cho ta.” Hắn lạnh lùng nhìn Sở Phong nói: “Ngươi hắn là biết ta tốt cũng không quý, tìm người vốn là là một kiện Phi thường chuyện khó khăn, huống chi tìm Tiêu Lệ Huyết chẳng những so tìm những người khác khó khăn, hơn nữa tùy thời đều khả năng sẽ chết.”

Sở Phong đã đứng thẳng đứng dậy, hắn nhìn Âu Dương Tinh nói: “Ngươi chuẩn bị khi nào muốn?”

Âu Dương Tinh nhàn nhạt nói: “Càng nhanh càng tốt, bạc tới rồi ta mới giúp ngươi tìm người, tuy rằng chúng ta là lão bằng hữu, nhưng quy củ chính là quy củ, liên tính ngươi là của ta cha mẹ trưởng phụ cũng không ngoại lệ.”

Sở Phong gật đầu, hắn biết Hồng Dạ quy củ, bởi vậy không có bất luận cái gì kinh ngạc hoặc chần chờ, hắn nói: “Có thể, ta lập tức đi tìm tới Quan Tiểu Tiên, đem bạc đưa lại đây.” Hắn nói xong liền hướng ra phía ngoài mặt đi.

Bất quá hắn mới đi rồi vài bước liền đi không động. Hắn đều không phải là là không nghĩ đi, mà là một bàn tay đã kéo lại hắn, bởi vậy hắn không thể đi rồi.

Trong phòng tổng cộng chỉ có hai người, trừ bỏ Sở Phong bên ngoài chính là Âu Dương Tinh.

Giữ chặt Sở Phong tay người tự nhiên chính là Âu Dương Tinh, Âu Dương Tinh giữ chặt Sở Phong tay, trên mặt một lần nữa nở ra tươi cười, hắn dùng một chút lực, Sở Phong lại lại một lần ngồi vào ghế trên, hắn nhìn liếc mắt một cái bên ngoài đã ám xuống dưới sắc trời, hắn lại cười nói: “Chúng ta đã có đã hơn một năm không gặp, hôm nay ngươi không được đi, trên người của ngươi bạc cũng không cho đi.”

Những lời này còn không có hoàn toàn dừng ở Sở Phong trong tai, Sở phản chấn hiện trên bàn bạc đã không thấy, hắn tưởng mở miệng, chẳng qua hắn miệng đã không thể mở miệng, bởi vì một chén rượu đã đưa đến hắn miệng thượng.

Sở Phong uống xong một chén rượu, nhìn thân thể quyến rũ Âu Dương Tinh, lắc đầu nói: “Bởi vậy ngươi hy vọng ta hôm nay bồi ngươi?”

Âu Dương Tinh nói: “Đúng vậy, ngươi hôm nay muốn bồi ta, bởi vậy ngươi còn thiếu ta ba ngàn hai trăm lượng bạc.”

Sở Phong nhìn Âu Dương Tinh, hắn thờ dài nói: “Ta còn có hay không mặt khác lựa chọn?”

Âu Dương Tinh lột một viên quả nho nhét vào Sở Phong miệng, hắn lại cười nói: “Ngươi tự nhiên là còn có mặt khác lựa chọn, ngươi hiện tại liền có thể đi rồi.”

Sở Phong nhìn Âu Dương Tinh, nhìn vị này lão bằng hữu, hắn thân thủ ôm Âu Dương Tinh vòng eo, khẽ thờ dài: “Tuy rằng ta lập tức liền phải thiếu ngươi ba ngàn hai trăm lượng bạc, tuy rằng ta biết hôm nay ngươi nhất định sẽ không cùng ta làm này đó sự tình, nhưng ta phát hiện ta chân đã đi không động, bởi vậy ta hiện tại tựa hồ chỉ có lưu lại.”

Âu Dương Tinh cười đến càng vui sướng, hắn cười hôn môi một chút Sở Phong gò má, nhẹ giọng cười nói: “Ngươi là một cái thông minh nam nhân, ta thích thông minh nam nhân, bởi vậy ta tuyệt đối cho ngươi xem một kiện mặt khác nam nhân tuyệt đối không có thấy sự tình.”

Sở Phong tâm đã nhảy thật sự nhanh, tuy rằng Âu Dương Tinh là không có Thượng Quan Tiểu Tiên xinh đẹp, nhưng không thể không thừa nhận đây cũng là một vị cực kỳ mỹ lệ nữ nhân, một vị cực kỳ có tính cách nữ nhân, hắn giờ này khắc này đã bị nữ nhân này hấp dẫn, hắn mỉm cười hỏi: “Ngươi muốn cho ta nhìn cái gì?”

Âu Dương Tinh đã từ Sở Phong ôm ấp trung thoát thân ra tới, hắn đã đứng thẳng đứng dậy, mỉm cười nhìn ba bước ngoại Sở Phong nói: “Ngươi có biết hay không điệp vũ?”

Sở Phong gật đầu: “Ta biết, nghe nói điệp vũ chi vũ có một không hai thiên hạ, hai năm trước nhất am hiểu thanh sắc khuyến mã thừa kế nhất đẳng hầu Dịch Thanh lần gặp qua điệp vũ chi vũ đều than nhẹ đây là thiên hạ đệ nhất vũ.”

Âu Dương Tinh hơi hơi mỉm cười, trong thanh âm toát ra kiêu ngạo ngữ khí, nói: “Hôm nay ngươi nhìn không thấy điệp vũ chi vũ, bất quá ngươi có thể thấy ta vũ, ta vũ tuyệt đối không thể so điệp vũ kém!”

Sở Phong không nói gì, hắn đã không nghĩ nói chuyện, bởi vì Âu Dương Tinh đã bắt đầu vũ.

Hắn không có xem qua điệp vũ chi vũ, bất quá Âu Dương Tinh mạn diệu đáng múa đích xác coi như hắn bình sinh tới nay xem qua mỹ diệu nhất vũ đạo.

Hắn đã có chút say.

Đại Tiêu Cục.

Đại Tiêu Cục nội không có mỹ diệu vũ đạo, chỉ có hai người, hai vị Đại Tiêu Cục tôn quý nhất người: Tư Mã Siêu Quần, Trác Đông Lai.

Bọn họ ngồi ở trên giường, trên bàn trà phóng Ba Tư rượu nho cùng với một khối đã thiêu tốt thịt bò, chẳng qua hai người không có bất luận cái gì động tác.

Hai người lẳng lặng ngồi ở trên giường đã không biết đã bao lâu, chính bọn họ cũng không nhớ rõ, hiện tại bọn họ trong đầu chỉ nhớ rõ một người: Cao Tiệm Phi.

Bọn họ là bởi vì Cao Tiệm Phi mới ngồi ở chỗ này.

Cao Tiệm Phi một cái ở một năm trước còn bừa bãi vô danh tên, nhưng ở nửa năm nội, người này cũng như tên của hắn giống nhau dần dần bay lên, trở thành người giang hồ trong miệng lại một cái có thể thường xuyên nghe thấy tên.

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8, Thân Kinh Như Yến Hồ Kim Tự

Trường An, không có đầy trời cát bụi, nhưng phong như đao.

Đã tháng tư gió lạnh như đao, thậm chí so đao còn sắc bén, đến xương sấm hàn.

Đại Tiêu Cục đại sảnh không có phong, bởi vì từ phía cửa sổ đều gắt gao khép lại, hơn nữa trong đại sảnh còn có một cái thật lớn đồng lò, bởi vậy đại sảnh chẳng những không lạnh, hơn nữa Phi thường ấm áp. Chẳng qua giờ này khắc này tuyệt đối không có bất luận kẻ nào dám hoặc bất luận kẻ nào nguyện ý xông vào đại sảnh, bởi vậy cái này đại sảnh tuy rằng ấm áp, lại tràn ngập một loại lệnh người hít thở không thông không khí chất cùng với một loại khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung thật lớn áp bách.

Trong đại sảnh chỉ có Tư Mã Siêu Quần cùng Trác Đông Lai.

Tư Mã Siêu Quần, Trác Đông Lai ngồi ở trên giường, bọn họ trước mặt bày một cái bàn trà, trên bàn trà có một hồ thượng đẳng Ba Tư rượu nho, cũng có một khối thiêu đến tám phần thực ván sắt thịt bò, bất quá Tư Mã Siêu Quần, Trác Đông Lai hai người không có bất luận cái gì động tác, bọn họ lẳng lặng ngồi đã không biết đã bao lâu, đến nay không có bất luận cái gì động tác.

Sắc trời dần dần tối sầm xuống dưới, đương cuối cùng một đạo quang minh rơi xuống thời điểm, loại này lệnh người hít thở không thông không khí mới bị đánh vỡ. Tư Mã Siêu Quần thân thủ xoa khỏi trên bàn trà thịt bò hung hăng cắn một ngụm, mở miệng nói câu đầu tiên lời nói: “Cao Tiệm Phi, gần nhất ở trên giang hồ thành danh Cao Tiệm Phi có phải hay không chỉ có một?”

Trác Đông Lai gật đầu, hắn cũng vươn tay, uống một ngụm thủy tinh trong bình Ba Tư rượu nho, lời kéo trên người màu tím lông chồn áo khoác, gật đầu nói: “Đúng vậy, gần nhất ở trên giang hồ thành danh Cao Tiệm Phi chỉ có một, lúc này đây tới Trường An cái kia Cao Tiệm Phi chính là vị kia nửa năm nội liên chiến Diêm Thương, Côn Luân, Hoa Sơn ba phái tứ đại cao thủ, liên chiến toàn tập Cao Tiệm Phi.”

Tư Mã Siêu Quần nhìn qua giống như thạch diệu giống nhau, trên mặt cũng không có toát ra một đỉnh điểm cảm xúc, hắn tiếp tục gặm một ngụm đã không tính ăn quá ngon thịt bò, hắn hỏi: “Cao Tiệm Phi tới Trường An làm cái gì?”

Trác Đông Lai không cần nghĩ ngợi, lập tức đáp lại nói: “Cao Tiệm Phi tới Trường An là vì khiêu chiến ngươi, khiêu chiến bất bại anh hùng Tư Mã Siêu Quần.”

Tư Mã Siêu Quần trên mặt như cũ không có một đỉnh điểm cảm xúc, hắn một bên ăn một bên hỏi, hắn cười nói: “Đương kim vô lâm thành danh nổi danh cao thủ nhiều đến là, hắn vì cái gì chỉ cần muốn khiêu chiến ta, chẳng lẽ ở trong mắt hắn ta Tư Mã Siêu Quần là trên đời này nhất nổi danh người?”

Trác Đông Lai nhàn nhạt nói: “Có lẽ đúng vậy, bất quá ta biết Cao Tiệm Phi muốn khiêu chiến ngươi đều không phải là bởi vì trong mắt hắn xem ra ngươi gần chỉ là trên đời này nhất nổi danh người mà thôi.”

“Còn có cái gì nguyên nhân?”

“Ít nhất còn có một nguyên nhân: Chu Mãnh.”

“Chu Mãnh?” Tư Mã Siêu Quần nhắc mãi này hai chữ, hần trên mặt mới bắt đầu có một ít biến hóa, hần hỏi: “Chu Mãnh, chính là hà sóc Trung Nguyên đến Quan Trung này đường bộ thương bốn mươi lộ lục lâm hào kiệt trung duy nhất không nguyên ý gia nhập Đại Tiếu Cục Hùng Sư Đường Đường chủ Chu Mãnh?”

Trác Đông Lai thanh âm vẫn là rất bình tĩnh thậm chí đậm mạc, “Đúng vậy chính là vị này bốn mươi lộ lục lâm hào kiệt trung thực lực lớn nhất nhân số nhiều nhất cũng nhất kiệt ngạo khó thuần Hùng Sư Đường Đường chủ Chu Mãnh.”

Tư Mã Siêu Quần một ngụm đem thịt bò nuốt xuống bụng, một đôi mắt bắt đầu lập loè như lợi kiếm lãnh quang, hần nhìn chăm chăm Trác Đông Lai nói: “Cao Tiệm Phi vì Chu Mãnh tới tìm ta giao thủ, hần vì cái gì phải vì Chu Mãnh khiêu chiến ta, hần cùng Chu Mãnh có cái gì quan hệ?”

Đối với này hai vấn đề, Trác Đông Lai chỉ trả lời một câu, hần nói: “Cao Tiệm Phi là Chu Mãnh bằng hữu, hơn nữa là gần nhất những năm gần đây Chu Mãnh nhất nể trọng cũng nhất coi trọng bằng hữu, mà Cao Tiệm Phi cũng là một vị Phi thường giảng nghĩa khí người, hần biết chúng ta cùng Hùng Sư Đường chi gian ân oán, bởi vậy hần tới tìm chúng ta, hần tới tìm người.”

Tư Mã Siêu Quần đôi mắt càng sáng, hần nhìn chăm chăm Trác Đông Lai nói: “Hần tới tìm ta là muốn giết ta, báo đáp Chu Mãnh bằng hữu chi ý.”

“Có lẽ là.”

“Có lẽ là?”

“Đúng vậy, có lẽ! Khả năng còn có một loại khả năng.”

“Cái gì khả năng?”

Trác Đông Lai nhìn Tư Mã Siêu Quần gần từng chữ: “Hần tuy rằng nói là tới tìm người quyết đấu, nhưng có lẽ cùng người quyết đấu chuyện này là giả, hần kỳ thật là tới tìm người.”

“Tìm người? Tìm người nào?”

Trác Đông Lai trong mắt hiện lên một mặt khó có thể miêu tả phức tạp thần sắc, hần lần đầu tiên ở Tư Mã Siêu Quần trước mặt trầm mặc, hơn nữa trầm mặc rất dài thời gian, hần chậm rãi nói: “Hần có lẽ là tới tìm điệp vũ.”

Điệp vũ, này hai chữ Tư Mã Siêu Quần không có niệm xuất khẩu, hần ở trong lòng niệm này hai chữ, đương hần ở trong lòng niệm ra này hai chữ thời điểm, hần cũng đã nhện không được nắm chặt nắm tay, thật sâu hít vào một hơi.

Bất quá hần vẫn là vẫn duy trì lý trí cùng bình tĩnh, hần nhẹ nhàng gõ gõ bàn trà, nhìn chăm chú Trác Đông Lai nói: “Ta từ mười tám tuổi quật khởi với giang hồ, thân kinh lớn nhỏ ba mươi hai chiến, đến nay một lần cũng không có bị bại, bởi vậy mặc kệ như thế nào, lúc này đây Cao Tiệm Phi mục đích là cái gì, ta đều muốn cùng hần giao thủ.”

Trác Đông Lai nhìn Tư Mã Siêu Quần, Tư Mã Siêu Quần cũng nhìn Trác Đông Lai, hai người nhìn nhau sau một lúc lâu, Trác Đông Lai nói: “Ta minh bạch ý tứ của người, lần này quyết đấu ta sẽ không nhúng tay, chẳng qua ta muốn lần này quyết đấu phía trước sát hai người.”

“Hai người? Người nào?”

Trác Đông Lai lạnh lùng nói: “Chu Mãnh phái tới người, trong đó một cái kêu Mộc Kê, còn có một cái kêu Hàn Chương, bọn họ đều là Chu Mãnh phái tới người, bọn họ bốn không hần là tới Trường An, bọn họ nếu tới Trường An nhất định phải chết.”

Trường An không phải Hùng Sư Đường địa bàn, Hùng Sư Đường vượt rào, một người một khi hồng rồi quy củ vậy không thể nhẹ tha, Tư Mã Siêu Quần minh bạch đạo lý này, bởi vậy hần gật gật đầu, hần thật sâu hít vào một hơi, người đứng thẳng đứng dậy, hần nhìn Trác Đông Lai nói: “Hiện tại Cao Tiệm Phi còn không có đến Trường An, nhưng Đinh Ninh tựa hồ tới nay đi tới Trường An.”

“Đúng vậy, chẳng những Đinh Ninh đã đi tới Trường An, hơn nữa Phó Hồng Tuyết cũng đi tới Trường An, Phó Hồng Tuyết giết Hoa Thác, mà Đinh Ninh tự nhiên không có khả năng buông tha Phó Hồng Tuyết, hai người tự nhiên là không thể tránh né giao thủ.”

Tư Mã Siêu Quần mỉm cười, hần nhẹ giọng thở dài: “Gần nhất mấy năm nay quật khởi dùng đao cao thủ cũng không tính nhiều, Hoa Thác, Đinh Ninh, Bành Thập Tam đều coi như trong đó ba vị, chỉ là ai cũng không nghĩ tới tung hoành thiên hạ bất bại Hoa Thác thế nhưng thua ở một cái bờ bãi vô danh vô danh tiểu tốt trong tay, bởi vậy ta hiện tại cũng không biết Đinh Ninh cùng Phó Hồng Tuyết giao thủ đến tột cùng ai thắng ai thua.”

Trác Đông Lai cười cười, hần lại uống một ngụm rượu, nhẹ giọng thở dài: “Đinh Ninh cùng Phó Hồng Tuyết quyết chiến thế ở phải làm, nhưng trận này quyết đấu kết quả như thế nào là tuyệt đối không có bất luận kẻ nào có thể biết được! Huống chi Trường An Thành nội trừ ra Đinh Ninh, Phó Hồng Tuyết quyết đấu bên ngoài còn có người cùng Cao Tiệm Phi quyết đấu thậm chí còn khả năng có hai ba tràng quyết đấu, bởi vậy Trường An chú định sẽ càng thêm không yên ổn.”

Tư Mã Siêu Quần sùng sốt một chút, ngay sau đó mỉm cười nhìn Trác Đông Lai nói: “Ngươi có phải hay không tưởng nói như thế xuất sắc quyết đấu sẽ đưa tới dân cờ bạc?”

Trác Đông Lai nói: “Đúng vậy, trên đời luôn có một ít người là chuyên môn vì thiết đánh cuộc mà sinh, thí dụ như Sinh Tê Hồ Bảo Quan Ngọc Môn, lại thí dụ như Thân Khinh Như Yến Hồ Kim Tụ, trước kia ta nhưng thật ra muốn gặp một lần bọn họ, nhưng hiện tại ta là một chút cũng không nghĩ thấy bọn họ.”

Sinh Tê Hồ Bảo Quan Ngọc Môn, Thân Khinh Như Yến Hồ Kim Tụ.

Trên giang hồ không biết hai người kia tên thật sự không nhiều lắm, đặc biệt là dân cờ bạc cực nhỏ có người không biết hai người kia. Hai người kia tựa hồ nhân đánh cuộc mà sinh, nơi nào có đánh cuộc, nơi nào sẽ có bọn họ.

“Vì cái gì, ngươi vì cái gì không nghĩ thấy bọn họ? Chẳng lẽ là bởi vì ta cùng Cao Tiệm Phi quyết đấu?”

Trác Đông Lai nhân nhậ nói: “Cao Tiệm Phi kiểm pháp tuy rằng không tồi, nhưng so ra kém ngươi, hấn lợi hại nhất đến đều không phải là là hấn kiểm pháp, chẳng qua hấn cho tới nay đều giấu ở tay nải trung rất ít rút ra bảo kiểm mà thôi. Ta không nghĩ thấy bọn họ chỉ là bởi vì hôm nay Thượng Quan Tiểu Tiên ở Trường An cư thỉnh đến một vị khách nhân.”

Hôm nay Trường An cư trừ ra Thượng Quan Tiểu Tiên bên ngoài, chỉ có hai vị khách nhân: Sở Phong, Trác Đông Lai.

Tư Mã Siêu Quần biết chuyện này, nhưng hấn có chút không quá minh bạch, hấn nhìn Trác Đông Lai nói: “Quan Ngọc Môn, Hồ Kim Tụ cùng Sở Phong có cái gì quan hệ?”

Trác Đông Lai khoe miệng gọi lên một mặt nghiền ngẫm ý cười, hấn nhân nhậ nói: “Quan Ngọc Môn cùng Sở Phong chưa từng có gặp qua, bọn họ tự nhiên không có gì quan hệ, chẳng qua Thân Khinh Như Yến Hồ Kim Tụ cùng Sở Phong quan hệ phi thiên.”

“Nga?”

“Ngươi có biết hay không Hồ Kim Tụ Hồ Đại Tiểu Thư đối với trên giang hồ nam nhân từ trước đến nay đều là hờ hững, thậm chí đối mặt Sở Lưu Hương cũng là như thế này!”

Tư Mã Siêu Quần cười khổ gật đầu, hấn nói: “Điểm này trên giang hồ hạ không có người không biết.”

Trác Đông Lai lại nói: “Vậy ngươi có biết hay không Hồ Đại Tiểu Thư đã từng đi qua Vạn Phúc Vạn Thọ Viên làm khách.”

“Ta biết, hơn nữa ta còn biết vị này Hồ Đại Tiểu Thư tựa hồ Phi thường đến Vạn Phúc Vạn Thọ Viể đến vị kia kim thái phu nhân thân lai.”

“Vậy ngươi có biết hay không Sở Phong cũng từng ở Vạn Phúc Vạn Thọ Viên đã làm khách, hơn nữa lúc ấy liền cùng Hồ Kim Tụ ngồi ở cùng nhau.”

Tư Mã Siêu Quần lắc đầu: “Điểm này ta nhưng thật ra không biết.”

Trác Đông Lai cười cười, nhân nhậ nói: “Chuyện này biết đến người đích xác không nhiều lắm, bất quá ngươi hiện tại cuối cùng đã biết, vị này từ trước đến nay coi nam nhân như căn bã Hồ Kim Tụ Hồ Đại Tiểu Thư đối với Sở Phong tựa hồ thân lai thật sự, bởi vậy hấn một khi tới Trường An, lại còn có ở Trường An nhìn thấy Sở Phong, ngươi nói hấn sẽ thế nào?”

Tư Mã Siêu Quần cẩn thận suy nghĩ nửa ngày, lắc đầu nói: “Ta nghĩ không ra.”

Trác Đông Lai nhân nhậ nói: “Ngươi nghĩ không ra, ta đảo nghĩ đến ra, có lẽ vị này Hồ Đại Tiểu Thư nhất định sẽ tìm được cùng Sở Phong quan hệ tốt nữ nhân đại đánh một trận, sau đó đem Trường An nháo cái long trời lở đất, lại sau đó vô vô mộng chạy lấy người.”

Tư Mã Siêu Quần cũng không có đem Trác Đông Lai nói coi như nói giỡn, mà là cẩn thận suy nghĩ sau một lúc lâu, cười khổ gật đầu thờ dãi: “Đúng vậy, lấy vị này Hồ Đại Tiểu Thư tính tình đích xác khả năng làm ra loại chuyện này ra tới.”

Hồ Kim Tụ không phải Lí Hồng Tụ, hai người là tính cách hoàn toàn bất đồng người, tuy rằng hai vị đều là ở trên giang hồ cực kỳ nổi danh nữ nhân, nhưng hoàn toàn bất đồng.

Tư Mã Siêu Quần đứng dậy cười rồi đi, hấn là một cái có gia thất nam nhân, cũng là một cái Phi thường để ý gia đình nam nhân, hiện tại sắc trời thật sự đã không còn sớm, hấn phải đi về bồi thê từ hài tử.

Trác Đông Lai không có đi, hấn lẳng lẳng ngồi, một bên uống rượu một bên suy nghĩ gần nhất này đó thời gian Trường An phát sinh sự tình: Cao Tiệm Phi khiêu chiến Tư Mã, Phó Hồng Tuyết Đình Ninh quyết chiến, Tiêu Lệ Huyết ám sát Thượng Quan Tiểu Tiên, này tam kiện sắp phát sinh sự tình chẳng lẽ một chút quan hệ cũng không có sao? Vẫn là này tam chuyện vốn là có người có thể thúc đẩy đến đâu?

Hấn là một cái tuyệt đỉnh người thông minh, chẳng qua hiện tại trong tay hấn nắm giữ tin tức thật sự quá ít quá ít, bởi vậy hấn thật sự khó có thể nghĩ đến minh bạch, bất quá hấn đã nghĩ tới biện pháp.

Hấn không thể tưởng được cũng không đại biểu không có người không thể tưởng được, ở hấn xem ra có lẽ có một người nghĩ đến minh bạch, nếu người kia đều tưởng không rõ, kia trên đời liền không có bất luận kẻ nào có thể nghĩ đến minh bạch.

Hắn đã thật lâu không có gặp qua người kia, nhưng lúc này đây tựa hồ không thể không Phiền toái người kia.....

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9, kiếm khách cùng đao khách

Hạnh Nguyệt Khách Điểm

Tuổi trẻ người thợ đang ở ăn mì, bất quá Sở Phong đã khẳng định cái này tuổi trẻ người thợ chính là trước đó vài ngày giết Hoa Thác rồi Phó Hồng Tuyết, bởi vậy ngày hôm sau Sở Phong vừa tỉnh tới liền đánh xe đi tới Hạnh Nguyệt Khách Điểm.

Lái xe đến vẫn là Tôn Bất Tự.

Hắn nguyên bản cho rằng ngày hôm qua Sở Phong muốn ở Di Tinh Viện quá thượng một đêm, nhưng không nghĩ tới giờ Tý còn chưa tới Sở Phong liền sắc mặt có chút tái nhợt rồi đi Di Tinh Viện, cũng làm hắn ở Trường An tìm được rồi một gian tương đối tinh xảo khách điểm trụ hạ.

Xe ngựa ở Hạnh Nguyệt Khách Điểm dừng lại, Sở Phong không có vội vã xuống dưới, mà là nhìn Tôn Bất Tự nói: “Ta hiện tại muốn thỉnh người giúp ta làm một chuyện.” Hắn thanh âm thực bình tĩnh, cũng không có thể mệnh lệnh ngữ khí.

Tôn Bất Tự không cần nghĩ ngợi, “Sở tiên sinh muốn tiểu nhân làm cái gì?”

Sở Phong nói: “Ta tưởng thỉnh người hỏi một chuyện Kim Tiền Bang gặp một lần các người Bang Chủ.”

Tôn Bất Tự không nói gì, hắn tiếp tục nghe.

“Rồi sau đó nói cho hắn lấy ra một vạn năm ngàn lượng bạc cho ta.”

Tôn Bất Tự ngây người một chút, hắn hít một hơi thật sâu nhìn không ẩn lẽ thường ra bài Sở Phong, nói: “Sở tiên sinh hy vọng tiểu nhân tìm Bang Chủ vì ngài lấy một vạn năm ngàn lượng bạc.”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Đúng vậy, có vấn đề sao?”

Tôn Bất Tự tự nhiên sẽ không nói có vấn đề, sớm tại hắn trở thành Sở Phong xa phu trước kia, Thượng Quan Tiểu Tiên liền đối hắn nói qua Sở Phong vô luận cái gì yêu cầu đều tận lực thỏa mãn, vô luận sự tình gì đều không cần hướng hắn bẩm báo.

Hắn đầu cũng không thông minh, bất quá là một cái hiểu được nghe rõ mệnh lệnh người, bởi vậy Sở Phong xuống xe về sau, xe ngựa liền bay nhanh rồi đi, rồi đi tốc độ một chút cũng không thể so chạy đến Hạnh Nguyệt Khách Điểm tốc độ chậm, thậm chí còn muốn nhanh hơn.

Lý lão bản tự nhiên là thấy Sở Phong, hắn tuy rằng không có gặp qua Sở Phong, bất quá ngày hôm qua ở Hạnh Nguyệt Khách Điểm sân trước phát sinh thời điểm hắn vẫn là nhớ rõ, hắn đang ở suy nghĩ muốn hay không đi lên tiếp đón, liền nghe thấy một đạo thanh âm đã vang lên: “Lão bản, một chén mì, một chén cháo, hai cái bánh bao.”

Người nói chuyện tự nhiên là Sở Phong, Sở Phong nói xong câu đó cũng đã đi đến ăn nửa chén mặt Phó Hồng Tuyết trước mặt.

Phó Hồng Tuyết đang ở ăn mì, ăn nửa chén mặt. Sở Phong đi tới ngồi xuống thời điểm, Phó Hồng Tuyết tựa hồ căn bản không có thấy Sở Phong, tựa hồ trong mắt hắn chỉ có mặt.

Hắn ngắm đen trên mặt như cũ không có một đỉnh điểm biểu tình, hắn như cũ ở ăn mì. Chẳng qua hắn ăn mì tư thế cùng người thường ăn mì bất đồng: Người thường ăn mì hắn là một tay cầm chiếc đũa, một tay đỡ chén hoặc là một tay cầm chiếc đũa, một tay đặt lên bàn, nhưng hắn không phải, tuy rằng hắn tay trái cầm chiếc đũa, nhưng hắn tay phải không có cầm chén hoặc đặt ở mặt bàn, hắn tay phải đặt ở trên eo.

Một thanh đao, đao ở bên hông.

Hắn tay phải đặt ở bên hông, nói đúng ra đặt ở chuôi đao thượng.

Hắn tay cầm chuôi đao, một bàn tay nắm chiếc đũa ăn mì.

Người này tựa hồ tùy thời tùy chỗ đều nắm đao, tựa hồ tùy thời tùy chỗ đều chuẩn bị rút đao. Sở Phong mỉm cười nhìn ngời ở trước mặt hắn ăn mì thanh niên này, hắn hiện tại rốt cuộc có thể khẳng định trước mắt người này chính là Phó Hồng Tuyết, ở hắn trong trí nhớ Phó Hồng Tuyết vốn dĩ chính là như vậy —— mặc kệ khi nào chỗ nào Phó Hồng Tuyết tay là sẽ không rời đi đao, Phó Hồng Tuyết một bàn tay vĩnh viễn đều ở chuôi đao phía trên.

Như vậy một người chẳng lẽ không phải thời thời khắc khắc đều chuẩn bị giết người?

Một chén mặt, một chén cháo, hai cái bánh bao đã đưa lên tới, tuy rằng nơi này sớm một chút cũng không tính ăn ngon, nhưng có thể lấp đầy bụng. Sở Phong là một cái Phi thường chú ý người, nhưng có đôi khi nếu thật sự chú ý không được hắn cũng sẽ không chú ý, hắn ăn một ngụm mì, đối với Phó Hồng Tuyết nói: “Người có phải hay không kêu Phó Hồng Tuyết.”

Đối phó bất đồng người Sở Phong sẽ sử dụng bất đồng biện pháp, hắn biết Phó Hồng Tuyết là người nào, bởi vậy hắn hỏi đến cũng thực trực tiếp.

Phó Hồng Tuyết đang ở ăn mì, hắn nghe thấy những lời này không có nửa điểm dừng lại ý tứ, hắn như cũ ở ăn mì, bất quá miệng lại phát ra lạnh lùng thanh âm, “Người nếu đã biết cần gì phải hỏi ta.”

Sở Phong mỉm cười, hắn là không ngại, bởi vì hắn biết Phó Hồng Tuyết chẳng lẽ không phải vốn là như thế, hắn lại tiếp tục ăn ba bốn khẩu mặt, uống một ngụm cháo, nhẹ giọng thở dài: “Ta hiểu biết các người loại người này, các người loại người này mặc dù có vô cùng cao minh võ công, nhưng các người cũng không tưởng thành danh, thậm chí liên cầu tài cũng không nghĩ, nhưng người có biết hay không người đã chọc phải Phiền toái?”

Phó Hồng Tuyết không có ngắt đầu, hắn nguyên bản lời nói cũng không nghĩ nói, chẳng qua Sở Phong hòa quan hệ cũng không phải người thường quan hệ, rốt cuộc Sở Phong từng trợ giúp quá hắn, bởi vậy vẫn là hắn mở miệng, “Ta chọc phải Phiền toái cùng người có cái gì quan hệ.” Hắn ngữ điệu bình đạm mà xa cách, tựa hồ ở cùng một cái người xa lạ nói chuyện.

Sở Phong như cũ rất bình tĩnh, thực bình tĩnh, hắn nói: “Cửu thiên trước kia chuyện này cùng ta đích xác không có một dính điểm quan hệ, nhưng hiện tại cùng ta có một dính điểm quan hệ.”

Phó Hồng Tuyết ngắt đầu, hắn cười.

Sở Phong lần đầu tiên thấy Phó Hồng Tuyết cười, trên thực tế Phó Hồng Tuyết là rất ít cười, hắn cười lộ lên tổng cho người một loại nói không nên lời châm chọc chi ý, hắn thanh âm lạnh hơn, lãnh đến làm người tan nát cõi lòng, “Hiện tại tựa hồ cùng người cũng không có bất luận cái gì quan hệ.”

Sở Phong cũng cười, bất quá hắn là lắc đầu, hắn thực khẳng định nói: “Những lời này người nói sai rồi, cửu thiên trước Phó Hồng Tuyết sinh tử cùng ta thật là một dính điểm quan hệ cũng không có, nhưng cửu thiên sau hiện tại chuyện này đã cùng ta có quan hệ, rốt cuộc người này cửu thiên giúp ta đánh xe đuổi tới Trường An, hơn nữa người xe ngựa thật sự thực không tồi.”

Phó Hồng Tuyết trong mắt hiện lên một mặt kinh ngạc, hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Sở Phong, thật lâu thật lâu về sau, hắn nhìn Sở Phong chậm rãi nói: “Không nghĩ tới danh chấn thiên hạ Sở Phong thế nhưng cũng là một cái thích xen vào việc người khác người.”

Sở Phong lắc đầu: “Điểm này người lại sai rồi, chuyện này tuyệt đối không phải nhân sự, ta luôn luôn không thích lo chuyện bao đồng, nhưng có một số việc ta lại là không thể không để ý tới, thí dụ như chuyện của người, tuy rằng người không có đem ta coi như bằng hữu, ta cũng không có đem người coi như bằng hữu, nhưng người cùng ta dù sao cũng là người quen, ta thấy đến người quen có việc, bởi vậy ta liền không thể coi như nhìn không thấy, nếu không Sở Phong cũng liền không phải Sở Phong.” Hắn nói tới đây chỉ là hơi hơi dừng một chút, rồi sau đó chậm rãi nói: “Có một chút ta thật sự không quá minh bạch, giống người như vậy không cầu danh cũng không cầu tài, thậm chí bản không hẳn là xuất hiện ở trên giang hồ người như thế nào sẽ nhận thức Hoa Thác, lại như thế nào sẽ cùng Hoa Thác giao thủ cũng giết hắn đâu?”

Phó Hồng Tuyết cúi đầu, hắn cúi đầu nhìn trên bàn mặt, hắn tựa hồ ở chần chờ muốn hay không trả lời vấn đề này.

Sở Phong trên mặt mang theo nhân nhạ ý cười, hắn một chút cũng không nóng nảy, ít nhất nhìn qua là một chút cũng không nóng nảy, hắn hiện tại thậm chí còn có tâm tình ăn mì uống cháo thậm chí ăn trứng.

Hắn đem mì ăn xong, cháo cũng uống một nửa, bánh bao cũng ăn một cái, lúc này Phó Hồng Tuyết mới rốt cuộc mở miệng, Phó Hồng Tuyết thanh âm như cũ lạnh băng, nhưng đã không giống vừa rồi giống nhau cự người với ngàn dặm ở ngoài.

“Ta không quen biết Hoa Thác, là hắn tìm tới ta so đao, bởi vậy hắn đã chết.”

Sở Phong nói: “Người giết hắn?”

“Đúng vậy, ta giết hắn.”

“Người vì cái gì muốn giết hắn?”

Phó Hồng Tuyết nhân nhạ nói: “Ta không giết hắn, hắn liền phải giết ta, mà ta tuy rằng nghĩ tới muốn chết, nhưng ít ra hiện tại không thể chết được.”

Sở Phong tin tưởng Phó Hồng Tuyết nói, hắn trầm ngâm một chút, tiếp tục hỏi: “Vậy người có thể hay không nói cho ta biết người vì cái gì muốn tới Trường An đâu?”

“Bởi vì.” Phó Hồng Tuyết trầm ngâm một chút chuẩn bị nói, chẳng qua hắn những lời này là không có nói ra, một cỗ bức nhân đao ý đã như cuồng

phong cự đảo thời quét cái này đơn sơ khách điểm

Sở Phong cũng đã không nói gì, hần đôi mắt đã nhìn phía khách điểm trước đại môn, một cái quen thuộc người trẻ tuổi đã chậm rãi từ khách điểm trước đại môn đi đến, hần cũng không tính cao, nhìn qua cũng hoàn toàn không cường tráng, chẳng qua trong tay nắm một cây đao người trẻ tuổi trên người lại cho người ta một loại mạc danh cảm giác áp bách.

Phó Hồng Tuyết chưa từng có gặp qua người này, nhưng đương người này xuất hiện thời điểm, hần biết người này là tới tìm hần.

Sở Phong gặp qua người này, người này đúng là hơn một tháng trước kia hần ở Phiên vân trấn gặp phải Đinh Ninh, hiện nay trên giang hồ nhất phú nổi danh đao khách chỉ nhất.

Ở hần trong trí nhớ Đinh Ninh là một cái Phi thường quang minh người, cũng là một cái Phi thường thích cười nam nhân, người này cười rộ lên tổng hội đưa tới rất nhiều nữ nhân thân ái, chẳng qua hôm nay Đinh Ninh không cười, toàn thân trên dưới bao phủ một cỗ tuy rằng nhìn không thấy nhưng tuyệt đối có thể cảm giác được đáng sợ sát khí.

Đinh Ninh cái trán cột lấy một đạo vải bố trắng, cả người nhìn qua vô cùng tức sát lãnh khốc, hần thấy Sở Phong thời điểm ngậy ra một lúc, nhưng cũng chỉ là ngậy ra một lúc, thực mau liền đem tầm mắt từ Sở Phong trên người dời đi, hần nhìn Phó Hồng Tuyết, người ba bước làm hai bước liền đi đến Phó Hồng Tuyết trước mặt.

Một chén lớn mì.

Đây là Đinh Ninh đi vào khách điểm nói câu đầu tiên lời nói, hần nói xong câu đó liền làm được Phó Hồng Tuyết trước mặt, hần nói cái gì cũng không có nói, chỉ là nhìn chăm chú Phó Hồng Tuyết, qua thật lâu thật lâu, Đinh Ninh nhìn Phó Hồng Tuyết gần từng chữ: “Ngươi có phải hay không Phó Hồng Tuyết?”

Phó Hồng Tuyết nhàn nhạt nói: “Là.” Hần như cũ bình tĩnh, người này tựa hồ cho dù bị đao đe ở trên cổ cũng sẽ không biến sắc.

“Hoa Thác có phải hay không ngươi giết?”

“Là.”

“Ngươi vì cái gì muốn sát Hoa Thác?”

“Ta không giết hần, hần liền phải giết ta, bởi vậy ta chỉ có giết hần.”

“Thực hảo, thực hảo.” Hần liên tục nói hai tiếng thực hảo, rồi sau đó lạnh lùng nhìn chăm chăm Phó Hồng Tuyết, gần từng chữ: “Ngươi có thể hỏi.”

Phó Hồng Tuyết không có chần chờ, hần nói: “Ngươi có phải hay không Đinh Ninh?”

Đinh Ninh trả lời cũng rất đơn giản, hần nói: “Ta là.”

Phó Hồng Tuyết lại hỏi: “Ngươi có phải hay không vì Hoa Thác báo thù?”

“Hoa Thác là bằng hữu của ta, lão bằng hữu.”

“Có phải hay không ngươi mời ta tới Trường An?”

“Là.”

Phó Hồng Tuyết kia bình tĩnh con ngươi bỗng nhiên hiện lên lười đảo quang mang, bỗng nhiên hần từng câu từng chữ nói được rất chậm, nhưng như cũ lãnh khốc: “Thực hảo, vậy ngươi còn có nhớ hay không mời ta tới Trường An khi lời nói?”

Đinh Ninh nhàn nhạt nói: “Ta không có quên, chẳng qua ngươi nếu muốn biết vậy hỏi trước vừa hỏi đao của ta.”

“Thời gian địa điểm!” Phó Hồng Tuyết cúi đầu nhìn lướt qua Đinh Ninh đao, đao ở vô đao, hần tự nhiên là cái gì cũng nhìn không ra, hần chỉ có thể nhìn thấy vô đao, hần nhìn thoáng qua vô đao liền nhàn nhạt nói.

“Ba ngày sau hoàng hôn, ta ở Đại Nhạn Tháp chờ ngươi.” Đinh Ninh không có chần chờ, lạnh lùng nói.

Phó Hồng Tuyết chỉ nói một chữ: “Hảo.” Hần nói xong cái này tự về sau Đinh Ninh liền cúi đầu ăn mì, một chén mặt ăn xong buông bạc, cũng đã đứng lên, cũng không quay đầu lại hướng về ngoài cửa đi đến.

Giờ này khắc này trong khách sạn bỗng nhiên trở nên cực kỳ an tĩnh, vừa rồi Phó Hồng Tuyết, Đinh Ninh nói cũng không có cố tình che lấp, bởi vậy chỉ cần lỗ tai không điếc, trong khách sạn người đều nghe thấy này đoạn đối thoại, bởi vậy tất cả mọi người biết ba ngày sau Đại Nhạn Tháp có một hội quét đầu.

Sở Phong thờ dài, hần đánh vỡ khách điểm yên lặng, hần nhìn Phó Hồng Tuyết, trong mắt hiện lên một mặt Phó Hồng Tuyết không rõ phức tạp thần sắc, hần nói: “Ngươi có biết hay không ngươi phạm phải một cái đại sai.”

Phó Hồng Tuyết không biết, bởi vậy hần lạnh lùng nhìn chăm chăm Sở Phong.

Sở Phong nặng nề mà thờ dài nói: “Người vừa rồi thật sự không hần là đáp ứng Đình Ninh, người liền tính phải đáp ứng hần cũng không hần là vừa rồi đáp ứng hần, người ít nhất phải đợi.”

Phó Hồng Tuyết càng không rõ, hần nhin không được nhìn vị này ở chung nhiều ngày người thanh niên, lạnh lùng nói: “Vì cái gì?”

“Không vì cái gì, bởi vì người tựa hồ không có nghe nói qua nơi nào có quyết đấu nơi nào liền có Thân Kinh Như Yến Hồ Kim Tự.” Một đạo vô cùng vui sướng tươi cười đã vang lên.

Phó Hồng Tuyết tay cầm khăn đao, nhưng ngay sau đó liền buông lỏng ra.

Bởi vì thanh âm chủ nhân tuy rằng lấy một loại Phi thường huyền ảo quý dị thân pháp hướng về bọn họ vọt lại đây, Phó Hồng Tuyết chưa từng có gặp qua như thế đáng sợ quý dị khinh công, nhưng người nọ lại trực tiếp ôm Sở Phong cổ, hơn nữa kia như bạch ngọc đôi tay liền ở ôm Sở Phong cổ trong nháy mắt bóp lấy Sở Phong cổ.

Cổ là nhân thân thể yếu ớt nhất bộ vị, một khi cổ bị vặn gãy, vậy chỉ có chết, mà hiện tại Sở Phong tựa hồ có cổ tùy thời bị vặn gãy nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10, hồng nhan tri kỷ

Một người cổ bị người bóp lấy sẽ như thế nào đâu?

Chỉ cần là một người đều tuyệt đối sẽ gãy giữa, bởi vì không có cái nào người sống là nguyện ý đi tìm chết, cho dù nào đó trong lòng muốn chết nhưng đến mau chết thời điểm cũng hoặc nhiều hoặc ít không muốn chết người.

Hiện tại Sở Phong cổ bị người bóp lấy, bị một đôi bạch ngọc tay nhỏ bóp lấy. Bóp chặt Sở Phong cổ người tựa hồ cũng không phải ở cùng Sở Phong nói giỡn. Một đôi bạch ngọc tay nhỏ đang ở không ngừng tăng thêm lực đạo, tựa hồ thật muốn bóp chết Sở Phong giống nhau.

Sở Phong mặt cũng tựa hồ bởi vì có chút không thờ nổi đã có chút đỏ bừng, bất quá hần lại không có một đỉnh điểm gãy giữa dấu hiệu, hần phảng phất đã hôn mê bất tỉnh giống nhau, toàn thân trên dưới phảng phất không có một đỉnh điểm sức lực giống nhau, chẳng qua bất luận kẻ nào thấy Sở Phong đều tuyệt đối sẽ không cho rằng Sở Phong không có một đỉnh điểm sức lực, ít nhất Sở Phong đôi mắt là mở, hai tay của hần chính lộ ra cuối cùng một cái bánh bao, rồi sau đó đem một nửa bánh bao đưa vào miệng, tựa hồ căn bản không có cảm giác có người ở véo cổ hần giống nhau.

Thực mau Sở Phong cổ càng đỏ, bởi vì bóp hần cổ tay càng khấn, lúc này chẳng những những người khác đã bắt đầu vì Sở Phong lo lắng đi lên, Phó Hồng Tuyết cũng bắt đầu vì cái này ở chung quá mấy ngày người lo lắng đi lên, hần thậm chí đã ở tự hỏi muốn hay không rút đao.

Sở Phong gò má đỏ bừng, hần như cũ không có gãy giữa, chỉ là thật mạnh thờ dài một hơi, tay trái giờ lên một nửa bánh bao, lấy một loại Phi thường gian nan mà khàn khàn thanh âm nhẹ giọng thờ dài: “Ta đối với người tốt như vậy, cho dù chết thời điểm cũng nghĩ vì người lột bánh bao, người lại muốn giết ta, ta thật sự thực thương tâm thực thương tâm, người dứt khoát giết ta đi.”

Những lời này rơi xuống, thanh thúy dễ nghe tiếng cười lại nghĩ tới tới.

Sở Phong rốt cuộc có thể thật sâu hít vào một hơi, hần trên cổ cặp kia bạch ngọc tay nhỏ rốt cuộc không thấy, bất quá một nữ nhân đã ngồi ở hần trước mặt. Nữ nhân này cũng là một đôi bạch ngọc tay nhỏ, đôi tay phủng bánh bao đang ở vui sướng ăn lên, hần trên mặt mang theo Phi thường điềm mị ôn nhu tươi cười.

Giờ này khắc này bất luận kẻ nào thấy nữ nhân này đều rất khó tưởng tượng như vậy một nữ nhân liền ở vừa rồi suýt nữa đem một người sống sờ sờ bóp chết.

Sở Phong thật mạnh hút hai khẩu khí, trên mặt lại mang lên Phi thường ôn hòa tươi cười, hần nhìn trước mặt cái này suýt nữa bóp chết hần nữ nhân, cười nói: “Muốn hay không lại đến một chén mặt.”

Nữ nhân gật đầu, bởi vậy mặt tưng đi lên.

Nữ nhân cúi đầu ăn mì, hần ăn xong mì, mới lại một lần ngẩng đầu nhìn Sở Phong, một đôi mắt hung tợn chờ trước mặt cái này đối hần Phi thường ôn nhu sẵn sóc nam nhân, lạnh lùng nói: “Người có biết hay không người vừa rồi thiếu chút nữa sẽ chết.”

Sở Phong hơi hơi mỉm cười, hần gật đầu nói: “Ta biết, vừa rồi nếu không phải Hồ Đại Tiểu Thụ thủ hạ lưu tình, ta đã chết, ta chính thức bởi vì biết ở ta phía sau người là Hồ Đại Tiểu Thụ, bởi vậy mới thành thành thật thật ngồi ở chỗ này chờ Hồ Đại Tiểu Thụ véo ta cổ.”

Nữ nhân chớp chớp mắt, ngọt ngào cười nói: “Bởi vậy vừa rồi ta tới thời điểm người cũng đã biết là ta?”

Sở Phong gật đầu nói: “Đúng vậy, những người khác ta có lẽ còn nhận không ra, nhưng Hồ Đại Tiểu Thụ ta lại không thể không nhận ra.”

“Vì cái gì?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Bởi vì người trên người hương khí trên người của người khí chất vốn là là độc nhất vô nhị.”

Nữ nhân khanh khách cười to, bắt luận kẻ nào đều hần là nhìn ra được hần cười đến Phi thường vui vẻ cũng cười đến Phi thường vui sướng, nhưng cũng liền ở ngay lúc này vị này Hồ Đại Tiểu Thụ vươn ngón giữa đối với Sở Phong cái trán hung hăng điểm một chút, hung hăng nói: “Tuy rằng người nói thực dễ nghe thực êm tai, nhưng đáng tiếc là lời nói dối, người biết ta chỉ là bởi vì người đi vào khách điểm thời điểm cũng đã thấy ta.”

Sở Phong mỉm cười, hần không có giải thích, một cái thông minh nam nhân là tuyệt đối sẽ không ở một nữ nhân trước mặt giả bộ, đặc biệt nữ nhân này trên người còn có điều ngoa thông minh này hai cái đặc thù.

Hần chỉ là mỉm cười nhìn Hồ Đại Tiểu Thụ, nhìn qua thậm chí có chút ngu dần.

Hồ Đại Tiểu Thụ cười đến càng vui sướng, bất quá hần đã không có nhìn về phía Sở Phong, mà là nhìn vẫn luôn mặc không lên tiếng Phó Hồng Tuyết, hần không chút nào che dấu từ trên xuống dưới cẩn thận đánh giá Phó Hồng Tuyết một mặt, hần nhìn Phó Hồng Tuyết nói: “Người có biết hay không ta là ai.”

Phó Hồng Tuyết biết, đương kim trên đời danh nhân hần rất ít có không nhớ rõ, cái này Hồ Đại Tiểu Thụ cũng là danh nhân, hần nhàn nhạt nói: “Sinh nứt hồ báo Quan Ngọc Môn, Thân Kinh Như Yến Hồ Kim Tụ! Các người là đương kim trên đời nhất nổi danh dân cờ bạc, người cũng là đương kim trên đời kinh công tạo nghệ tối cao người chỉ nhất, điểm này ta còn là biết đến.”

Hồ Đại Tiểu Thụ cũng chính là Hồ Kim Tụ vỗ vỗ tay, hần cười đến càng vui sướng, cả người cũng có vẻ càng thêm loá mắt, hần trong ánh mắt tựa hồ ở lóe quang, lại cười nói: “Vậy người hần là biết ta vì cái gì tới Trường An?”

Phó Hồng Tuyết nhìn Hồ Kim Tụ liếc mắt một cái, hần trên mặt không có một đỉnh điểm biểu tình, tuy rằng Hồ Kim Tụ là một cái không thua kém Thượng Quan Tiểu Tiên tuyệt đại giai nhân, bất quá hần tựa hồ nhìn không thấy giống nhau, hần nhàn nhạt nói: “Nếu người không phải vì Sở Phong tới, vậy hần là vì đánh cược tới.”

Hồ Kim Tụ gật gật đầu, hần cùng Sở Phong giống nhau có đôi khi thích người thông minh, nhưng có đôi khi Phi thường chán ghét người thông minh, lúc này hần cũng không thể không thừa nhận hần thật là thực thích Phó Hồng Tuyết cái này người thông minh, hần nói: “Sở Phong người này hành tung so với ta còn thần bí, ta tự nhiên không có khả năng bởi vì hần mà đến Trường An, ta tới Trường An là bởi vì người sau, nói đúng ra là bởi vì hai tràng quyết đấu.”

“Hai tràng quyết đấu, chẳng lẽ trừ ra Đình Ninh cùng Phó Hồng Tuyết quyết đấu ở ngoài, còn có một hồi quyết đấu?” Một bên Sở Phong nói xen vào cười nói.

Hồ Kim Tụ nhìn Sở Phong liếc mắt một cái cũng không có mở miệng, mà là nhìn Phó Hồng Tuyết tiếp tục nói: “Người cùng Đình Ninh quyết đấu có người cùng ta đối đánh cuộc, hần đánh cuộc Đình Ninh, mà ta đánh cuộc người, ở không có nhìn thấy người phía trước ta nguyên bản là không có một chút nắm chắc, nhưng hiện tại ta có nắm chắc.”

“Vì cái gì?” Phó Hồng Tuyết nhìn cái này kỳ quái nữ nhân, nhàn nhạt nói.

Hồ Kim Tụ nhìn liếc mắt một cái Phó Hồng Tuyết tay, nhìn thoáng qua Phó Hồng Tuyết nói, hần nói một câu nói: “Bởi vì tựa hồ thấy người rút quá đao.”

Sở Phong ngồi trên xe ngựa, nhưng cũng không phải Tôn Bất Tự kia lượng xe ngựa, mà là Hồ Kim Tụ Hồ Đại Tiểu Thụ xe ngựa, Hồ Kim Tụ đối với Phó Hồng Tuyết nói xong câu nói kia về sau liền mang theo Sở Phong rời đi, Sở Phong nguyên bản còn không nghĩ rời đi, chẳng qua điều ngoa tùy hứng Hồ Đại Tiểu Thụ khẳng khẳng, bởi vậy Sở Phong cũng liền rời đi.

Hồ Đại Tiểu Thụ cũng không thích xe ngựa khai đến quá nhanh, hần thích ổn mà thoải mái, bởi vậy xe ngựa đi được rất chậm, thùng xe nội Hồ Kim Tụ tròng mắt Sở Phong, Sở Phong cũng mỉm cười nhìn Hồ Kim Tụ, cũng không biết qua bao lâu, Hồ Kim Tụ bỗng nhiên mở miệng nói: “Trước một đoạn thời gian ta đã thấy Mộ Dung Thu Dịch, ta cũng gặp qua Mộ Dung Thanh Thành, người bọn không hần là tới Trường An.”

Những lời này rơi xuống, Sở Phong không có biện pháp phản bác, hần cũng gật đầu nói: “Đúng vậy, ta vốn dĩ không hần là tới Trường An, ta hần là đi Vạn Mai Sơn Trang, chẳng qua Trường An đã xảy ra một sự kiện, bởi vậy ta đi tới Trường An.”

“Chuyện gì?”

“Người có biết hay không Tiêu Lệ Huyết?”

“Ta biết, trên giang hồ không biết người của hần đều là đồ ngốc ngu xuẩn, như thế nào? Người tới Trường An cùng hần có quan hệ?”

Sở Phong gật đầu nói: “Đúng vậy, hần tới Trường An giết người, mà hần giết người vừa lúc là bằng hữu của ta.”

Hồ Kim Tụ không nói gì, hần nhìn chăm chăm Sở Phong, nhìn thật lâu, bỗng nhiên cười lạnh nói: “Người kia có phải hay không nữ nhân?”

Sở Phong nói: “Đúng vậy!” Hần nói xong câu đó, Sở Phong cũng đã bị bỏ xuống xe ngựa.

Sở Phong đứng ở trên đường phố nhìn lấy thực nhanh chóng độ liền rời đi xe ngựa một chút cũng không kinh ngạc, một chút cũng không kỳ quái, bởi vì vị này Hồ Đại Tiểu Thư tổng chính là như vậy điều ngoa tùy hứng, hần cũng một chút đều không nóng nảy, hần ở trên đường phố mua tam xuyên hồ lô ngào đường, mới ăn một chuỗi, một chiếc xe ngựa lại một thực mau tốc độ xuất hiện ở hần trước mặt.

Hần thực bình tĩnh lên xe ngựa, đem một chuỗi hồ lô ngào đường giao cho Hồ Kim Tụ, rồi sau đó thực bình tĩnh nói: “Người có biết hay không người dùng loại này biện pháp đối phó ta thật sự không phải thực hảo?”

“Vì cái gì?” Hồ Kim Tụ hung hăng muốn tiếp theo viên quả táo hỏi.

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Bởi vì người dùng loại này biện pháp đối phó ta, ta cũng sẽ dùng một loại biện pháp đối phó người.” Hần những lời này vừa mới nói xong, người cũng đã phò ở Hồ Kim Tụ trên ngựa.

Hồ Kim Tụ hôm nay ăn mặc một thân Phi thường mềm mại màu đen trường bào, nhưng ống tay áo là kim sắc, hần thích kim sắc ống tay áo.

Bất quá mặc kệ hôm nay Hồ Kim Tụ xuyên cái dạng gì áo choàng, cổ tay áo là bộ dáng gì, giờ này khắc này Sở Phong đều đã đem hần phác gục ở xe ngựa ghé trên, hần ổn định nữ nhân này miệng, hung hăng hôn một ngụm, hơn nữa từ Hồ Kim Tụ trong miệng đem dư lại nửa viên quả táo ăn đến.

Làm xong này hết thấy Sở Phong nhìn sắc mặt đã có chút đỏ bừng Hồ Kim Tụ, như cũ vẻ mặt bình tĩnh, hần nhàn nhạt nói: “Người hiện tại cuối cùng hần là biết ta đối phó người đều không phải là không phải không có biện pháp, chẳng qua ta không nghĩ vẫn luôn đều dùng loại này biện pháp đối phó người.”

Hồ Kim Tụ nắm chặt nắm tay, hần nguyên bản là hạ quyết tâm bắt hòa người nam nhân này nói chuyện, chẳng qua người nam nhân này một mở miệng, hần cũng nhịn không được mở miệng, hần nói: “Vì cái gì?” Hần gò má càng đỏ, luôn luôn thông minh lanh lợi Hồ Đại Tiểu Thư hần không thể hung hăng Phiến chính mình mấy cái miệng.

Sở Phong thần tình như cũ thực bình tĩnh, trên mặt như cũ mang theo nhàn nhạt tươi cười, nói: “Bởi vì Hồ Đại Tiểu Thư là một cái Phi thường xinh đẹp nữ nhân, mà ta lại là một cái Phi thường bình thường nam nhân, một khi loại này biện pháp dùng nhiều, người liền sẽ biến thành cảm thú.” Hần dùng một chút nhìn nghiêng răng nghiêng lợi Hồ Kim Tụ, nghiêng ngả cười nói: “Đại đa số thời điểm làm người đều là thực tốt, bất quá có đôi khi ta cũng là nguyện ý làm một làm cảm thú.”

Hồ Kim Tụ nguyên bản là thực phần nộ, nhưng nghe thấy những lời này, trên mặt có nở rộ ra Phi thường mình điểm tươi cười, hần thể nhưng dề vào miệng cộp quăng vào Sở Phong ôm ấp, hần nói: “Ta biết người có cái này can đảm, ta cũng biết người có bản sự này, ta thậm chí biết người hiện tại đã có cái này ý tưởng, chỉ tiếc người vẫn là không dám, bởi vì người có việc yêu cầu ta.”

Hần nói những lời này thời điểm cơ hồ đều phải dán ở Sở Phong trên mặt, trong miệng còn phun nhàn nhạt hương khí.

Sở Phong hạ thân tuy rằng đã bắt đầu động, bất quá người lại không có động, hần cười khỏ nhìn cái này khôn khéo nữ nhân, bất đắc dĩ thờ dài, dời đi thân thể, lắc đầu nói: “Vì cái gì ta gặp gỡ nữ nhân đều là Hồ Đại Tiểu Thư như vậy người thông minh đâu?”

Hồ Kim Tụ cười đến càng thêm vui vẻ, bất quá hần không có tiếp tục khiêu khích Sở Phong, mà là từ Sở Phong trên người ngồi xuống, hần thu liễm trên mặt ý cười, nhìn Sở Phong nói: “Hiện tại người có thể tiếp tục nói.”

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Vô Tung Hoàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11, khó bề phân biệt

Hồ Kim Tụ là một cái dân cờ bạc, hơn nữa là siêu cấp đại dân cờ bạc, bất quá hần là một cái Sở Phong Phi thường tin tưởng người, hần thậm chí có thể coi như Sở Phong tốt nhất bằng hữu chi nhất, bởi vậy đương Hồ Kim Tụ mở miệng nói hần có thể hỏi, Sở Phong cũng thu liễm trên mặt ý cười, hần bước

lên Hồ Kim Tụ này lượng xe ngựa chẳng lẽ không phải chính là có việc còn muốn hỏi Hồ Kim Tụ sao?

Hắn trầm ngâm một chút nói: “Nghe nói Hoa Thác là chết ở mười sáu ngày trước, Phó Hồng Tuyết giết Hoa Thác, nhưng Đinh Ninh lại là như thế nào biết sát Hoa Thác người là Phó Hồng Tuyết đâu? Phó Hồng Tuyết ở sát Hoa Thác phía trước tựa hồ không có danh khí.”

Hồ Kim Tụ gật đầu, hắn nhìn Sở Phong che dấu hiện lên một mặt không mang theo che dấu tán thưởng chi sắc, hắn nói: “Đối với chuyện này kỳ thật ta cũng hoài nghi quá, bởi vậy cố ý tìm người điều tra quá, nghe nói nói cho Đinh Ninh Hoa Thác là chết ở Phó Hồng Tuyết tay người là một cái kêu điên trang người, người này ở cái kia trấn nhỏ thượng làm bánh nướng sinh ý.”

Sở Phong bình tĩnh nói: “Cái kia kêu điên trang người thật sự chỉ là làm bánh nướng sinh ý người bán hàng rong?”

Hồ Kim Tụ tươi cười sáng lạn, hung hăng liếc Sở Phong liếc mắt một cái, hắn thở dài: “Quả nhiên cái gì là đều không thể gạt được ngươi, không tới cái kia điên trang tuy rằng ở cái kia trấn nhỏ làm bánh nướng sinh ý làm hai năm, chẳng qua ở hắn chân còn không có quê phía trước cũng không phải làm bánh nướng sinh ý, hắn là Hùng Sư Đường Chu Mãnh thủ hạ.”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Bởi vậy điên trang vô cùng có khả năng là Hùng Sư Đường người, hắn cố ý đem chuyện này nói cho cấp Đinh Ninh, chính là hy vọng Đinh Ninh tìm tới Phó Hồng Tuyết, nhưng vấn đề cũng liền xuất hiện ở chỗ này.”

“Cái gì vấn đề?”

“Phó Hồng Tuyết cũng không phải một hy vọng thành danh người, hắn thậm chí không phải một cái thích giết người hoặc cầu tài người, Đinh Ninh có thể tìm được Phó Hồng Tuyết điểm này cũng không tính quá kỳ quái, nhưng kỳ quái chính là Phó Hồng Tuyết vì cái gì muốn cùng Đinh Ninh ở Trường An quyết đấu đâu?”

Hồ Kim Tụ sừng sốt một chút, hắn lắc đầu nói: “Ta không rõ, vì cái gì ngươi cho rằng Phó Hồng Tuyết cùng Đinh Ninh không hẳn là ở Trường An quyết đấu đâu?”

Sở Phong nhàn nhạt nói: “Bây giờ trước ta thấy đến Phó Hồng Tuyết thời điểm, hắn rõ ràng là hướng bắc đi, nhưng hắn thượng xe ngựa của ta về sau lại là hướng nam đi, tựa hồ chuyên môn vì phó ước mà thay đổi phương hướng, hơn nữa liền ở vừa rồi khách điểm nội Phó Hồng Tuyết hỏi Đinh Ninh nói ngươi cũng hắn là nghe thấy, tựa hồ Phó Hồng Tuyết phó ước đều không phải là là muốn chấm dứt này đoạn ân thù, mà là bởi vì Đinh Ninh biết chuyện gì, một kiện Phó Hồng Tuyết muốn biết nhưng hiện tại lại không biết sự.”

Hồ Kim Tụ chỉ có thể gật đầu, bởi vì hắn biết Sở Phong nói được là lời nói thật, hắn trầm ngâm sau một lúc lâu, mới từng câu từng chữ Phi thường thông thả phân tích nói: “Bởi vậy hiện tại cái thứ ba vấn đề lại tới nữa, Đinh Ninh là cái gì biết Phó Hồng Tuyết muốn biết đến sự tình đâu? Đinh Ninh lại như thế nào biết chính mình muốn biết đến sự tình chính là Phó Hồng Tuyết muốn hỏi sự tình, lại còn có dùng chuyện này lấy tới thỉnh Phó Hồng Tuyết Trường An hiểu biết ân oán đâu?”

Sở Phong không kỳ quái Hồ Kim Tụ có thể phân tích ra này đó, bởi vì hắn đã sớm rõ ràng Hồ Kim Tụ tuy rằng là một cái dân cờ bạc, nhưng cũng là một cái tuyệt đỉnh người thông minh, đến nay mới thôi Hồ Kim Tụ tuy rằng lớn nhỏ đánh cuộc quá hơn trăm lần, nhưng một lần không có bại quá, có thể thấy được nữ nhân này bản lĩnh.

Hắn tiếp tục tiếp theo Hồ Kim Tụ nói nói: “Trừ lần đó ra kỳ thật còn có tam điểm cũng thật sự đáng giá hoài nghi.”

Hồ Kim Tụ trầm ngâm một chút, hắn trong mắt hiện lên ánh sáng, nói: “Ngươi tưởng nói được có phải hay không vì cái gì Hoa Thác muốn tìm được Phó Hồng Tuyết, vì cái gì Hoa Thác biết Phó Hồng Tuyết đao pháp cực kỳ cao minh? Vì cái gì Đinh Ninh có thể biết Phó Hồng Tuyết hành tung? Mà ta lại vì cái gì có thể tại như vậy đoạn thời gian nội biết Đinh Ninh, Phó Hồng Tuyết ở Trường An quyết đấu tin tức?”

Sở Phong gật đầu nói: “Đúng vậy, về trận này quyết đấu ít nhất có 6 giờ là đáng giá hoài nghi, mà muốn coi bỏ này 6 giờ cũng chỉ có thể tìm ngươi.”

Hồ Kim Tụ chần chờ một chút nói: “Ta chỉ có thể trả lời ngươi một chút, ta biết Đinh Ninh, Phó Hồng Tuyết ở Trường An quyết đấu là bởi vì một người nói cho ta biết.”

“Người nào?”

“Chu Mãnh!”

Sở Phong nhíu mày nói: “Chính là cùng Đại Tiêu Cục vì tử địch Hùng Sư Đường Chu Mãnh?”

Hồ Kim Tụ gật đầu, “Đúng vậy, trừ bỏ hắn nói cho ta biết Phó Hồng Tuyết, Đinh Ninh ở Trường An có một hồi quyết đấu bên ngoài, còn nói cho ta biết Trác Đông Lai cùng gần đây quật khởi kiếm khách Cao Tiêm Phi chỉ gian cũng có một hồi quyết đấu.”

“Bởi vậy nói cách khác hắn cố tình thỉnh ngươi tới Trường An?”

Hồ Kim Tụ gật đầu, hắn nhàn nhạt nói: “Trên cơ bản có thể nói như vậy, bởi vì ta nguyên bản cũng không có kế hoạch tới Trường An, mà là đi Thái Nguyên đi gặp một lần Phong Tứ Nương.” Hắn nói nơi này dừng một chút, nhìn Sở Phong nói: “Này hai việc cùng ngươi bảo hộ Thượng Quan Tiểu Tiên có cái gì quan hệ?”

Sở Phong không có nói quá Thượng Quan Tiểu Tiên, bất quá Hồ Kim Tụ biết Trường An cùng Sở Phong có quan hệ nữ nhân chỉ có hai cái, một chính là

Âu Dương Tinh, nhị chính là Thượng Quan Tiểu Tiên.

Tiêu Lệ Huyết là tuyệt đối sẽ không giết Âu Dương Tinh, ở Tiêu Lệ Huyết trong mắt Âu Dương Tinh không xứng hấn ra tay, bởi vậy chỉ có Thượng Quan Tiểu Tiên.

Sở Phong lắc đầu, hấn nói: “Ta không biết, nhưng ta tổng cảm giác này hai việc phát sinh đến thái cổ quái quá không thể hiểu được, cùng Tiêu Lệ Huyết tới Trường An thời gian cũng quá ăn khớp, tựa hồ cố ý có người đem này hai việc hội tụ ở bên nhau, hơn nữa đem các người cũng dẫn vào Trường An có thể chế tạo Trường An hỗn loạn, cũng hảo thi hành bọn họ kế hoạch.”

Hồ Kim Tụ cũng có đồng cảm, hấn nguyên bản còn ở ăn hồ lô ngạo đường, giờ phút này cũng ngừng lại, chậm rãi nói: “Bởi vậy người hoài nghi chuyện này cùng Chu Mãnh có quan hệ, thậm chí có thể là Chu Mãnh sai sử?”

Sở Phong gật đầu, rồi sau đó lại lắc đầu, hấn nói: “Điểm này vô cùng có khả năng, nhưng cũng có khả năng là Thượng Quan Tiểu Tiên âm mưu, còn có khả năng là Đại Tiêu Cực kế hoạch.”

Hồ Kim Tụ có chút kinh ngạc nhìn Sở Phong nói: “Bởi vậy người hiện tại chẳng lẽ không phải là không có một đỉnh gật đầu tự?”

Sở Phong cười cười, hấn nhìn Hồ Kim Tụ lắc đầu nói: “Người sai rồi, ít nhất ta có một chút manh mối.”

“Cái gì manh mối?”

“Ít nhất hiện tại chúng ta có thể đi tìm Đinh Ninh.”

Hồ Kim Tụ ngẩn ra một chút, ngay sau đó cũng cười lên, nói: “Đúng vậy, người hiện tại ít nhất có thể đi tìm Đinh Ninh, mà không phải chúng ta.”

Sở Phong hỏi: “Người không đi?”

Hồ Kim Tụ lắc đầu nói: “Ta tuy rằng đối chuyện này cũng Phi thường cảm thấy hứng thú, chẳng qua ta đối bài bạc càng cảm thấy hứng thú.”

Sở Phong không nói gì, hấn biết nữ nhân này là một cái Phi thường tiêu sái đại khí nữ nhân, như vậy một nữ nhân một khi làm ra quyết đoán là bất luận kẻ nào đều không thể thay đổi, bởi vậy Hồ Kim Tụ đem hấn đưa đến Hạnh Nguyệt Khách Điểm về sau liền đi rồi.

Tôn Bất Tự giả xe ngựa sớm đã ở Hạnh Nguyệt Khách Điểm cửa đợi, Sở Phong lại một lần đi vào Hạnh Nguyệt Khách Điểm, hơn nữa phân phó Tôn Bất Tự đi điều tra một chút Đinh Ninh chỗ ở.

Trường An là Kim Tiền Bang địa bàn, chỉ cần Kim Tiền Bang muốn tìm người, vậy không có tìm không thấy, điểm này bất luận kẻ nào đều tin tưởng, Sở Phong cũng tuyệt đối tin tưởng.

Kim Tiền Bang, Thượng Quan phủ.

Rộng mở mà khí phái Diễn Võ Trường, hai vị lão nhân đang ở kịch liệt giao phong.

Hai người một người sử dụng một cây Phi thường thô tráng kim cương thiết quả, một người sử dụng một đôi lưu tinh chùy! Giờ này khắc này nếu có một ít tuổi đại người thấy này hai người lão nhân nhất định nhìn ra được này hai người chính là hai mươi năm trước Bách Hiểu Sinh bình khí phổ thượng bài danh bài danh thứ tám kim cương thiết quả Gia Cát Cương cùng với bài danh đệ thập cửu lưu tinh chùy Phong Vũ Lưu Tinh Hưởng Tùng..

Diễn Võ Trường ngoại Thượng Quan Tiểu Tiên cùng Thượng Quan Phi nhìn một màn này long tranh hổ đấu, Thượng Quan Tiểu Tiên trên mặt mang theo nhân nhạ ý cười, nhìn biểu tình đậm mặt Thượng Quan Phi, mỉm cười nói: “Người có phải hay không tại hoài nghi ta bởi vì thích Sở Phong, bởi vậy đối hấn không có một đỉnh điểm phòng bị?”

Thượng Quan Phi ngôn ngữ trực tiếp, hấn lạnh lùng nói: “Chẳng lẽ không phải sao?”

Thượng Quan Tiểu Tiên cười đến thực sáng lạn, hấn liếc Thượng Quan Phi liếc mắt một cái, nhân nhạ nói: “Hiện tại ta có thể nói cho người không phải, ta nguyện ý tin tưởng Sở Phong tự nhiên là bởi vì ta cùng Sở Phong chỉ gian quan hệ, nhưng càng quan trọng đến một chút là Sở Phong là một cái Phi thường có năng lực người.”

Thượng Quan Phi cười lạnh không nói.

Thượng Quan Tiểu Tiên cũng không sinh khí, đối với vị này duy nhất ca ca, hấn rất ít sẽ sinh khí hoặc là phẫn nộ, ở Thượng Quan Phi trong mắt, Thượng Quan Tiểu Tiên vĩnh viễn đều là bình tĩnh lý trí ôn nhu, hiện tại Thượng Quan Tiểu Tiên chẳng lẽ không phải lại là ở lấy Phi thường lý trí Phi thường ôn nhu ngữ khí ở hấn bên tai mở miệng.

Thượng Quan Tiểu Tiên đạo: “Đến nay mới thôi người tựa hồ vĩnh viễn cũng không có nhớ kỹ phụ thân nói: Một người võ công thiên hạ đệ nhất lại như thế nào? Liền tính võ học tạo nghệ thiên hạ đệ nhất, nếu người không biết khi nào nên dùng võ khi nào nên dùng người, vậy người vĩnh viễn cũng chỉ bất quá là một cái làm người sử dụng măng phụ.”

Thượng Quan Phi hừ lạnh một tiếng, hấn thanh âm càng lạnh băng, “Đúng là bởi vì ta đến nay đều không rõ đạo lý này, phụ thân chẳng lẽ không phải mới có thể đem Bang Chủ chi vị truyền cho người cái này nữ nhi, mà đều không phải là ta đưa con trai này? Qua đi ta không cần minh bạch, hiện tại ta vì

cái gì muốn minh bạch?”

Thượng Quan Tiểu Tiên mỉm cười nhìn Thượng Quan bay khỏi đi bóng dáng, trên mặt lộ ra mỉm cười ngọt ngào ý, chờ Thượng Quan Phi thân ảnh mau biến mất ở hán trong tầm mắt thời điểm, hán mới nhẹ giọng lầm bầm nói: “Ca ca, hy vọng người đúng như người theo như lời không cần minh bạch cũng không nghĩ minh bạch đạo lý này, nếu không ta đã có thể thật không biết dùng cái gì biện pháp đối phó người.”

Diễn Võ Trường trung Gia Cát Cương cùng Hường Tùng, như cũ ở giao thủ, chẳng qua giờ này khắc này đã không có một cái người xem, bọn họ lại giao thủ ba mươi chiêu, hai người đều thở hồng hộc ngồi dưới đất, nhìn đối phương.

Bọn họ đã không phải hai mươi năm trước bọn họ, tuy rằng võ học tạo nghệ còn ở đỉnh, nhưng trong cơ thể cũng đã không còn nữa.

Ngồi ở một mảnh trên cỏ, Gia Cát Cương nuốt một ngụm thủy, nhìn híp mắt nhỏ gầy như sài Hường Tùng, khẽ thở dài: “Người nói chúng ta hiện tại Bang Chủ so với Thượng Quan Bang Chủ như thế nào?”

Hường Tùng, lập tức mở to hai mắt, tả hữu quét một vòng, đã lâu về sau mới chậm rãi nói: “Trò giỏi hơn thầy.”

Gia Cát Cương thâm chấp nhận, đặc biệt là gần nhất một năm tới, hán từ Thượng Quan Tiểu Tiên cảm giác được khí thế càng lúc càng đáng sợ áp lực, phảng phất có loại lần đầu tiên đối mặt năm xưa không thể kêu hùng Thượng Quan Kim Hồng cảm giác!

Bạn đang đọc truyện *Hiệp Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.